

การประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง : กรณีศึกษา
กองทุนหมู่บ้านหนองกอก

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต
สาขateknology การจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ปีการศึกษา 2544

**วิชียร หันแสง : การประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง : กรณีศึกษากองทุนหมู่บ้าน
“บ้านหนองกอก”**

อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์สันัช ตั้งสอดิย์, 85 หน้า

การจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนของประเทศที่กำลังประสบอยู่ โดยมีวัตถุประสงค์ให้หมู่บ้านมีกองทุนหมุนเวียน สร้างงาน สามารถบริหารจัดการกองทุนได้ เรียนรู้แก้ไขปัญหาด้วยกระบวนการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยง ในหมู่บ้าน ดำเนิน อำนวย โดยใช้ความเข้มแข็งของชุมชนเป็นกำลังสำคัญ วิธีการดำเนินการประเมินโครงการ กือ กำหนดค่าอุ่นตัวอย่าง ใช้ แบบ บ.ร 1- บ.ร 12 เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กำหนดตัวชี้วัด ตัวแปร แหล่งข้อมูล นำวิเคราะห์โดยใช้รูปแบบ “ซิพพ์โนเดล” วิเคราะห์ผล ซึ่งผลการประเมิน โครงการกองทุนหมู่บ้านหนองกอก ได้มีการจัดตั้งกองทุนด้วยความถูกต้อง และเป็นประชาธิปไตย ได้มีการคัดเลือกคณะกรรมการกองทุนมาปฏิบัติหน้าที่ โดยการคัดเลือกจากสมาชิก และคณะกรรมการกองทุน ได้ใช้ระเบียบกองทุนหมู่บ้าน ที่จัดขึ้นมาด้วยมติเห็นชอบจากสมาชิกทุกคน เป็นแนวทางในการบริหารกองทุนหมู่บ้าน ให้สมาชิกปฏิบัติตามระเบียบกองทุนเพื่อศักยภาพและความเข้มแข็งภายในหมู่บ้าน โดยคุณภาพที่ชาวบ้านมีการทำกิจกรรมและเข้าร่วมประชุมบ่อยครั้งซึ่น การประชุมบางครั้งมีส่วนช่วยในการส่งเสริมภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจเนื่องจากมีกลุ่มผู้ถูกเงินที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ เข้าร่วมประชุม และเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ มีการรวมกลุ่มอาชีพเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ รวมทั้งอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐ ช่วยให้กองทุนหมู่บ้านหนองกอก มีประสิทธิภาพและมีความมั่นคงตลอดไป

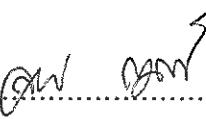
**สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ
ปีการศึกษา 2544**

ลายมือชื่อนักศึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา...
ลายมือชื่ออาจารย์ร่วมปรึกษา...

หน้าอนุมติ

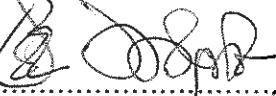
อาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการสอน ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาจัดการและการประเมินโครงการของสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีได้

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....

(อาจารย์ สนั่น ตั้งถกติกย์)

กรรมการสอน

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธรรม เล็กอุทธบ)

อนุมติให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาจัดการและการประเมินโครงการ

(รองศาสตราจารย์ ทรงพร ทาเจริญศักดิ์)

คณะกรรมการสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

๗๘ ๕.๙. ๒๕๔๕

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี, ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บุคคลและกลุ่มบุคคลต่างๆที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ อย่างดีเยี่ยม ทั้งในด้านวิชาการและด้านการดำเนินงานวิจัย อาทิเช่น

- อาจารย์ สนั่น ตั้งสกิตย์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขวัญกนก กลินครีสุข , รองศาสตราจารย์ ดร. ณิษฐ์ ใจมุกค์ อาจารย์ ดร. พัฒนา กิตติอယ่า , อาจารย์ รัชฎาพร วิสุทธิการ , อาจารย์ มัลลิกา สังข์สนิท และคณาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่ให้คำแนะนำปรึกษาทางด้านวิชาการ
- คุณอุษา จำปาวิทยาokus พัฒนาการประจำตำบลหนองบัวน้อย และพัฒนาชุมชนอำเภอศรีวิท ที่ให้คำปรึกษาด้านการปฏิบัติการในพื้นที่และการสร้างความคุ้นเคยกับชุมชน
- นายอ่ำเกօ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน ประธานกองทุนหมู่บ้าน ที่ให้ข้อมูลและอำนวย ความสะดวก และขอบขอบคุณพื้นทองในหมู่บ้านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ต่างๆ ท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบุคคลอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกองทุนหมู่บ้านที่อำนวยความสะดวกในการทำงานของผู้วิจัยอย่างดีเยี่ยม จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ ขอบขอบพระคุณ

วิเชียร ทับแสง

สารบัญ

บทคัดย่อ	หน้า
หน้าอนุมติ	๔
กิตติกรรมประกาศ	๕
สารบัญ	๖
สารบัญแผนภาพ	๗
สารบัญตาราง	๘
บทที่ 1 บทนำ	1
1. หลักการและเหตุผล	1
2. วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ	1
3. กรอบความคิดทฤษฎี	2
4. วิธีดำเนินการ	3
5. ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการประเมิน โครงการ	6
บทที่ 2 ปริทรรศน์ภาระและงานวิจัยที่เกี่ยวของ	7
1. นโยบาย หลักการ และวัตถุประสงค์ของกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ	7
2. ระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง	8
3. แบบคิดตามสังเกตการณ์คัดเลือก คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง	14
4. หลักการประเมิน โครงการ รูปแบบการประเมินแบบ ชิพฟ์ไมเดล	17
5. การวิเคราะห์โครงการเพื่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการประเมิน โครงการ	20
1. วิธีการประเมิน	20
2. กลุ่มเป้าหมาย	24

	หน้า
3. วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ประเมิน	24
4. ตัวชี้วัด ข้อมูลที่ต้องการ แหล่งข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูล	25
5. ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์การประเมินกับตัวชี้วัดตามรูปแบบ การประเมิน	40
6. การวิเคราะห์ข้อมูล	40
บทที่ 4 ผลการติดตามการประเมินโครงการ	41
1. ผลการประเมินบริบทชุมชน	41
2. ผลการประเมินโครงการโดยภาพรวม	67
3. ผลการทดลองวิธีการใหม่	70
4. ผลการประมวลเทคนิควิธีทำธุรกิจของผู้ค้า	70
5. ผลอื่นๆที่เกิดขึ้นจากโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ	70
6. สรุปการบรรลุวัตถุประสงค์ของการทำสารนิพนธ์	71
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	73
1. วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ	73
2. วิธีดำเนินการ	73
3. ผลการดำเนินการ	73
4. อภิปรายผล	74
5. ข้อเสนอแนะ	76
บรรณานุกรม	78
ภาคผนวก	80

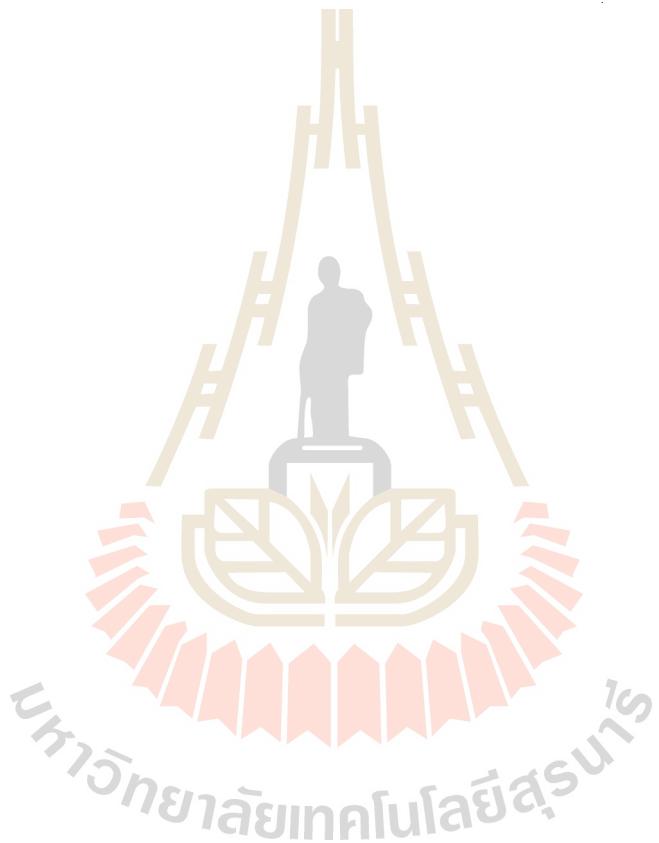
สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1

- ความต้มต้นชี้ระห่ำว่างการประเมินกับการตัดสินใจในแบบจำลองซึ่ง

23

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ตัวชี้วัด ข้อมูลที่ต้องการแหล่งข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลการประเมินบริบท	26
2. ตัวชี้วัด ข้อมูลที่ต้องการแหล่งข้อมูลแล้ววิธีการเก็บข้อมูลการประเมินปัจจัย	29
3. ตัวชี้วัด ข้อมูลที่ต้องการแหล่งข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลการประเมินกระบวนการ	32
4. ตัวชี้วัด ข้อมูลที่ต้องการแหล่งข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลการประเมินผลผลิต	37
5. แสดงถึงค่าการนำเข้าเครื่องจักรและสินค้าเพื่อการอุดสาหกรรม	45
6. สัดส่วนการส่งสินค้าอุดสาหกรรมออก	46
7. การขาดดุลการค้าของไทย	46
8. แสดงหนี้สินคงค้างต่างประเทศ ปีงบประมาณ 2539-2543	50
9. แสดงหนี้คงค้างในประเทศไทย ปีงบประมาณ 2539-2543	51
10. จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามลักษณะของประชากร	60
11. ลักษณะการประกอบอาชีพ	60
12. แสดงจำนวนครอบครัวที่มีพ่อคิดเป็นของตนเอง	61
13. แสดงจำนวนนักเรียนระดับอนุบาลและประถมศึกษา	61
14. แสดงจำนวนตัวเลี้ยงภายในหมู่บ้าน	62
15. จำนวนแหล่งน้ำและการใช้น้ำจำแนกตามแหล่งน้ำ	63
16. รายได้ของประชาชนในหมู่บ้านหนองกอก ต่อปี แต่ละครอบครัว	63
17. แสดงจำนวนผลผลิตทางการเกษตรรายในหมู่บ้าน	64
18. แสดงภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวบ้านหนองกอก	64
19. แสดงการทำบุญ หรืองานประเพณีของชาวบ้านหนองกอก	65
20. แสดงกลุ่มเพื่อประกอบกิจกรรมต่างๆของหมู่บ้านหนองกอก	66
21. แสดงรายชื่อคณะกรรมการหมู่บ้านหนองกอก	66

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เป็นชื่อของโครงการที่รัฐได้จัดตั้งขึ้นเพื่อต้องการให้ประชาชน ในชนบทและชุมชนเมือง มีแหล่งเงินทุน เพื่อพัฒนาอาชีพ และสร้างรายได้โดยมีเจตนาณณ์ โดยรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณอุดหนาในรูปของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง กองทุนละ 1 ล้านบาท สำหรับเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านและชุมชนเมือง อีกทั้งเพื่อให้ท่องเที่ยวนมีศักดิ์ความสามารถในการบริหารจัดการกองทุนของตนเอง เพื่อสร้างศักยภาพในการสร้างความเข้มแข็งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ของประชาชนในหมู่บ้านสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งเตรียมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศในอนาคต

จากความพร้อมของหมู่บ้านและชุมชนเมือง ที่จัดตั้งกองทุนแล้วเสร็จที่ได้รับอนุมัติการจัดสรรงบประมาณเข้ากองทุนหมู่บ้าน และให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านได้นำเงินไปจัดสรร ให้สมាមากย์ยืน เพื่อเป็นทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับสมาชิก และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หรือให้เกิดการบริหารการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่ความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

เพื่อให้ทราบว่า กองทุนหมู่บ้านหนองกอก ได้รับการจัดสรรงบเงินเข้ากองทุนหมู่บ้านแล้วนำไปดำเนินการตามเจตนาณณ์ข้างต้นมากน้อยเพียงใด และบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ การบริหารจัดการกองทุนของคณะกรรมการ จึงสามารถประเมินกองทุนหมู่บ้าน โดยเขียนเรียบเรียงรายงานการประเมินในรูปของ “สารนิพนธ์” (Substantive Report) เพื่อแสดงให้เห็นความสำเร็จของโครงการ ตลอดจนชุดอ่อนที่ควรปรับปรุง ของหมู่บ้านหนองกอก

2. วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ

2.1 เพื่อทราบถึงปัจจัยด้านบวกและปัจจัยด้านลบ ที่ส่งเสริมและขัดขวางการบรรลุเป้าหมาย ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

2.2 เพื่อประชาชนในท้องถิ่น มีศักยภาพ และความเข้มแข็ง ด้านเศรษฐกิจและก่อให้เกิดการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

2.3 เพื่อทราบถึงประสิทธิภาพของการดำเนินการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจระดับฐานรากของประเทศ และการสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมโดยการรวมกลุ่มประกอบอาชีพในหมู่บ้าน

- 2.4 เพื่อชุมชนมีความสามารถในการจัดการกองทุน
- 2.5 เพื่อให้ได้ตัวชี้วัด ความเข้มแข็ง ของหมู่บ้านและชุมชนเมือง
- 2.6 เพื่อทราบถึงกฎระเบียบข้อบังคับของหมู่บ้านที่จัดทำขึ้นมาโดยสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน

3. กรอบความคิดทฤษฎี

กรอบความคิดทฤษฎีและแนวคิดของการประเมินโครงการที่เกี่ยวกับ การจัดการศึกษา ผู้ประเมินจะสามารถเลือกไปประยุกต์ ใช้ในการประเมินโครงการต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและรูปแบบการประเมิน ที่ได้นำไปใช้ในการประเมินโครงการมีดังนี้

3.1 แนวคิดและรูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler's Rationale and Model of Evaluation)

ไทเลอร์ ได้กล่าวถึงการประเมินว่า “ การประเมิน คือ การเปรียบเทียบพฤติกรรมที่สังเกตุได้ กับมาตรฐานหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ ” โดยมุ่งเน้นที่การประเมินทางการศึกษา

ไทเลอร์ ได้สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินโครงการว่า เกณฑ์ที่ตัดสินความสำเร็จของ โครงการ ควรจะพิจารณาจากความสำเร็จของส่วนรวม และมุ่งเน้นที่การประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) มากกว่าการประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation)

3.1 แนวคิดการประเมินของ อัลคิน (Alkin's Concept of Evaluation) “การประเมิน” ตาม ความหมายของอัลคิน คือ กระบวนการคัดเลือก การประเมินผลข้อมูลและการจัดระบบสารสนเทศ ที่มีประโยชน์ เพื่อนำเสนอข้อมูลต่อผู้มีอำนาจการตัดสินใจ อัลคินได้จำแนกการประเมิน ตามจุดประสงค์ของการใช้ผลการประเมิน เป็น 4 ส่วน ได้แก่

3.2.1 การประเมินระบบ เพื่อกำหนดจุดประสงค์ของโครงการเป็นการประเมินก่อนเริ่มดำเนินการ โครงการให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

3.2.2 การประเมินวางแผนโครงการ เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาการดำเนินโครงการ ให้การดำเนินการโครงการ ให้บรรลุจุดประสงค์

3.2.3 การประเมินระหว่างการดำเนินการ เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาการดำเนินโครงการ เป็นไปตามแผนที่กำหนดให้หรือไม่ หรือการดำเนินการ หรือการดำเนินการอยู่ในขั้นตอนที่ควรจะเป็นมากหรือน้อยเพียงใด

3.2.4 การประเมินเพื่อพัฒนา เป็นการประเมินเพื่อ改善หาญแบบ แนวทาง หรือเสนอ แนะ การประเมินเพื่อรับรอง ผลงาน ยุบ ขยาย หรือปรับเปลี่ยน โครงการ เป็นการประเมินหลัง จากสิ้นสุด โครงการ เพื่อตรวจสอบผลผลิตกับจุดประสงค์ของ โครงการเพื่อรับรอง ปรับเปลี่ยน ยุบ ขยาย โครงการต่อไป

อัลกิน ได้นำเสนอแนวคิดการประเมินที่เป็นระบบ คือ เริ่มต้นด้วยการประเมินจุดประสงค์จนกระทั่งการประเมินเพื่อปรับปรุง โครงการ ที่เป็นแนวคิดพื้นฐานของการประเมินโครงการ แต่ยังขาดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ทำให้การเผยแพร่ยังอยู่ในวงแคบ ๆ เท่านั้น

3.3 แนวคิดการประเมินของ โพรวัส (Provus's Discrepancy Evaluation)

โพรวัส ได้กล่าวถึงความหมายของการประเมินว่า เป็นการกำหนดเกณฑ์ มาตรฐาน และการค้นหาซ่องว่างระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อใช้เป็นตัวชี้วัดข้อบกพร่องของโครงการที่กำหนดขึ้นทุกขั้นตอน และจะพิจารณาความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับมาตรฐานเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง ให้มีประสิทธิภาพ

การประเมินโครงการด้วยวิธีของโพรวัสประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 การบรรยายโครงการ เพื่อศึกษารายละเอียดของโครงการที่ต้องการประเมิน ได้แก่ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต

3.3.2 การประเมินการดำเนินการของโครงการ เพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินการของโครงการเป็นไปอย่างไร และมีอะไรบ้างที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการ

3.3.3 การประเมินกระบวนการของโครงการ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการของโครงการว่าได้บรรลุจุดมุ่งหมายในแต่ละส่วนมากน้อยเพียงใด

3.3.4 การประเมินผลผลิตของโครงการ เพื่อตรวจสอบผลผลิตที่เกิดขึ้นตามจุดมุ่งหมายของโครงการ

3.3.5 การประเมินค่าใช้จ่ายและผลกำไร เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายกับผลที่ได้รับว่า มีความสมเหตุสมผลกันมากน้อยเพียงใด

4. วิธีดำเนินการ

ในการดำเนินงานแต่ละครั้งจะมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 กระบวนการเตรียมความพร้อม

1.1 การวางแผน คือ การวางแผนการเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องหลักการ แนวคิดความสำคัญ และ ขั้นตอนของวิธีการดำเนินงานเพื่อให้ทราบถึงปัญหาล่วงหน้าและวิธีแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้

1.2 การวิเคราะห์โครงการ เป็นการจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทุกส่วนที่จะเข้าร่วมกระบวนการได้ศึกษาบทวน ทำความเข้าใจกันอย่างชัดเจน

1.3 การกำหนดตัวชี้วัด การกำหนดตัวชี้วัดเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยในการปฏิบัติงาน

ประเมิน มีพิธีทางการทำงานมากขึ้น ในกรณีที่โครงการมีการกำหนดตัวชี้วัดไว้แล้ว ในขั้นนี้จะเป็น การทบทวน ตัวชี้วัดในโครงการที่ยังไม่กำหนดตัวชี้วัด จะเป็นการกำหนดตัวชี้วัดร่วมกัน เพื่อใช้ในการติดตาม ประเมินผล โดยการกำหนดตัวชี้วัด มีขั้นตอนดังนี้

ในกรณีที่ยังไม่มีการกำหนดตัวชี้วัดไว้ก่อน

- 1) จัดประชุมโดยมีผู้เกี่ยวข้องทุกส่วนทั้งกลุ่มน้ำหนาย เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ และทีมประเมินโดย ทำความเข้าใจร่วมกันใน ความหมาย และ ประโยชน์ของตัวชี้วัด
- 2) เมื่อทุกส่วนความเข้าใจตรงกันแล้วก็เริ่มขั้นตอนการกำหนดตัวชี้วัดดังนี้
 - (1) ศึกษาบทบาทของผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ ในการดำเนินการ ควรทำโดยการจัดประชุมผู้เกี่ยวข้อง
 - (2) พิจารณาในแต่ละจุดประสงค์ของโครงการ
 - (3) พิจารณาในแต่ละประเด็นและการกำหนดตัวชี้วัด

ในกรณีที่โครงการกำหนดตัวชี้วัดไว้แล้ว การดำเนินการ ควรทำโดยการจัดประชุมผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายพิจารณาปรับตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับความเป็นไปได้ในการประเมินผล

1.4 การกำหนดกรอบข้อมูลและสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นขั้นตอนเพื่อวางแผนแนวทางการจัดระบบข้อมูล เพื่อการวิเคราะห์ที่ซักระยะ และเพื่อกำหนดรูป แบบ วิธีการในการเก็บรวบรวม ข้อมูลที่สามารถเก็บได้สะดวก รวดเร็ว และครบถ้วน ตามเป้าหมายที่วางไว้

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการติดตามประเมินผล

2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมินผลเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการ ประเมินผลที่เกี่ยวข้องและนำไปสู่การบริหารจัดการที่เหมาะสมกับการประเมินผล มีแนวทางใน การดำเนินการดังนี้

- 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารขั้นต้น
- 2) การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสอบถาม
- 3) การรวบรวมข้อมูลโดยกระบวนการกรอก

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล คือ การนำข้อมูลเป็นตัวบ่งคุณภาพและปริมาณที่ได้มาจากการรวบรวมโดย เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลมาแยกแยะ เพื่อค้นหาคุณลักษณะต่าง ๆ ของข้อมูลพร้อมทั้งเสนอ แนวทางเพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งขึ้น

ขั้นตอนสำคัญในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) ตรวจสอบความถูกต้อง หรือความสมบูรณ์ของข้อมูล
 - 2) จัดประเภทและแยกแยะหมวดหมู่ข้อมูลอย่างเป็นระบบ
 - 3) ถ่ายข้อมูลลงเครื่องต่าง ๆ
 - 4) เปรียบเทียบข้อมูลกับตัวชี้วัดและเขื่อมโยงกับฐานประสงค์
 - 5) วิเคราะห์ภาพรวมโครงการเชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อม (ปัจจัยภายนอกภายใน)
 - 6) รวบรวมผลการวิเคราะห์เป็นเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 กระบวนการนำเสนอและการเผยแพร่

3.1 การเขียนรายงานการประเมินผล

การเขียนรายงานการประเมินผลเป็นการแสดงชุดข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์และจัดระบบแล้ว มีเป้าหมายเพื่อบันทึกและรวบรวมข้อมูลที่เป็นผลจากการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและเพื่อสะท้อนถึงผลการนำเสนอผลการเรียนรู้หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งเผยแพร่ต่อผู้อื่นให้กับผู้ที่สนใจ

3.2 การนำเสนอผลการประเมินผล

การนำเสนอผลการประเมินผลต่อผู้เกี่ยวข้องกระทรวงนักธุรกิจการมีส่วนรวม ซึ่งอาจจัดในรูปแบบของการจัดเวที เป้าหมายสำคัญเพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียน ต่อผู้สนใจอย่างกว้างขวางเพื่อเพิ่มเติม ข้อมูล ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินโครงการ และแนวทางการนำเสนอผลการประเมินผลมีดังนี้

- 1) ทีมประเมินจัดส่งเอกสารรายงานการติดตามประเมินผลไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องทุกส่วนเพื่อศึกษาและพิจารณาการเข้าร่วมเวลาที่การนำเสนอผล โดยศึกษาในประเด็นสำคัญคือ ข้อมูลเนื้อหาถูกต้องชัดเจน ครบถ้วน เกือดีได้หรือไม่

2) จัดเวลาที่ประชุมที่มีผู้เกี่ยวข้องทุกส่วนเข้าร่วม

3) ทีมประเมินนำเสนอรายงานการติดตามการประเมินผล

4) ดำเนินการแลกเปลี่ยน และทบทวนสรุปประเด็นสำคัญร่วมกัน

5) ทำการบันทึกผลการแลกเปลี่ยนนำไปเพิ่มเติมในรายงานการติดตามประเมินผล หรือเผยแพร่ในรูปแบบต่าง ๆ

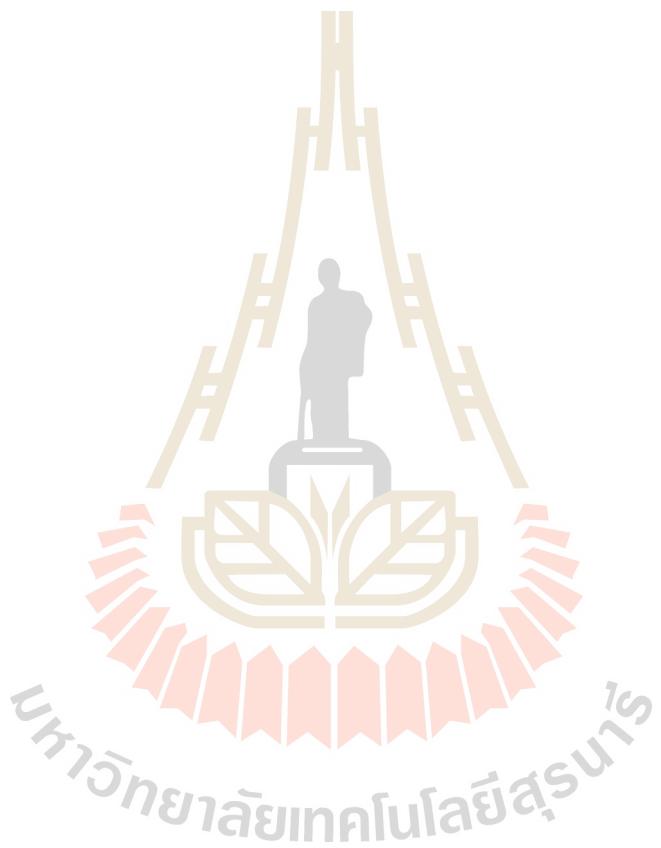
3.3 การนำไฟฟ้าและการเผยแพร่

การเผยแพร่สามารถทำได้โดยจัดทำเป็นรูปเล่ม ในส่วนที่ต้องการเผยแพร่ (บทเรียน ผลการดำเนินงาน ที่เป็นผลสำเร็จ) จัดทำหน่วยหรือเผยแพร่และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการบรรจุเผยแพร่ต่อไป

5. ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการประเมินผลโครงการ

ผลการศึกษาระดับนี้จะได้ประโยชน์ดังนี้

- 1) ได้รู้ถึงปัจจัยด้านบวกและด้านลบ ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
- 2) ประชาชนในท้องถิ่นมีศักยภาพและความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจ
- 3) ได้รู้ถึงประเพณีพิธีการดำเนินการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
- 4) ชุมชนมีความสามารถในการจัดการกองทุน
- 5) ได้ทราบถึงกฎระเบียบข้อบังคับของหมู่บ้าน ที่จัดทำขึ้นมาโดยสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน

บทที่ 2

ปริทรรศน์รวมผลการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปริทรรศน์รวมผลการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทนี้ เป็นหลักวิชาที่ผู้วิจัยได้ประมวลจากแนวคิด หรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและเอกสารจากชื่อนุสต่างๆ เพื่อแสดงว่าหลักวิชาด้านเนื้อหาสาระและหลักวิชาด้านเทคนิคที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้มีความถูกต้องและมีความสมเหตุสมผลในทางวิชาการ ซึ่งหลักวิชาด้านเนื้อหาสาระและประเด็นดังกล่าว มี 5 ด้าน ดังนี้

1. นโยบาย หลักการ และวัตถุประสงค์ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
2. ระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
3. หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
4. หลักการประเมิน โครงการ รูปแบบการประเมินแบบชิพพ์โน้ตแล็ป
5. การวิเคราะห์โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารการจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

หลักวิชาด้านเนื้อหาสาระและประเด็นเทคนิคการประเมิน ทั้ง 5 ด้าน มีเนื้อหารายละเอียดที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. นโยบาย หลักการ และวัตถุประสงค์ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

1.1 นโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเป็นนโยบายร่วมด่วนของรัฐบาล ซึ่งได้แคลงต่อรัฐสภาในการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองกองทุนละ 1 ล้านบาท เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ ลดอุบัติเหตุคุกคามและความจำเป็นเร่งด่วนของประชาชนในหมู่บ้านและชุมชนเมือง รวมทั้งส่งเสริมการออมเงิน ในหมู่บ้านนำไปสู่การสร้างกองทุน สร้างสติการที่ดีแก่ประชาชนและความเชื่อมั่นที่ด้านเศรษฐกิจ สังคมแก่ประชาชนในหมู่บ้าน เสริมสร้างกระบวนการพัฒนาด้านการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของสมาชิกในหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้มีความสามารถในการจัดการเงินกองทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านและชุมชนเมืองกันเอง

1.2 หลักการสำคัญของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

ปรัชญาหรือหลักการสำคัญของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ประกอบด้วยหลักสำคัญ

4 ประการคือ

- 1) เสริมสร้างสำนึกร่วมเป็นชุมชนและท้องถิ่น
- 2) ชุมชนเป็นผู้กำหนดอนาคต และจัดการหมู่บ้านและชุมชนด้วยคุณค่าและภูมิปัญญาของตนเอง
- 3) เกื้อหนุนประโยชน์ต่อผู้ด้อยโอกาสในหมู่บ้านและชุมชนเมือง
- 4) เชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างชุมชน ราชการ เอกชน และประชาสังคม
- 5) กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและพัฒนาประชาธิปไตยพื้นฐาน

1.3 วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

- 1) เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านและชุมชนเมือง สำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้หรือเพิ่มรายได้ การลดรายจ่าย การบรรเทาเหตุฉุกเฉิน และความจำเป็นเร่งด่วน และสำหรับการนำไปสู่การสร้างกองทุนสวัสดิภาพที่ดีแก่ประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชน
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาหมู่บ้านและชุมชนเมือง ให้สามารถบริหารจัดการเงินทุนของตนเอง
- 3) เสริมสร้างกระบวนการพัฒนาของหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในด้านการเรียนรู้ การสร้างและพัฒนาความคิดริเริ่ม เพื่อการแก้ไขปัญหา เสริมสร้างศักยภาพและส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในหมู่บ้านและชุมชนเมือง
- 4) กระตุ้นเศรษฐกิจในระดับฐานรากของประเทศไทย รวมทั้งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในอนาคต
- 5) เสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง

2. ระบบที่เกี่ยวข้องกับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

ระบบที่เกี่ยวข้องกับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีระบบที่สำคัญดังนี้

2.1 ระบบที่สำคัญกับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

พ.ศ. 2544

ระบบที่สำคัญแบ่งออกเป็น 2 หมวด ได้แก่

หมวด 1 คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

ข้อ 1 ให้มีคณะกรรมการคณานุการ หรือ “คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ” โดยมีชื่อย่อว่า กทบ. ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีอนุกรรมการเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นรองประธานคนที่สอง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ที่นายกรัฐมนตรีอนุกรรมการเป็น

รองประธานคนที่สาม ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงอุดมศึกษาและวิทยาศาสตร์ ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผู้อำนวยการธนาคารออมสิน ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรและมีผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะกรรมการต้องแต่งตั้งเป็นกรรมการ จำนวนไม่เกิน 10 คน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ จำนวนไม่เกิน 3 คน ให้มีที่ปรึกษากลับคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการต้องแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการจำนวนอย่างน้อย 3 คน แต่ไม่เกิน 7 คน

ข้อ 2 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีภาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ข้อ 3 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- 1) ตาย
- 2) ลาออกจากตำแหน่ง
- 3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- 4) คณะกรรมการต้มยำกับให้พ้นจากตำแหน่ง
- 5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนคนไร้ความสามารถ
- 6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษารถถูกให้จำคุก

ข้อ 4 การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการ ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มีประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการผู้มีอำนาจตามลำดับเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยข้อความของที่ประชุมให้อีกเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขึ้นตัว

ข้อ 5 คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1) กำหนดนโยบาย การจัดตั้งและแนวทางการบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง และกองทุน
- 2) กำหนดแผนการจัดหาเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ และแผนการจัดสรรให้แก่กองทุน จัดทำร่างกฎหมายเกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เสนอต่อกองรัฐมนตรี
- 3) กำหนดแผนงานและออกรับเบี้ยบข้อบังคับ และประกาศในการจัดตั้ง และแนวทางการบริหารงานกองทุน
- 4) ออกระเบียบที่เกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน จัดหาและจัดสรรผลประโยชน์ของกองทุน

- 5) ออกพระบรมราชโองการก่อตั้งคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและการบริหารกองทุน
- 6) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะกรรมการ เพื่อดำเนินการตามระเบียบนี้
- 7) ออกพระบรมราชโองการ คำสั่ง และประกาศอื่นๆ เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้
- 8) เพื่อประชี้ใช้ในการบริหารงานของสำนักงาน อาจมีคำสั่งให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ หรือคณะกรรมการอาจขอให้คณะกรรมการรับผิดชอบตัวเอง หรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ไปรับผิดชอบด้วยเงินเดือนที่ของสำนักงานได้
- 9) รายงานผลการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งฐานะการเงินของกองทุนให้คณะกรรมการรับฟังคราวบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
- 10) ปฏิบัติหน้าที่อื่น หรือตามที่กฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะกรรมการรับผิดชอบหมาย
- ข้อ 6 การประชุมของคณะกรรมการให้นำข้อ 4 มาใช้กับการประชุมและวินิจฉัยข้อความของที่ประชุมอนุกรรมการ โดยอนุโถม**
- ข้อ 7 ให้คณะกรรมการ ที่ปรึกษา และคณะกรรมการ ที่ได้รับการแต่งตั้งตามระเบียบนี้ ได้เบี้ยประชุมค่าตอบแทนตามอัตราที่กำหนด ในพระราชบัญญัติเบี้ยประชุม และค่าตอบแทนที่ปรึกษา ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเบิกจ่ายจากสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี
- หมวด 2 สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ**
- ข้อ 1 ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ในสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี
- ข้อ 2 สำนักงานมีอำนาจ หน้าที่ ดังต่อไปนี้
- 1) ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ
 - 2) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ ที่ปรึกษาคณะกรรมการและคณะกรรมการ
 - 3) ศึกษาร่วมและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการและของกองทุน
 - 4) ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงการจัดตั้ง นโยบายและแนวทางการบริหารกองทุน
 - 5) ดำเนินการและประสานงานกับส่วนราชการและองค์การต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งกองทุน และแนวทางการบริหารกองทุน
 - 6) จัดให้มีหรือสนับสนุนให้มีการประชุมชี้แจงและฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกองทุน
 - 7) พิจารณาเสนอความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ในการพิจารณาแผนการบริหารและจัดการกองทุน

8) ให้การสนับสนุน ปรึกษาหารือ และข้อเสนอแนะแก่คณะกรรมการเกี่ยวกับนโยบายและเป้าหมาย
หลักเกณฑ์ การดำเนินงานกองทุน

9) ดำเนินการหรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่นๆ ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกองทุน และ¹
รายงานผลต่อคณะกรรมการดำเนินการในส่วนการบริหารกองทุน

10) รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของสำนักงานเสนอต่อคณะกรรมการ

11) ดำเนินการอื่น ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

2.2 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544

ข้อ 1 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของ ข้อที่ 1 แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน
“คณะกรรมการอาจแต่งตั้งกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ จำนวนไม่เกิน 4 คน”

2.3 ระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดตั้งและบริหาร กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544

ระเบียบนี้แบ่งออกเป็น 9 หมวด ได้แก่

หมวด 1 ข้อความทั่วไป

หมวด 2 กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

หมวด 3 คณะกรรมการสนับสนุนการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

หมวด 4 คณะกรรมการสนับสนุนและติดตามการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านระดับจังหวัด

หมวด 5 คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

หมวด 6 กองทุนและสมาชิกกองทุน

หมวด 7 การถ่ายทอดเชิงกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

หมวด 8 การทำบัญชีและการตรวจสอบ

หมวด 9 บทเฉพาะกาล

2.4 ระเบียบกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

ระเบียบข้อบังคับ กองทุนหมู่บ้านหนองกอก ตำบลหนองบัวห้อง อำเภอสีคิ้ว
จังหวัด นครราชสีมา

เพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านหนองกอกเป็นไปด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย และมี
ประสิทธิภาพ อันสนองนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง และนโยบายช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจน

พัฒนาบุคคลที่เป็นคุณประโยชน์ต่อสังคมและการพัฒนาจิตใจของประชาชนให้มี คุณธรรม ดังนี้กอง
ทุนหมู่บ้านหนองกอก จึงมีวัตถุประสงค์และวาระระเบียบต่างๆดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุน

1. เป็นแหล่งเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพ
2. เป็นแหล่งเงินทุนเพื่อการแปรรูป
3. เป็นแหล่งเงินทุนถูกกฎหมาย
4. เพื่อผลรายได้

ระเบียบหมวดที่ 1 สมาชิก

ข้อ 1 คุณสมบัติของสมาชิก

- 1.1 เข้ามาตั้งหลักแหล่งทำมาหากเลี้ยงชีพในหมู่บ้านหนองกอกไม่น้อยกว่า 2 ปี
- 1.2 เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ หรือมีอายุไม่น้อยกว่า 20 ปีบริบูรณ์
- 1.3 เป็นผู้มีความประพฤติดี
- 1.4 เป็นสมาชิกได้หนึ่งคนต่อครอบครัว
- 1.5 เป็นผู้ที่มีชื่อยื่นทะเบียนบ้านหนองกอกไม่น้อย 6 เดือน
- 1.6 สมาชิกต้องเป็นบัญชีเงินฝากที่ธนาคารออมสิน

ข้อ 2 การสมัครเข้าเป็นสมาชิก

- 2.1 ยื่นคำขอสมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุน ได้ที่คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน
- 2.2 ผู้มีคุณสมบัติ ตามข้อ 1 สามารถยื่นสมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุน ได้เดือนละ 1 ครั้งโดยสามารถสมัครได้ทั้งลักษณะบุคคล และกลุ่ม แล้วแต่ความสมัคร ใจของผู้สมัครสมาชิก
- 2.3 สถานที่สมัคร ณ ที่ทำการกำนันผู้ใหญ่บ้าน เลขที่ 5 หมู่ 2 ต.หนองบัวน้อย อ.สีคิว

จ.นครราชสีมา

- 2.3 คณะกรรมการกองทุนเป็นผู้พิจารณาว่า จะรับบุคคลหนึ่งบุคคลได้ เข้าเป็นสมาชิกโดยชอบธรรม โดยมีมติเห็นชอบ 3 ใน 4 ของคณะกรรมการกองทุน

ข้อ 3 การขาดจากสมาชิก

- 3.1 เสียชีวิต
- 3.2 ลาออกและได้รับการอนุมัติแล้ว
- 3.3 งดใช้ฝืนระเบียบของกองทุน
- 3.4 ผู้ถือเงินนำเงินไปใช้บนอกรอบวัตถุประสงค์ตามสัญญา

ระเบียบหมวดที่ 2 คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน

ข้อ 1 ให้มีคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน โดยสมาชิกในกลุ่มคัดเลือกตัวแทนขึ้นมากลุ่มละ 1 คน มาคัดเลือกโดยสมาชิกกองทุนทั้งหมดให้เหลือ 15 คน และทำการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย

- 1.1 ประธาน รองประธาน เหรัญญิก ปฏิคม และที่เหลือเป็นกรรมการ
- 1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิ 1 คน และที่ปรึกษา 5 คน

ข้อ 2 คณะกรรมการกองทุนมีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี ไม่เกิน 2 วรรคต่อกัน

ข้อ 3 คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- 3.1 บริหารจัดการกองทุน ตรวจสอบ กำกับ ดูแล จัดสรรผลประโยชน์ของเงินกองทุน
- 3.2 ออกพระบรมราชโองการเปลี่ยนแปลง หรือหลักเกณฑ์ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุน
- 3.3 รับสมาชิกและจัดทำทะเบียนสมาชิกทั้งที่เป็นกลุ่ม องค์กรชุมชน หรือปัจเจกบุคคล
- 3.4 สำรวจและจัดทำข้อมูลที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพค่าง และกองทุนอื่นๆที่มีในหมู่บ้าน
- 3.5 พิจารณาการให้กู้เงิน ตามระเบียบข้อบังคับ
- 3.6 ดำเนินติดตามสัญญา และกำหนดเงื่อนไข เกี่ยวกับการผูกพันของกองทุน
- 3.7 จัดทำบัญชีและส่งมอบเงิน ที่ได้รับจัดสรร ดอกผล ผลตอบแทน คืนให้แก่กองทุน
- 3.8 ให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปีผู้ถือหุ้น อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
- 3.9 คณะกรรมการกำหนดอัตราดอกเบี้ย ตามความเห็นชอบจากที่ประชุมสมาชิก
- 3.10 คณะกรรมการพิจารณา การชำระคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยตามความเหมาะสม

ข้อ 4 การพื้นจากตำแหน่ง

- 4.1 ครบวาระ
- 4.2 เสียชีวิต
- 4.3 ลาออกจากเมือง ได้รับอนุญาต

ระเบียบหมวดที่ 3 เงินกองทุนของกลุ่ม

ข้อ 1 แหล่งที่มาของกองทุน ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังนี้

- 1.1 เงินที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ
- 1.2 เงินที่ได้จากการบริจาค โดยไม่มีเงื่อนไขผูกพันหรือการติดพันใดๆทั้งสิ้น
- 1.3 ดอกผลหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่เกิดขึ้นจากเงินกองทุน
- 1.4 ค่าธรรมเนียมแรกเข้า
- 1.5 เงินฝากสัจจะ ค่าหุ้น
- 1.6 เงินจัดสรรงานหน่วยงานเอกชนอื่นๆ

ข้อ 2 หุ้นๆ หนึ่งมีมูลค่าหุ้นละ 10 บาทจะต้องถือหุ้นอย่างน้อย 1 หุ้น แต่ไม่เกิน 1 ใน 5 ของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่มีอยู่ในกองทุน

ข้อ 3 หุ้นและการซื้อขายหุ้น

3.1 การซื้อขายหุ้น ชำระด้วยเงินสด

3.2 การเปลี่ยนแปลงเงินฝากค่าหุ้นเปลี่ยนได้ปีละ 1 ครั้ง โดยให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ

ข้อ 4 เงินฝากสัจจะ สมาชิกทุกคนต้องส่งเงินฝากสัจจะทุกเดือน เดือนละ 30 บาท สามารถเพิ่มเงินฝากสัจจะได้ปีละ 1 ครั้ง ในวันประชุมใหญ่สามัญประจำปี และสามารถถอนและบีดบัญชีได้ต่อเมื่อพ้นสภาพการเป็นสมาชิก

3. แบบติดตามสังเกตการณ์คัดเลือก คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

แบบติดตามสังเกตการณ์คัดเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีส่วนสำคัญในการประเมินความพร้อมของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เนื่องจากกระบวนการเลือกคณะกรรมการกองทุน จะต้องเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการว่าด้วย การจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 ดังนี้

1) จัดเวทีชาวบ้านในการดำเนินการเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน โดยผู้มาประชุมจะต้องมีหัวหน้าครัวเรือนจำนวนไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของครัวเรือนทั้งหมดที่มีอยู่ในหมู่บ้าน ทั้งนี้หัวหน้าครัวเรือนอาจมอบหมายให้ผู้แทนครัวเรือนเข้าประชุมแทนได้

2) การคัดเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านให้เป็นไปตามมติของที่ประชุม โดยแต่ละกองทุนจะคัดเลือกกรรมการกองทุนไม่น้อยกว่า 9 คน แต่ไม่เกิน 15 คน ประกอบด้วย กรรมการทั้งชายและหญิงในสัดส่วนเท่ากัน ซึ่งคณะกรรมการตั้งกล่าวจะต้องเป็นบุคคลซึ่งเป็นที่ยอมรับของประชาชนในหมู่บ้าน

คุณสมบัติของกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ตามระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 ดังนี้

1. เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านหรือชุมชนมาไม่น้อยกว่า 2 ปี
2. เป็นผู้มีอายุ 20 ปีบริบูรณ์
3. เป็นผู้ปฏิบัติตนอยู่ในหลักศาสนา มีความรับผิดชอบเสียสละ มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ไม่ติดการพนัน ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่มีประวัติเดียด้านการเงินและยึดมั่นระบบอนประชาธิปไตย
4. ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไร้ความสามารถ
5. ไม่เคยรับโภยจำคุก เว้นแต่โภยที่กระทำโดยประมาท

6. ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือไม่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์ส่วนตัวความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์และความผิดฐานบุกรุก
7. ไม่เคยถูกไล่ออก หรือให้ออกจากการบริษัทสัญญาสาหกิจ
8. ไม่เป็นผู้ไม่ไปใช้สิทธิในการเดือกดัง
9. ไม่เคยถูกไล่ออกจากคณะกรรมการกองทุน ด้วยมติของคณะกรรมการหรือมติของสมาชิกเมื่อดำเนินการคัดเลือกกรรมการกองทุนแล้ว คณะกรรมการกองทุนและประชาชนร่วมกันจัดทำระเบียนข้อมูลค้น หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับบริหารกองทุน (กติกา) กองทุนหมู่บ้านหรือชุมชนเมืองของตนเอง

การขอเขียนทะเบียนและประเมินความพร้อมของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ได้ประเมินความพร้อมในด้านต่างๆ ของหมู่บ้านและชุมชนเมือง ตามสภาพความเป็นจริง สำหรับหมู่บ้านและชุมชนเมืองจะต้องมีความพร้อมในด้านต่างๆ ดังนี้

- 1) ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน ได้แก่ จำนวนประชากร จำนวนครัวเรือน อาชีพของประชากรในหมู่บ้าน ผลผลิตด้านต่างๆ ของประชากรในหมู่บ้าน ซ่องทางการจัดจำหน่ายผลผลิตของหมู่บ้าน รายได้เฉลี่ยของประชากรในหมู่บ้าน
- 2) การได้มามั่งคับคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ได้แก่ จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมการประชุม วิธีการคัดเลือกกรรมการกองทุนหมู่บ้าน วันที่มีการคัดเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน คุณสมบัติที่ครบถ้วนของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ประสบการณ์ของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านที่ผ่านการประเมินรายชื่อคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านจำนวน 15 คนและรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและที่ปรึกษา 6 คน
- 3) มีระเบียนข้อมูลค้นสำหรับใช้ในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านซึ่งกำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและประชาชนในหมู่บ้าน
- 4) ทุนดำเนินการของกองทุนหมู่บ้าน สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมกับกองทุนในรูปของการถือหุ้น เงินออมสักจะรายเดือน ค่าธรรมเนียม เมื่อได้มีการประเมินความพร้อมในด้านต่างๆ เรียบร้อยแล้ว สามารถขอรับการจัดสรรเงินจากคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

การขอขึ้นทะเบียนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

- 1) จัดทำแบบฟื้นทะเบียนตามแบบ กทบ.2 ซึ่งขอรับแบบ กทบ.2 จากคณะกรรมการสนับสนุนระดับอำเภอ
- 2) ยื่นแบบคำขอขึ้นทะเบียนกับธนาคารออมสินหรือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติกำหนด พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง คือ ระเบียน ข้อบังคับกองทุน
- 3) เปิดบัญชีกับธนาคาร

3.1 การประเมินความพร้อมของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

เมื่อกองทุนหมู่บ้านหรือชุมชนเมืองได้ยื่นขึ้นทะเบียนต่อธนาคารแล้ว คณะกรรมการสนับสนุนระดับอำเภอร่วมกับกองทุนหมู่บ้านจะประเมินความพร้อมในเรื่องต่างๆดังนี้

- 1) การคัดเลือกคณะกรรมการกองทุน
- 2) คุณสมบัติของคณะกรรมการกองทุน
- 3) ความรู้ ประสบการณ์ และความมั่นใจในการบริหารกองทุนของคณะกรรมการกองทุน
- 4) ระเบียบ ข้อบังคับในการดำเนินการกองทุน
- 5) การมีส่วนร่วมของชาวบ้าน หรือสมาชิกในการจัดการกองทุน
- 6) การปฏิบัติของสมาชิกตามระเบียบ และข้อบังคับของกองทุน
- 7) การเปิดบัญชีเงินฝากของกองทุน

3.2 การพิจารณาเงินกู้สำหรับคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

การพิจารณาเงินกู้นี้ คณะกรรมการจะต้องคำนึงถึงความสามารถในการ返还款 ว่าด้วย คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 หมวด 7 ว่าด้วยการกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้กู้ยืมเงินดังนี้

- 1) สมาชิกที่ประสงค์จะขอกู้ยืมเงินจากกองทุนต้องจัดทำคำขอภัยโดยระบุวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงินอย่างชัดเจน โดยให้ยื่นคำขอภัยดังกล่าวต่อกองคณะกรรมการกองทุน ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาเงินกู้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กองทุนกำหนด
- 2) คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจในการอนุมัติเงินกู้รายหนึ่งไม่เกินจำนวน 20,000 บาท ในกรณีที่คณะกรรมการกองทุนมีมติเห็นควรอนุมัติเงินกู้รายได้เกิน 20,000 บาท ให้คณะกรรมการกองทุนเรียกประชุมสมาชิกเพื่อให้สมาชิกพิจารณาอนุมัติเงินกู้รายหนึ่งไม่เกินจำนวน 50,000 บาท ต่อไป แต่ทั้งนี้การอนุมัติเงินกู้รายหนึ่งไม่เกินจำนวน 50,000 บาท ต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการกองทุนพิจารณาตามความเห็นชอบและความจำเป็น

3) ในกรณีที่คณะกรรมการกองทุนมีมติอนุมัติเงินกู้ยืมตามคำขอทั้งหมดหรือบางส่วน ให้บันทึกความเห็นในแบบคำขออุปย์มเงิน พร้อมทั้งส่งสำเนาแบบคำขออุปย์มเงินตลอดจนเงื่อนไขและรายการอนุมัติเงินกู้แจ้งให้ผู้ขอกู้และธนาคารทราบโดยเร็ว

4) คณะกรรมการกองทุนอาจเรียกหลักประกันเงินกู้ ไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือทรัพย์สินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กองทุนกำหนด

5) สมาชิกซึ่งที่ประชุมสมาชิกมีมติให้พ้นจากสมาชิก ห้ามมิให้สมัครเข้าเป็นสมาชิกของกองทุนเป็นระยะเวลา 2 ปี

6) การกำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือค่าตอบแทนเงินฝากและเงินกู้เป็นอัตราที่แน่นอนตามความเห็นชอบจากที่ประชุมสมาชิก

7) การกำหนดระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาตามความเหมาะสม แห่งสัญญาเงินกู้แต่ละราย

กรณีกองทุนหน่วยบ้านหนองกอก มีเกณฑ์สำหรับการพิจารณาเงินกู้ ดังนี้

1) ต้องเป็นสมาชิกของกองทุน

2) ต้องดีหุนอย่างน้อย 5 หุน และส่งเงินฝากลักษณะทุกเดือน

3) สมาชิกผู้กู้ต้องมีความยั่นหนันเพียรในการประกอบอาชีพ

4) โครงการที่ขอคู่ต้องดำเนินการได้จริงมีความเป็นไปได้ทางการตลาด และสามารถเห็นได้ชัดเจนว่ามีความคุ้มค่าต่อการลงทุน

5) สามารถดูแลเงินต่อกองกรรมการเพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมดังต่อไปนี้

- การพัฒนาอาชีพ

- กู้ฉุกเฉิน

- ลดรายจ่าย

6) สมาชิกกู้ได้รายละ 20,000 บาท หรือไม่เกิน 50,000 บาท ในกรณีที่คณะกรรมการกองทุนมีมติ 3 ใน 4 ของคณะกรรมการควรอนุมัติเงินกู้รายได้เกิน 20,000 บาท คณะกรรมการกองทุนจะเรียกประชุมสมาชิกทั้งหมดเพื่อให้พิจารณาวินิจฉัยข้อหา แต่ทั้งนี้การอนุมัติเงินกู้รายหนึ่งไม่เกิน 50,000 บาท จะต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันและบุคคลค้ำประกัน

4. หลักการประเมินโครงการ รูปแบบการประเมินแบบชิพฟ์โนเมเดล

4.1 รูปแบบการประเมินแบบชิพฟ์โนเมเดล จำแนกสุขาภิบาลและคณะได้สรุป “รูปแบบการประเมินแบบชิพฟ์โนเมเดล” ในหนังสือรวมบทความทางการประเมินโครงการ [สมหวัง พิธิyanวัตne, (บรรยายการ) 2544:221-234] ดังนี้

แบบจำลองการประเมินของชิพฟ์โนเมเดลเป็นการประเมินเพื่อให้รายละเอียดต่างๆเพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการนักประเมินจะได้ข้อดี ข้อมูลร่วงและประสิทธิภาพของโครงการช่วยใน

การตัดสินใจของผู้บริหารเป็นแบบจำลองที่เข้าใจง่าย สะดวกในการปฏิบัติ การประเมินด้านต่างๆ ประกอบด้วย

1. การประเมินบริบทหรือสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยจะเน้นด้านความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ความต้องการและเงื่อนไขที่เป็นจริงและยังช่วยในการวินิจฉัยปัญหาอีกด้วย

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Context Evaluation) เป็นการตัดสินความเหมาะสมของแผนงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการตัดสินใจในด้านการประยุกต์ เพื่อควบคุมการดำเนินงานของโครงการ และทำนายข้อบกพร่องเพื่อรายงานสะสมถึงการปฏิบัติต่างๆที่เกิดขึ้น

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) จะช่วยในการตัดสินใจและคุณภาพของความสำเร็จ การนำเสนอแบบจำลองซึ่งนำไปใช้ประเมินทำได้ในโครงการ 3 ลักษณะคือ

1. จัดทำโครงการ ศึกษาว่ามีปัญหาอะไรที่จะทำ

2. โครงการที่มีอยู่แต่ยังไม่ได้ลงมือดำเนินการ

3. โครงการในระหว่างที่กำลังดำเนินอยู่

4.2 รูปแบบการประเมินแบบชิพฟ์โมเดล (สำนักมาตรฐานการศึกษา สำนักสภาราษฎร์ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย ,2545:89-91)

แนวคิดและรูปแบบการประเมินชิปของสตัฟเฟลบีน (Stufflebeam's CIPP Model) สตัฟเฟลบีนได้กำหนดขั้นตอนของการประเมินเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1) กำหนดหรือระบุข้อมูลที่ต้องการ

2) เก็บรวบรวมข้อมูล

3) วิเคราะห์และจัดการสารสนเทศเพื่อนำเสนอผู้บริหาร

สตัฟเฟลบีนยังได้กำหนดประเด็นที่ประเมินออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation : C) เป็นการประเมินก่อนการดำเนินโครงการ เพื่อพิจารณาหลักการและเหตุผล ความจำเป็นที่ต้องดำเนินโครงการ ประเด็นปัญหา และความเหมาะสมของปีหมายโครงการ

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation : I) เป็นการประเมิน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของความพยายามของทรัพยากร อาทิ จำนวนคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งเทคโนโลยีและแผนการของการดำเนินโครงการ

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมิน เพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินการ ที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง ให้การดำเนินการในช่วงต่อไป มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. การประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product Evaluation : P) เป็นการประเมิน เพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับจุดประสงค์ของโครงการ

5. การวิเคราะห์โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเป็นโครงการที่มุ่งสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านที่ได้รับอนุมัติกองทุนแล้วเสร็จ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นำไปสู่ความเข้มแข็งด้านสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนอย่างยั่งยืน โดยการจัดสร้างการศึกษาแก่บัณฑิตให้เข้าศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต การจัดการและการประเมินโครงการ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่กำหนดการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติจริงในพื้นที่หมู่บ้าน และชุมชนเมือง ให้เป็นกิจกรรมหลักของการศึกษา โดยเนื้หางานหลักสูตรจะมุ่งเน้นเกี่ยวกับ การบริหารจัดการ การเงิน การบัญชี การจัดทำโครงการ การวิเคราะห์โครงการ การวิจัยและการประเมินผล โครงการ การออกแบบผลิตภัณฑ์และการตลาด รวมถึงการเรียนรู้ชุมชน การประเมินผลและการพัฒนาชุมชนที่ใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือ นำความรู้ความสามารถในการวางแผนจัดการ โครงการและการประยุกต์ความรู้สู่ท้องถิ่น ได้อย่างเหมาะสม และอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง อีกทั้ง โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ยังสามารถช่วยสร้างโอกาสสำหรับบัณฑิตที่ว่างงานจำนวน 74,881 คน ให้มีงานทำ โดยเฉพาะบัณฑิตในชนบทท้องถิ่นนั้นๆ พร้อมทั้งช่วยในการยกระดับการศึกษาของบัณฑิตให้มีทักษะในการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และเพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง รวมทั้งข้อมูลของหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ประชาชนในหมู่บ้านและชุมชนเมืองสามารถพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน รวมทั้งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอนาคต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองครั้งนี้ เป็นการศึกษากรณีหมู่บ้านหนองกอก หมู่ที่ 2 ตำบลหนองปัวซอ อำเภอศรีคิว จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้วิจัยได้เข้าไปปฏิบัติงานในพื้นที่ ตั้งแต่ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2544 ในโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยมีวิธีดำเนินประเมินดังนี้

1. รูปแบบการประเมิน

การประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการประเมินเชิงระบบ (The Systems Theory) ซึ่งเป็นรูปแบบการประเมินแบบ ซิพพ์โมเดล (CIPP Model) โดยมีกรอบแนวคิดการประเมินดังนี้

รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model

สถาฟเฟลบีน ได้ให้ความหมายของการประเมินว่า “ เป็นกระบวนการของการวิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจในทางเลือกต่างๆ มีอยู่ ” (ชุดวิชาการประเมินเพื่อพัฒนา , 2545 , P. 89-92)

รูปแบบของการประเมินโดยใช้หลักของเหตุผลทั่วๆ ไป อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินกับการตัดสินใจ และแสดงให้เห็นถึงว่ากระบวนการประเมินใดๆ ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นของการวิเคราะห์กิจกรรมและข้อมูลที่จะประเมินเพื่อสนับสนุนความต้องการของผู้ตัดสินใจ
2. ขั้นของการรวบรวมสารนิเทศ (Information) ที่ต้องการ
3. ขั้นของการเสนอสารนิเทศให้แก่ผู้ตัดสินใจ

ด้วยวิธีการดังกล่าว นี้ เชื่อว่าการตัดสินใจนี้จะเป็นไปด้วยความสมเหตุสมผลในการบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

แบบจำลอง CIPP ไม่เพียงแค่ประเมินว่า บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่เท่านั้น แต่ยังเป็นการประเมินเพื่อให้รายละเอียดต่างๆ เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการอีกด้วย โดยเฉพาะการประเมินผล โครงการประชุมซึ่งมีลักษณะเป็นแบบการประเมินความก้าวหน้าเพื่อบ่งชี้จุดเด่น จุดด้อย ของการประชุม เพื่อนำผลไปปรับปรุงกิจกรรมแผนการประชุมได้ทันท่วงที และมีการประเมินรวมสรุปหลังโครงการสิ้นสุดแล้ว เพื่อบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ของโครงการประชุมแบบจำลองที่เหมาะสม ที่จะ

ใช้เป็นกรอบความคิดในการประเมินแบบชิป จึงเป็นที่นิยมใช้ทั้งนี้ เพราะนักประเมินจะได้ข้อดี ข้อบกพร่อง และประสิทธิภาพของโครงการที่จะประเมิน ได้เป็นอย่างดี ซึ่งนับได้ว่าเป็นการรับข่าวแบบสะสม ช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารเป็นอย่างมาก ทั้งยังเป็นแบบจำลองที่เข้าใจง่าย สะดวก ในการปฏิบัติ จึงเป็นที่นิยมอย่างกว้างขวาง แบบจำลองซึปจะประเมินในด้านต่างๆดังนี้

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับ การวางแผนในการกำหนดวัตถุประสงค์
2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเพื่อ กำหนดครูปแบบของโครงการ
3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการตัดสินใจในด้านการประยุกต์ ใช้เพื่อควบคุมการดำเนินการของโครงการ
4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) จะช่วยในการตัดสินใจเพื่อตัดสินและคูplot สำเร็จของโครงการ

การประเมินด้านต่างๆมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) การประเมินสภาพแวดล้อมเป็นรูป แบบพื้นฐานของการประเมินโดยทั่วๆไป เป็นการประเมินเพื่อให้ได้มาซึ่งเหตุผล เพื่อช่วยในการ กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยจะเน้นในด้านความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ความ ต้องการ และเงื่อนไขที่เป็นจริงต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ ยังช่วยในการวินิจฉัย ปัญหาเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ การประเมินสภาพแวดล้อมนี้มี ลักษณะเด่นๆที่สำคัญมาก many จัดเป็นการวิเคราะห์ขนาดใหญ่ (Macro Analytic) เป็นตัวกำหนด ขอบเขตของการประเมิน การบรรยายและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม นอกจากนี้ ยังช่วยให้ทราบ ถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญสำหรับการบรรลุเป้าหมาย การประเมินสภาพแวดล้อม ทำ ให้ได้มาซึ่งการเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์โดยอาศัยการวินิจฉัย และการจัดเรียงลำดับปัญหาให้สอด คล้องกับความต้องการของที่ประชุมและสถานการณ์

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการจัดทำข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินความ เหมาะสมของแผนงานต่างๆที่จัดขึ้น โดยคุณว่าข้อมูลนั้นจะมีส่วนช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการ หรือไม่ ซึ่งมักจะประเมินในด้านต่างๆคือ

- 1) ความสามารถของหน่วยงานหรือตัวแทนในการจัดโครงการ
- 2) ยุทธวิธีที่ใช้ในการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ
- 3) การได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้โครงการดำเนินไปได้ เช่น หน่วยงาน ที่จะช่วยเหลือ เวลา เงินทุน อาคารสถานที่ อุปกรณ์เครื่องมือ เป็นต้น

ผลที่ได้จากการประเมินปัจจัยเบื้องต้นคือ การวิเคราะห์รูปแบบของวิธีการที่ใช้ในรูปของสินค้าและกำไร (Cost and Benefit) ที่จะได้รับ โดยการประเมินในด้านอัตรากำลัง เวลา งบประมาณ วิธีการที่มีศักยภาพ การประเมินปัจจัยเบื้องต้นนี้จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่จะตัดสินใจได้ว่า ควรตั้งวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติอย่างไร ใช้อัตรากำลังเท่าใด วางแผนงานและดำเนินการอย่างไร ซึ่งจะแตกต่างจากการประเมินสภาพแวดล้อมในแง่ที่ว่า การประเมินปัจจัยเบื้องต้นเป็นการทำเฉพาะกรณีนั้นๆ และวิเคราะห์ภายในโครงการเท่านั้น

2. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เมื่อแผนดำเนินการได้รับการอนุมัติและลงมือทำการประเมินกระบวนการฯ เป็นต้องได้รับการเตรียมการ เพื่อให้ข้อมูลข้อเสนอแนะ(Feedback) แก่ผู้รับผิดชอบและผู้ดำเนินการทุกลำดับขั้น การประเมินกระบวนการนี้วัตถุประสงค์ให้ญี่อยู่ 3 ประการคือ

- 1) เพื่อหาและทำนายข้อบกพร่องของกระบวนการ หรือการดำเนินการตามขั้นตอนที่วางไว้
- 2) เพื่อร่วบรวมสารนิเทศสำหรับผู้ตัดสินใจวางแผนงาน
- 3) เพื่อเป็นรายงานสะสมถึงการปฏิบัติงานต่างๆที่เกิดขึ้น

3. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดและแปลความหมายของความสำเร็จไม่เฉพาะเมื่อตีนสุดวัյจกรของโครงการเท่านั้น แต่ยังมีความจำเป็นในระหว่างการปฏิบัติตามโครงการด้วย

ระเบียบวิธีที่ว่าไปของการประเมินผลผลิต จะรวมลิست่อไปนี้เข้าด้วยกัน คือการคุ้ว่าการกำหนดวัตถุประสงค์นั้นนำมาใช้ได้หรือไม่ เกณฑ์ในการวัดที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรม คืออะไร เปรียบเทียบผลที่วัดมาได้กับมาตรฐานสมบูรณ์ (Absolute Criteria) หรือมาตรฐานสัมพันธ์ (Relative Criteria) ที่กำหนดไว้ก่อน และทำการแปลความหมายถึงเหตุของสิ่งที่เกิดขึ้น โดยอาศัยรายงานจากการประเมินสภาพแวดล้อม ปัจจัย และกระบวนการร่วมด้วย

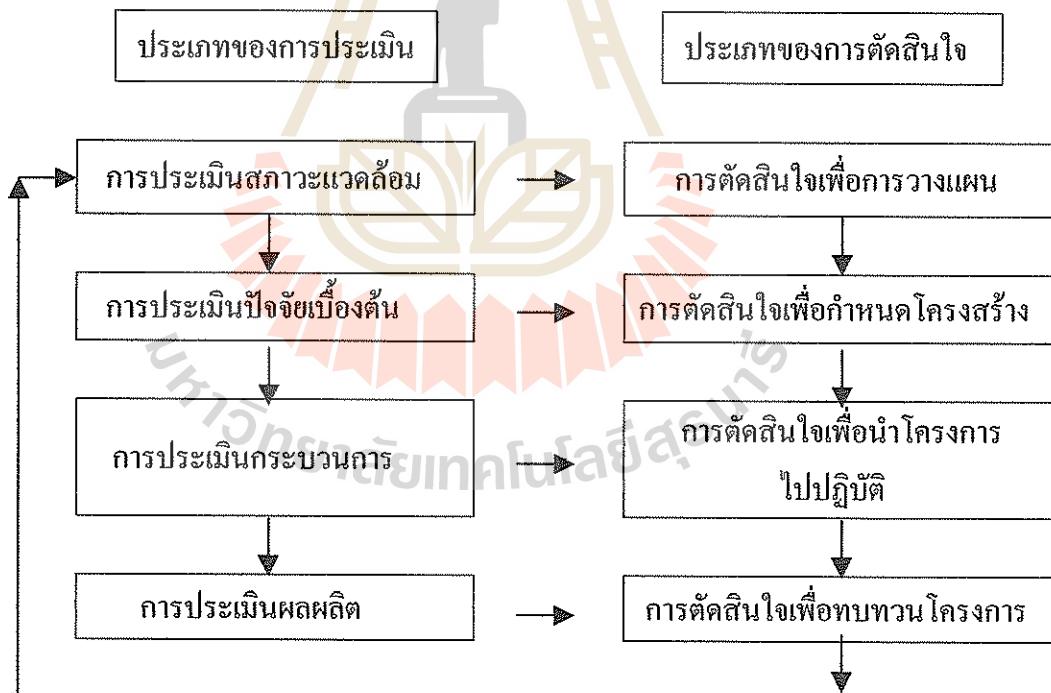
ทั้งการประเมินสภาพแวดล้อมและการประเมินผลผลิต จะประเมินสิ่งที่มีอยู่ว่าบรรลุเป้าหมาย ได้อย่างมีระบบ โดยที่การประเมินสภาพแวดล้อมจะพิจารณาระบบโดยรวม และการประเมินผลผลิต จะพิจารณาความพยายามเปลี่ยนแปลงในระบบ ดังนี้ การประเมินสภาพแวดล้อมจึงแสดงที่สิ่งจำเพาะในรูปที่การประเมินผลผลิตจะนำไปใช้ในภายหลัง (สิ่งที่แสดงอย่างเจาะจงนี้จะเป็นเกณฑ์สำหรับตัดสินความสำเร็จขั้นสุดท้ายของการผลิต)

การประเมินปัจจัยและการประเมินผลผลิตสามารถที่จะแยกให้เห็นได้่ายสำหรับการประเมินปัจจัยจะเกิดขึ้นก่อนการดำเนินการเปลี่ยนแปลงโครงการ และการประเมินผลผลิตจะเกิดขึ้นในระหว่างและหลังโครงการ ในขณะที่การประเมินสภาพแวดล้อมกำหนดสิ่งจำเพาะสำหรับการประเมินผลผลิต การประเมินปัจจัยก็แสดงสิ่งจำเพาะสำหรับการประเมินกระบวนการ การตัดสินใจ

ใช้การประเมินปัจจัยพื้นฐาน โดยเฉพาะสำหรับการวางแผนการประเมินผลผลิต ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการประเมินปัจจัยคือ การประเมินความเหมาะสมของกระบวนการที่เลือก และแผนการประเมินผลิตซึ่งสามารถประยุกต์เข้าส่วนหนึ่งของระเบียบปฏิบัติได้

การประเมินผลผลิตจะค้นหาสิ่งที่มีอยู่ว่า ได้บรรลุวัตถุประสงค์ไปแล้วหรือกำลังจะบรรลุ แต่การประเมินกระบวนการจะประเมินสิ่งที่มีอยู่ว่า ระเบียบการนั้นได้รับการกระทำ ไปตามที่ตั้งใจไว้หรือไม่ การประเมินทั้ง 2 ชนิด จะให้ข้อมูลข้อกลับสำหรับการควบคุมและพัฒนาการเปลี่ยนแปลง ระเบียบปฏิบัติในกระบวนการ การประเมินกระบวนการทำให้สามารถที่จะลงความเห็นได้ว่า การนำระเบียบปฏิบัติไปทำจริงนั้น ตรงหรือไม่กันแบบที่วางไว้ และการประเมินผลผลิตช่วยให้ตกลงใจได้ว่าวัตถุประสงค์นั้นบรรลุหรือไม่ สารนิเทศทั้งสองชนิดร่วมกัน จะแสดงให้เห็นอย่างหนักแน่น ถึงสาเหตุได้มากกว่าอันใดอันหนึ่งโดยลำพัง ใน การตัดสินว่าระเบียบปฏิบัตินั้นควรดำเนินต่อไป โดยมีการแก้ไขหรือว่าจะต้องกลับไปเริ่มต้นใหม่ทั้งหมด ถึงแม้มะเพิ่มน้ำหนักที่ในการควบคุมโครงการเข้ามาด้วย การประเมินทั้งสองก็ยังคงอ่านวิเคราะห์ความต้องการและข้อจำกัดของผลลัพธ์จากการ

สรุปความสัมพันธ์ของประเภทการประเมินและประเภทของการตัดสินใจ

แผนภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินกับการตัดสินใจในแบบจำลองซิป

(สมหวัง พิชิyanุวัฒน์ 2525,)

รูปแบบการประเมินที่ประยุกต์ใช้ในการประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ให้ชีพพื้นเมือง ตามกรอบความคิดทฤษฎีที่ได้เสนอไว้ในบทที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยการประเมิน 4 องค์ประกอบ ทั้งระดับหมู่บ้านและระดับรายบุคคล (ผู้ถูก) ดังนี้

1) การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินสภาพทั่วไปของหมู่บ้านและรายบุคคล (ผู้ถูก)

2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินปัจจัยนำเข้าของกระบวนการกองทุนหมู่บ้าน และรายบุคคล (ผู้ถูก)

3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินกระบวนการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้าน ทั้งระดับหมู่บ้านและรายบุคคล (ผู้ถูก)

4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้นจากกระบวนการบริหารจัดการกองทุน ทั้งระดับหมู่บ้านและรายบุคคล

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายหรือผู้ให้ข้อมูลสำหรับการประเมิน ได้แก่ ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในบ้านหนองกอกหมู่ที่ 2 ซึ่งมีสถานภาพและบทบาทหน้าที่ต่างๆ รวมทั้งข้าราชการ เจ้าหน้าที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

2.2. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน	จำนวน 15 คน
2.2. สมาชิกกองทุนหมู่บ้าน	จำนวน 62 คน
2.2.1 สมาชิกที่ได้รับอนุมัติให้กู้	จำนวน 59 คน
2.2.2 สมาชิกสมทบ	จำนวน - คน
2.3 ชาวบ้านที่ไม่ได้รับเป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน (จำนวนประชากรตั้งแต่ 18 ขึ้นไป)	จำนวน 245 คน
2.4 ผู้นำชุมชน ผู้อาสาโส ผู้นำกลุ่มอาชีพ	จำนวน 4 คน
2.5 ข้าราชการเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง	จำนวน 2 คน

3. วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ประเมิน

3.1 วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

1) การสังเกตและบันทึก

การสังเกตและบันทึกเกี่ยวกับสภาพทั่วไปด้านต่างๆ ของหมู่บ้าน ตลอดจน การสังเกตและบันทึกผลกระทบกิจกรรม ทั้งแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม

2) การสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ตัวแทนกลุ่ม ตลอดจนรายบุคคลในหมู่บ้านโดยใช้แบบรายงานต่าง ๆ (บ.ร.)

3) ประชุมเวทีชาวบ้าน

4) การศึกษาเจาะลึกรายกรณี จากสมาชิกที่ได้รับอนุมัติงบ จำนวน 59 ราย ที่มีวัตถุประสงค์การถ่ายเอกสารต่างกัน อาจใช้ข้อมูลจาก บ.ร. 11

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบรายงานต่าง ๆ (บ.ร.) และแบบเก็บข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อใช้ในการสังเกตและการสัมภาษณ์ มีดังนี้

- 1) แบบรายงาน บ.ร. 1 (แบบเก็บข้อมูลบริบทชุมชนหมู่บ้าน)
- 2) แบบรายงาน บ.ร. 2 (แบบเก็บข้อมูลตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชน)
- 3) แบบรายงาน บ.ร. 3 (แบบรายงานความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติที่มีต่อกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง)
- 4) แบบรายงาน บ.ร. 4 (แบบรายงานการปฏิบัติงานรายเดือน)
- 5) แบบรายงาน บ.ร. 5 (แบบรายงานผลการจัดการที่ดินที่บริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง)
- 6) แบบรายงาน บ.ร. 6 (แบบรายงานผลการจัดการที่กู้มื้อผู้ถูกเงินจากกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง)
- 7) แบบรายงาน บ.ร. 7 (แบบรายงานผลการสัมภาษณ์เพื่อค้นหาตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชนในทศนะของประชาชน)
- 8) แบบรายงาน บ.ร. 8 (โครงการเศรษฐกิจชุมชนหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์)
- 9) แบบรายงาน บ.ร. 9 (แบบบันทึกการสัมภาษณ์)
- 10) แบบรายงาน บ.ร. 10 (แบบสรุปบทเรียนชุมชนหมู่บ้าน)
- 11) แบบรายงาน บ.ร. 11 (แบบศึกษาเจาะลึกรายกรณี)
- 12) แบบรายงาน บ.ร. 12 (การวิเคราะห์จัดทำแผนแม่บทชุมชน)

4. ตัวชี้วัด ข้อมูลที่ต้องการ แหล่งข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลตามรูปแบบการประเมิน

จากการอบรมความคิดทฤษฎีที่ได้นำเสนอไว้ในบทที่ 1 เมื่อนำมาดำเนินดเป็นตัวชี้วัด แหล่งข้อมูล และวิธีเก็บรวบรวมข้อมูลของการประเมินทั้ง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ บริบท ปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต ทั้งระดับหมู่บ้านและรายบุคคล (ผู้ถูก) ดังนี้

4.1 การประเมินบริบท มีรายละเอียดตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัด ข้อมูลที่ต้องการ แหล่งข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลการประเมินบริบท

ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
ระดับหมู่บ้าน C 1- ประวัติ ความเป็นมา หมู่บ้าน	1. ที่มาของชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน 2. คนกลุ่มแรกที่เข้ามาตั้งหมู่บ้านอยพยพมาจากที่ไหน และเหตุใดจึงอพยพมา 3. สภาพเดิมทางภูมิศาสตร์ของหมู่บ้านเป็นอย่างไร 4. อาชีพเดิม (อาชีพหลัก/รอง) คืออะไร 5. อาชีพเดิมที่เลิกทำแล้ว คืออะไร เพราะอะไรจึงเลิกทำ 6. อาชีพใหม่ที่เกิดขึ้น 7. การเปลี่ยนแปลงด้านสาธารณูปโภค มีประมาณ พ.ศ. ใด (ถนน, ไฟฟ้า, ประปา)	1. ผู้นำชุมชน 2. ผู้อาสาในหมู่บ้าน 3. ผู้นำกลุ่มอาชีพ 4. ข้อมูลที่มีการบันทึกไว้แล้ว	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บ.ร 1 2. ศึกษาจากเอกสาร
C 2- ส ภ า พ ภูมิศาสตร์ของ หมู่บ้าน	1. ลักษณะที่ตั้งของหมู่บ้าน 2. อาณาบริเวณเขตติดต่อกับหมู่บ้านอื่น 3. แผนที่หมู่บ้าน	1. ข้อมูลจากเอกสาร 2. หมู่บ้าน 3. ผู้นำชุมชน	1. ศึกษาจากเอกสาร 2. สังเกต 3. สัมภาษณ์
C 3- ส ภ า พ เศรษฐกิจและ สังคมของหมู่ บ้าน	1. อาชีพหลักและอาชีพรองของชาวบ้าน 2. จำนวนพื้นที่ทำการเกษตร 3. จำนวนที่ดินทำกินโดยเฉลี่ย 4. จำนวนร้านค้าในหมู่บ้าน 5. จำนวนโรงเรียนในหมู่บ้าน 6. โรงเรียนในหมู่บ้าน	1. ผู้นำชุมชน 2. สถานีอนามัย ตำบล 3. โรงเรียน 4. เกษตรตำบล 5. หมู่บ้าน	1. สัมภาษณ์ตาม แบบ บ.ร. 1 2. สังเกต

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
C4- โครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากร	1. จำนวนและสภาพของโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ หอกระจายข่าว acula ประชาชนฯลฯ 2. จำนวนและสภาพทรัพยากร เช่น เป้าไม้ แหล่งน้ำ ฯลฯ ที่เป็นประโยชน์	1. ผู้นำชุมชน 2. หมู่บ้าน	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร.1 2. ถ่ายเกต
C5-ผู้นำชุมชน การรวมกลุ่น และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	1. ประเภทผู้นำที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ 2. กลุ่มต่างๆที่มีอยู่ในหมู่บ้าน (จำนวนสมาชิก , ทุนของ กลุ่ม, กิจกรรมกลุ่ม, ปีก่อตั้ง) 3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านต่างๆ (ชื่อ, อายุ, ความเชี่ยวชาญ)	1. ผู้นำชุมชน 2. ผู้นำกลุ่มอาชีพ	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร.1 2. ถ่ายเกต
C6- โครงการพัฒนาที่ผ่านมา	1. โครงการของภาครัฐ 2. โครงการของภาคเอกชน 3. โครงการที่ชาวบ้านทำขึ้นเอง (ชื่อโครงการ/กิจกรรม ของโครงการ)	1. ผู้นำชุมชน 2. ผู้นำกลุ่มอาชีพ 3. ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง 4. ข้อมูลที่บันทึกไว้	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร.1 2. พิจารณาเอกสาร 3. ถ่ายเกต
C7-ความเข้มแข็งของชุมชน	1. ความสามัคคี 2. ความซื่อสัตย์ 3. การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 4. การยกย่องคนทำความดี 5. โอกาสในการหาความรู้เพิ่มเติม 6. จำนวนครอบครัวที่มีอาชีพ	1. ชาวบ้าน 2. ผู้นำชุมชน	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร.2 (มากขึ้นตามลำดับ สัมภาษณ์ชาวบ้าน 30 คนรอบครัว)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
C7-ความเข้มแข็งของชุมชน (ต่อ)	7. ครอบครัวอบอุ่น รักใคร่ ปลื้มดอง 8. การรวมกลุ่ม 9. การประชุม/ เสวนากลุ่ม 10. การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส 11. มีผู้นำที่มีความยุติธรรม 12. การจัดทำแผนงานแก้ปัญหา ของชุมชน		
ระดับบุคคล C8-อาชีพเดิม	1. อาชีพหลัก /รอง 2. ผลการประกอบอาชีพเดิม (เพียงพอต่อการเลี้ยงครอบครัวหรือไม่) 3. ปัญหาอุปสรรคในการประกอบอาชีพ	1. สมาชิกกองทุน หมู่บ้านที่ได้รับอนุมัติงบ	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร. 1 2. สัมภาษณ์เพิ่มเติม
C9- สมาชิกในครอบครัว	1. สมาชิกในครอบครัวและรายลักษณะ เช่น จำนวน, อายุ , สถานภาพสมรส , ระดับการศึกษา , ความสัมพันธ์กับหัวหน้าครอบครัวการมีงานทำ	1. สมาชิกกองทุน หมู่บ้านที่ได้รับอนุมัติงบ	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร. 1 2. สัมภาษณ์เพิ่มเติม
C10- สภาพการอยู่อาศัย	1. มีบ้านเป็นของตนเอง หรือไม่ ถ้าไม่มี พกอาศัยอย่างไร	1. สมาชิกกองทุน หมู่บ้านที่ได้รับอนุมัติงบ	1. สัมภาษณ์ 2. สังเกต
C11- รายได้ของครอบครัว	1. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน 2. ความเพียงพอของรายได้ต่อรายจ่าย	1. สมาชิกกองทุน หมู่บ้านที่ได้รับอนุมัติงบ	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร. 1 2. สัมภาษณ์เพิ่มเติม

4.2 การประเมินปัจจัย มีรายละเอียดตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัด ข้อมูลที่ต้องการ แหล่งข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลการประเมินปัจจัย

ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
ระดับหมู่บ้าน II- นโยบาย ระเบียนแนว ทางปฏิบัติ	1. รายละเอียดของสำนัก นายกฯ 2. รายละเอียดของระเบียน กองทุนฯ	1. ระเบียนสำนัก นายกฯ 2. ระเบียนที่เกี่ยว ข้องกับกองทุน หมู่บ้านและชุม ชนเมืองแห่ง [*] ชาติ	1. ศึกษาจากเอกสาร
III- การประชา สัมพันธ์	1. ช่วงเวลาที่มีการประชา สัมพันธ์ 2. ประเภทสื่อในการประชา สัมพันธ์ 3. ความทั่วถึงในการประชา สัมพันธ์ 4. เนื้อหาในการประชา สัมพันธ์	1. ผู้นำชุมชน 2. ชาวบ้าน 3. ส่วนราชการที่ เกี่ยวข้อง 4. ที่ทำการกองทุน หมู่บ้าน 5. เอกสารประชา สัมพันธ์	1. สัมภาษณ์ 2. สังเกต 3. ศึกษาจากเอกสาร
IV- คณะกรรมการ อนุกรรมการ ระดับอำเภอที่ เกี่ยวข้อง	1. จำนวนคณะกรรมการ อนุกรรมการ 2. องค์ประกอบคณะกรรมการ อนุกรรมการ 3. สัดส่วนกรรมการภาค ประชาชน 4. การปฏิบัติหน้าที่	1. พัฒนาชุมชน 2. คณะกรรมการ กองทุนหมู่บ้าน	1. สัมภาษณ์ 2. ศึกษาจากเอกสาร
V- คณะกรรมการกอง ทุนหมู่บ้าน	1. คุณสมบัติ 2. วิธีการได้มา 3. การพื้นจากตำแหน่ง 4. ระยะเวลาในการดำรง ตำแหน่ง	1. คณะกรรมการ กองทุนหมู่บ้าน 2. ระเบียนกองทุน หมู่บ้าน	1. สัมภาษณ์ตาม แบบ บร.4 2. ศึกษาจากเอกสาร

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
I5- การเตรียมความพร้อม	1. วิธีการในการเตรียมความพร้อม 2. เนื้อหาในการเตรียมความพร้อม	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 3. ตัวนราชการ 4. ชาวบ้าน	1. สัมภาษณ์ชาวบ้านตามแบบ บร.3 บร.9
การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง	3. จำนวนครั้งในการเตรียมความพร้อม 4. หน่วยงาน / องค์กรที่ทำหน้าที่ในการเตรียมความพร้อม	5. ผู้นำชุมชน	2. สัมภาษณ์คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน
I6- เงินกองทุน 1 ล้านบาท	1. วันที่ได้รับอนุมัติ 2. การเก็บรักษาเงิน	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน	1. สัมภาษณ์
I7- เงินทุน สะสมอื่น ๆ	1. ประเภท / จำนวน / ที่มาและการเก็บรักษาเงินทุนสะสมอื่น ๆ	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน	1. สัมภาษณ์ 2. ศึกษาจากเอกสาร
I8- บัณฑิตกองทุน	1. ประวัติส่วนตัว ชื่อ , วุฒิ , การศึกษา , อายุ , เพศ , ภูมิลำเนา สถานภาพ , สมรส , ความสามารถพิเศษ (ถ้ามี) 2. บทบาทหน้าที่	1. บัณฑิตกองทุนหมู่บ้าน 2. คุณมีนักศึกษา	1. ศึกษาเอง 2. ศึกษาจากเอกสาร
ระดับรายบุคคล			
I9- จำนวนเงินกู้ที่ได้รับ	1. จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ	1. สมาชิกกองทุนหมู่บ้านที่ได้รับอนุมัติกู้เงิน	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร.11
I10- จำนวนเงินลงทุนนอกเหนือจากเงินกู้	1. จำนวนเงินลงทุนนอกเหนือจากเงินกู้ 2. ที่มาของเงินทุน	2. สมาชิกกองทุนหมู่บ้านที่ได้รับอนุมัติเงินกู้	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร.11 2. สัมภาษณ์เพิ่มเติม
I11- วัตถุประสงค์การกู้เงินตามโครงการ	1. วัตถุประสงค์การกู้เงินตามโครงการ	1. สมาชิกกองทุนหมู่บ้านที่ได้รับ 2. บ้านที่ได้รับ	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร.11

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
I12- สถานที่วัสดุ อุปกรณ์ และวัสดุคิดในการประกอบอาชีพ	1. สถานที่ในการประกอบอาชีพ 2. วัสดุอุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ 3. วัสดุคิดในการประกอบอาชีพ	1. สมาชิกกองทุนหมู่บ้านที่ได้รับอนุมัติงบกู้	1. ลั่นภายใน
I13- ความรู้และทักษะที่มีอยู่		1. สมาชิกกองทุนหมู่บ้านที่ได้รับอนุมัติงบกู้	1. ลั่นภายนอกตามแบบ บร. 11 2. ลั่นภายน้ำเพิ่มเติม
I14- จำนวนแรงงานที่ใช้ในการประกอบอาชีพ	1. จำนวนแรงงานที่ใช้ในการประกอบอาชีพ	1. สมาชิกกองทุนหมู่บ้านที่ได้รับอนุมัติงบกู้	1. ลั่นภายนอกตามแบบ บร. 11 2. ลั่นภายน้ำเพิ่มเติม

4.3 การประเมินกระบวนการ มีรายละเอียดตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตัวชี้วัด ข้อมูลที่ต้องการ แหล่งข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลการประเมินกระบวนการ

ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
ระดับหมู่บ้าน			
PC1- การจัดทำระเบียบกองทุนหมู่บ้าน	1. กระบวนการในการจัดทำระเบียบกองทุนหมู่บ้าน 2. ผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำ 3. ปัญหาอุปสรรคในการจัดทำ	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. สมาชิกกองทุนหมู่บ้าน 3. ระเบียบกองทุนหมู่บ้าน	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร.4 3. สัมภาษณ์เพิ่มเติมจากคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชาวบ้าน
PC2- การจัดทำเอกสารขอรับน้ำประปา	1. กระบวนการในการจัดทำเอกสารขอรับน้ำประปา 2. ผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำ 3. ปัญหาอุปสรรคในการจัดทำ	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน	1. การสัมภาษณ์
PC3- ระบบบัญชีกองทุน	1. จำนวนบัญชีที่จัดทำ (จำนวนเฉลี่ย) 2. ชื่อบัญชี เช่น บัญชีลูกหนี้, บัญชีเงินสักจะ 3. ความเป็นปัจจุบัน 4. ผู้จัดทำ 5. ปัญหาอุปสรรคในการจัดทำ	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. บัญชีกองทุน	1. สัมภาษณ์ 2. ศึกษาจากเอกสาร
PC4- กิจกรรมเกี่ยวสานซึกร่องทุนหมู่บ้าน			
PC4.1- การรับสมัคร	1. ช่วงเวลาในการรับสมัครและเหตุผล 2. ค่าธรรมเนียมการสมัครและเหตุผล	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. ระเบียบกองทุนหมู่บ้าน	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร.. 4 2. สัมภาษณ์จากคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
PC4.2- การ หมวดสมาชิก ภาพ	3. คุณสมบัติผู้สมัครและ เหตุผล 4. ปัญหาอุปสรรค	1. คณะกรรมการ กองทุนหมู่บ้าน 2. ระเบียนกองทุน หมู่บ้าน	1. สำรวจตาม แบบ บร. 4 2. สำรวจเพิ่มเติม จากคณะกรรมการกองทุน หมู่บ้าน 3. ศึกษาจากเอกสาร
PC4.3 ประเภท สมาชิก	1. การกำหนดประเภทสมาชิก และเหตุผล		1. สำรวจ 2. ศึกษาจากเอกสาร
PC4.4 การทำ ทะเบียน สมาชิก	1. ความเป็นปัจจุบันในการ จัดทำ 2. ปัญหาอุปสรรค	1. คณะกรรมการ กองทุนหมู่บ้าน 2. เอกสารค้าน ทะเบียนสมาชิก	
PC5- กิจกรรม เกี่ยวกับการอุด เงินกองทุนหมู่ บ้าน			
PC5.1- ขั้น ตอนการขออุด	1. ขั้นตอนในการขออุด 2. เอกสารประกอบการขออุด 3. ปัญหาอุปสรรค	1. คณะกรรมการ กองทุนหมู่บ้าน 2. สมาชิกกองทุน หมู่บ้าน 3. ระเบียนกองทุน หมู่บ้าน	1. สำรวจ 2. ศึกษาจากเอกสาร

ตารางที่ 3 (ต่อ)

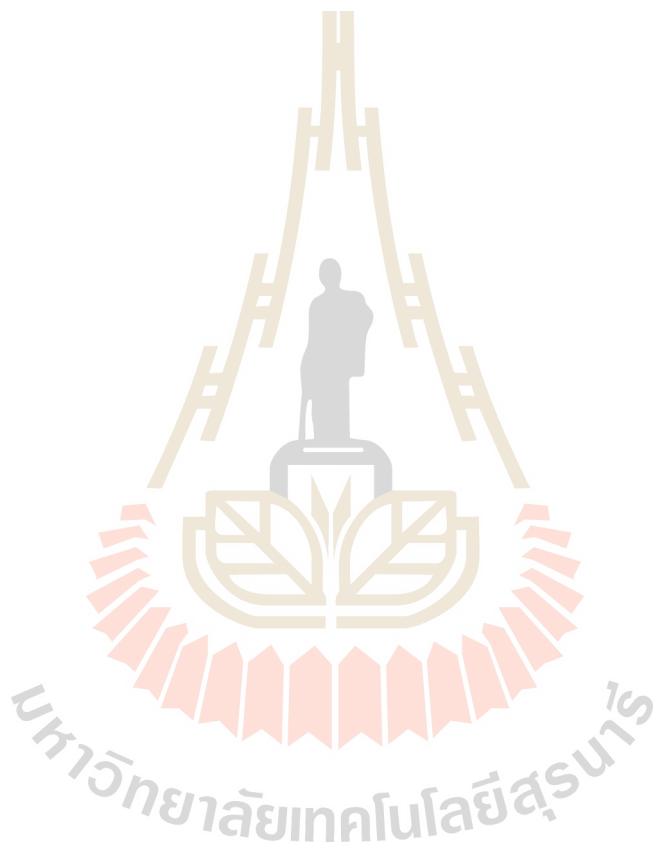
ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
PC5.2- การคัดเลือกผู้เข้าร่วม	<ul style="list-style-type: none"> 1. หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกและเหตุผล 2. วิธีการคัดเลือกและเหตุผล 3. ปัญหาอุปสรรค 	5. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> 1. สัมภาษณ์ตามแบบ บ'r.4 2. สัมภาษณ์เพิ่มเติม
PC5.3- การโอนเงินให้ผู้เข้าร่วม	<ul style="list-style-type: none"> 1. ขั้นตอนในการโอนเงิน 2. ปัญหาอุปสรรค 	<ul style="list-style-type: none"> 1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. สมาชิกกองทุนหมู่บ้านที่ได้รับเงินถ้วน 3. หลักฐานการโอนเงิน 	<ul style="list-style-type: none"> 1. สัมภาษณ์ 2. ศึกษาจากเอกสาร
PC5.4- การรับชำระหนี้	<ul style="list-style-type: none"> 1. ขั้นตอนในการรับชำระหนี้ 2. ปัญหาอุปสรรค 	<ul style="list-style-type: none"> 1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. เอกสารในการส่งเงินคืน 	1. สัมภาษณ์
PC6- การส่งเสริมการใช้เงินถ้วน			
PC6.1- การแนะนำวิธีทำธุรกิจ	<ul style="list-style-type: none"> 1. ผู้แนะนำ 2. ประเด็นในการแนะนำ 3. วิธีการแนะนำ 4. จำนวนครั้งในการแนะนำ 	<ul style="list-style-type: none"> 1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. สมาชิกกองทุนหมู่บ้านที่ได้รับเงินถ้วน 	1. สัมภาษณ์
PC6.2- การช่วยเหลืออาสา	<ul style="list-style-type: none"> 1. ผู้ที่ช่วยเหลืออาสา 2. วิธีการในการส่งเสริมการอาสา 3. ปัญหาอุปสรรค 	<ul style="list-style-type: none"> 1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. สมาชิกกองทุนหมู่บ้านที่ได้รับเงินถ้วน 	1. สัมภาษณ์

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
PC7- การตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกู้	1. ผู้ที่ทำการตรวจสอบ 2. วิธีการตรวจสอบ 3. จำนวนครั้งในการตรวจสอบ 4. ปัญหาอุปสรรค	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. สมาชิกกองทุนหมู่บ้านที่ได้รับเงินกู้	1. สัมภาษณ์
PC8- การจัดทำรายงานและเผยแพร่ผลการดำเนินงาน	1. ประเภทรายงานที่จัดทำ 2. ประเภทผลงานที่มีการเผยแพร่ 3. ปัญหาอุปสรรค	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. สมาชิกและชาวบ้าน	1. สัมภาษณ์ 2. สังเกต 3. ศึกษาจากเอกสาร
PC9- การจัดสรรงบประมาณ	1. สัดส่วนในการจัดสรรงบประมาณ	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. ระเบียบกองทุนหมู่บ้าน	1. สัมภาษณ์ 2. ศึกษาจากเอกสาร
PC10- การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้โดยบัณฑิตกองทุนระดับรายบุคคล	1. ประเภทเครือข่าย 2. วิธีการสร้างเครือข่าย 3. ความพึงพอใจของผู้ที่เข้าร่วมเครือข่าย 4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการสร้างเครือข่าย 5. ปัญหาอุปสรรค	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. บัณฑิตกองทุนหมู่บ้าน 3. สมาชิกกองทุนหมู่บ้าน	1. สัมภาษณ์ 2. สังเกตแบบนี้ ส่วนร่วม
PC11- การใช้จ่ายเงินกู้	1. รายละเอียดของการใช้จ่าย	1. สมาชิกกองทุนหมู่บ้านที่ได้รับอนุมัติงานกู้ 2. บัญชีการใช้จ่าย	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร.11 2. ศึกษาจากเอกสาร 3. สัมภาษณ์เพิ่มเติม
PC12- การหาความรู้เพิ่มเติม	1. วิธีการหาความรู้เพิ่มเติม	1. สมาชิกกองทุนหมู่บ้าน	1. สังเกตจากการเสวนาตามแบบ บร.6

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
PC13- การหา ตลาด	1. วิธีการหาตลาด 2. ผู้ที่ช่วยเหลือแนะนำในการ หาตลาด	1. สมาชิกกองทุน หมู่บ้านที่ได้รับ อนุมัติเงินกู้ 2. บัญชีการใช้จ่าย	1. สัมภาษณ์ 2. ศึกษาจากเอกสาร

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
PD5- ยอดเงินที่มีการชำระคืน	1. ยอดเงินที่ชำระคืนนับถึง 31 พ.ค. 2545 จำแนกเป็นเงินดัน ดอกเบี้ย , ค่าปรับ	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. บัญชีเงินฝาก กองทุนสะสม	1. สัมภาษณ์ 2. ศึกษาจากเอกสาร
PD6- กองทุนสะสม	1. ยอดเงินกองทุนสะสม 2. การใช้ประโยชน์จากการกองทุนสะสม	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. บัญชีเงินฝาก กองทุนสะสม	1. สัมภาษณ์ 2. ศึกษาจากเอกสาร
PD7- การใช้เงินตามวัตถุประสงค์	1. จำนวนผู้ถือที่ใช้เงินตามวัตถุประสงค์โครงการ 2. จำนวนผู้ถือที่ใช้เงินไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์โครงการ 3. เหตุผลที่ไม่ใช้เงินตามวัตถุประสงค์โครงการ	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน	1. สัมภาษณ์ผู้ตรวจสอบ
PD8- ทัศนคติของชุมชนต่อกองทุน	1. ทัศนคติต่อกรรมการกองทุนหมู่บ้านในเชิงบวก / ลบ 2. ทัศนคติต่อกองทุน 1 ล้านบาทในเชิงบวก / ลบ	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. สมาชิกและชาวบ้าน	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร.9 2. สัมภาษณ์เพิ่มเติม
PD9- เกิดเครื่อขายองค์กรเรียนรู้(หลังจากทำ PD10)	1. ประเภทเครื่อขายที่เกิดขึ้น 2. กิจกรรมของเครือขายที่เกิดขึ้น 3. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดองค์กรเครือขาย	1. บัญชีกองทุน	1. รายงานการปฏิบัติงานของบัญชีกองทุน (ตัวเอง)
PD10- การเรียนรู้เพื่อพัฒนาตัวเอง	1. ประสบการณ์ / การเรียนรู้จากการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน 2. ประสบการณ์ / การเรียนรู้	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. สมาชิกกองทุนหมู่บ้าน	1. สัมภาษณ์ตามแบบ บร. 10

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
PD11- ความ เข้มแข็งชุมชน ที่เกิดจากกอง ทุนหมู่บ้าน ระดับรายบุคคล	1. ความสามัคคี 2. ความซื่อสัตย์ 3. การช่วยเหลือกัน 4. การยกย่องคนทำความดี 5. โอกาสในการหาความรู้เพิ่มเติม 6. จำนวนครอบครัวที่มีอาชีพเดียวตัวได้ 7. ครอบครัวอบอุ่นรักใคร่ ปrongคอง 8. การรวมกลุ่ม 9. การประชุม / เสวนา สม่ำเสมอ 10. การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส 11. มีผู้นำที่มีคุณธรรม ยุติธรรม 12. การจัดทำแผนงานแก่ปัญหาชุมชน 13. ตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชนตามทัศนะคติของหมู่บ้าน	1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 2. สมาชิกและชาวบ้าน	1. สำรวจตามแบบ แบบ บร.2 และ บร.7 2. ถังเกต
PD12- ผลตาม วัตถุประสงค์ ของการถือ			
PD12.1- ผล โดยตรง	1. ผลการใช้เงินตามวัตถุประสงค์ของโครงการ	1. สมาชิกกองทุน 2. คณะกรรมการ	1. สำรวจ 2. ถังเกต
PD12.2- ผล ทางอ้อม	1. การยอมรับจากชุมชน	1. สมาชิกกองทุน และชาวบ้าน	1. จัดเวทีตามแบบ แบบ บร.10

5. ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์การประเมินกับตัวชี้วัดตามรูปแบบการประเมิน

การประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง : กรณีศึกษาหมู่บ้านหนองกอก หมู่ 2 ตำบลหนองบัวน้อย อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ครึ่งได้กำหนดค่าวัตถุประสงค์การประเมินไว้ 6 ประการ ตามที่ได้นำเสนอไว้ในบทที่ 1 และดำเนินการประเมินโดยใช้รูปแบบชิพพ์ ซึ่งมีตัวชี้วัด แหล่งข้อมูลตัวชี้วัดตามแบบการประเมิน สามารถนำมาใช้ในการตอบสอบถามประเด็นต่าง ๆ ของวัตถุประสงค์ของการประเมิน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์สถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยไม่ใช้สถิติ ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ การศึกษาข้อมูลจากเอกสารและข้อมูลที่ได้มีการบันทึกไว้แล้ว

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

บทที่ 4

ผลการติดตามประเมินโครงการ

ผลการติดตามประเมิน โครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ประกอบด้วยการ รายงานข้อมูลที่ได้ตามกรอบความคิดทฤษฎี ซิพพ์โมเดล (CIPP Model) ซึ่งรายงานตอนที่ 1-5 และการรายงานตามวัตถุประสงค์ของการทำสารนิพนธ์แต่ละประการทั้ง 4 ประการซึ่งมี 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินบริบทชุมชน

ตอนที่ 2 ผลการประเมินโครงการโดยภาพรวม

ตอนที่ 3 ผลการทดลองวิธีการใหม่

ตอนที่ 4 ผลการประเมินเทคโนโลยีที่นำร่องกิจของผู้ดูแล

ตอนที่ 5 ผลอื่นๆ ที่เกิดขึ้นจากโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

ตอนที่ 6 สรุปการบรรลุวัตถุประสงค์ของการทำสารนิพนธ์ 4 ประการ อันได้แก่

6.1 เพื่อทราบว่ากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติบรรลุเป้า 5 ข้อเพียงใด

6.2 เพื่อทราบว่าปัจจัยด้านบวกและด้านลบจะ ไร้บ้านที่สนับสนุน หรือขัดขวางการบรรลุเป้าหมายกองทุน

6.3 เพื่อทราบว่าได้เกิดองค์กรเครือข่ายของการเรียนรู้หรือไม่ จากกระบวนการทำสารนิพนธ์ ครั้งนี้

6.4 เพื่อทราบด้วยวัดความเข้มแข็งของชุมชน

โดยที่จะใช้หลักการประเมินตามสภาพจริง (Authen Evaluation) เป็นสำคัญ ดังนี้สำหรับตัวชี้วัดหรือตัวแปรที่ผู้ประเมินไม่สามารถตั้งเกณฑ์การตัดสินค่า “ดี-เลว” ก็จะนำเสนอข้อมูลสภาพจริง เท่านั้น ส่วนตัวชี้วัดใดที่สมควรตั้งเกณฑ์ตัดสินค่าได้ ก็จะแสดงเกณฑ์นั้นอย่างชัดเจน ควบคู่ไปกับ การเสนอข้อมูล และเสนอผลการตัดสินค่า

1. ผลการประเมินบริบทชุมชน

1.1 บริบทด้านประเทศ หรือตัวชี้วัดบริบทรอบนอก ประกอบไปด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้

1.1.1 ความยากจนของประเทศ เมื่อ 50-100 ปีที่แล้วเกษตรไทยส่วนใหญ่ทำเกษตรแบบ พื้นผืนดินเองมีอาหารที่พอเพียง ปัจจุบันต้องพึ่งพาตลาดในสมัยก่อนแม่รายได้คิดเป็นค่าเงินจะน้อย แต่ความเป็นอยู่ของคนไทยอยู่ในเกณฑ์ดีโดยไม่เกี่ยวกับการใช้เงิน ความจนอย่างหนาดใหญ่หรือ ความจนสนับสนุนใหม่ในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ที่เกษตรกรรมมีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายเป็นสิ่งที่เพิ่ง

เกิดในยุคหลัง ซึ่งทำให้เกิดปัญหาเกษตรกรไทยถูกทำให้ยากจนลงกว่าเดิม คนถ้าเกิดในช่วง 40-50 ปีนี้เอง ความยากจนอาจจะไม่ได้มาจากการแสวงประโยชน์ทางเศรษฐกิจแบบเป็นการผลิตเพื่อตลาดอย่างเดียว ปัจจัยภายในประเทศอื่นๆ เช่น ระบบการเมืองที่ผู้คนขาดอำนาจและความมั่นคงในมือคนกลุ่มน้อยปัญหาประชาราเพิ่มมากขึ้น เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการทำให้ คนไทยสมัยนี้จนลง คือ มีรากฐานชีวิตความเป็นอยู่ต่ำกว่าคนไทยในสมัยก่อน ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่าระดับพออย่างเพียงเท่านั้น ซึ่งธนาคารโลกได้วิเคราะห์ความยากจนของคนไทยคือ บุคคลที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งมีจำนวน 10 ล้านคน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ มีรายได้ต่ำกว่าแรงงานขั้นต่ำของประเทศ (ต่ำกว่าวันละ 133-165 บาท หรือต่อรายละ 4,000-5,000 บาท)

Drenowski(1977) อ้างในอัญชนา ณ ระนอง (2541,54) ได้นิยามความยากจน คือภาวะผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่ารายจ่ายเฉลี่ยต่อหัวของประเทศไทย ขาดโอกาสหรือมีโอกาสสนับสนุนในการได้รับการกระจายรายได้จากภาครัฐ ซึ่งภาวะความยากจนจะเปลี่ยนแปลงตามขนาดของครัวเรือน วิทยากร เรียงกุล 2544 ในมติชนหน้า ๖ ได้กล่าวถึงสาเหตุความยากจนของคนไทย เกิดจากการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพึ่งพาตนเอง เข้าสู่ระบบทุนนิยมคือ ผลิตเพื่อขาย ทำให้เกษตรกรต้องมีการเพิ่มทุนในการซื้อปัจจัยการผลิตและสินค้าในการบริการต่าง ๆ ในขณะที่ต้นทุนทางสังคมก็มีอยู่อย่างจำกัด มีการทำลายป่าสภาพแวดล้อม ซึ่งมีผลกระทบต่อระบบการผลิตและขณะเดียวกันก็ขาดออกไกรด้านการตลาด ทำให้เสียเปรียบกลุ่มเกษตรกรที่มีฐานะดี พ่อค้า นายทุน รวมทั้งปัจจัยทางอ้อม เช่นระบบการผูกขาดทางการเมือง ก่อให้เกิดความมั่นคงในคนกลุ่มน้อยคนต่ำให้ญี่ปุ่นไม่สามารถเข้าถึงทรัพยากร ได้เท่าเทียม จึงมาซึ่งความยากจน

สาเหตุสำคัญของความยากจน

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2539: 94-99) ได้สรุปสาเหตุสำคัญที่นำไปสู่ความยากจนของครัวเรือนแก่เกษตรกร ได้แก่ ความเหลื่อมล้ำในการถือครองที่ดินนั้นคือครัวเรือนที่มีที่ดินขนาดใหญ่ย่อมจะมีกลุ่มคนที่อยู่ในภาวะยากจนน้อยกว่าผู้ที่มีที่ดินขนาดเล็ก โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบร่วมครัวเรือนที่มีที่ดินน้อยกว่า 10 ไร่ จะตกอยู่ในภาวะความยากจนร้อยละ 33.3 รองลงมาคือภาคเหนือร้อยละ 30.2 ประการต่อมา พบร่วมครัวที่ประกอบกิจกรรมการเกษตรอยู่ใกล้แหล่งน้ำ จะทำให้ระบบการผลิตสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นกว่า เกษตรกรที่ขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการสูดท้ายคือ การศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนโอกาสได้รับการพัฒนาฝึกอบรม นั้นคือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีส่วนช่วยเสริม การเพิ่มทักษะ การเรียนรู้และเข้าถึงเทคโนโลยีได้ด้วยตนเอง ซึ่งพบว่ากลุ่มที่มีการศึกษาต่ำกว่าภาคบังคับจะเป็นกลุ่มที่มีภาวะความยากจนมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มเกษตรกรที่มีอาชีพออกไปหารับจ้างภาคเกษตร

1.1.2 นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs (Small and Medium Enterprises) ได้รับกล่าวถึงจากทุกๆ ฝ่ายว่าจะเป็นกลไกพลิกฟื้นฟูเศรษฐกิจ และความเหนาะสม มีความคล่องตัวในการปรับสภาพให้เข้ากับสถานการณ์ทั่วไปของประเทศ เพราะวิสาหกิจขนาดใหญ่สามารถช่วยรองรับแรงงานจากภาคอุตสาหกรรม เมื่อหมดดุลการเพาะปลูก นอกจากนั้นยังเป็นแหล่งรองรับแรงงานใหม่อันเป็นการป้องกันการอพยพของแรงงานเข้าไปทำงานทำในเขตกรุงเทพและปริมณฑล การพัฒนาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในส่วนภูมิภาคต่อไปจะเห็นได้ว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium – Sized Enterprises) เป็นขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจของประเทศไทยให้สามารถพื้นตัวกลับสู่ภาวะปกติได้

คำว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนี้ เป็นคำทางการที่ใช้ในพระราชบัญญัติส่งเสริม
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 ซึ่งได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาแล้วเมื่อวันที่
17 กุมภาพันธ์ 2543 โดยจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2543 เป็นต้นไป

คำนิยามของ SMEs ได้ใช้เกณฑ์จำนวนการจ่ายงาน หรือมูลค่าสินทรัพย์การอยู่อาศัยอย่างหนึ่งดังนี้

ประเภทกิจการ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง	
	การซื้อขาย (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)	การซื้อขาย (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)
การผลิต	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50	51-200	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 200
การบริการ	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50	51-200	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 200
การค้าส่ง	ไม่เกิน 25	ไม่เกิน 50	26-50	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 100
การค้าปลีก	ไม่เกิน 15	ไม่เกิน 30	16-30	เกินกว่า 30 แต่ไม่เกิน 60

แนวคิดธุรกิจนาดเร็กและนาดกลาง

(Small and Medium Enterprises) หรือ SMEs

กองประกันความร่วมมือภาครัฐและเอกชน (2542:57-87) ได้สรุป SMEs พื้นฐานเศรษฐกิจไทยไว้ดังนี้ SMEs หมายถึงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมครอบคลุมธุรกิจทั้งภาคการผลิต การค้าและบริการซึ่งโครงสร้างสำคัญอยู่ในภาคอุตสาหกรรมและการบริการเป็นส่วนใหญ่ โดยที่ SMEs แบ่งออกเป็น 4 ประการ คือ ผลิตสินค้า บริการ ค้าส่ง และค้าปลีก การใช้สินทรัพย์ดาวรุ่นที่มี

ขนาดสินทรัพย์ระหว่าง 30-50 ล้านบาท ส่วนวิสาหกิจขนาดกลางจะมีสินทรัพย์ระหว่าง 60-120 ล้านบาท

หากัน บุญอิต (2543:31) ได้กล่าวถึง SMEs คือ องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจของประเทศไทย เพราะจะสามารถพื้นตัวกลับสู่สภาวะปกติได้ ซึ่งแผนแม่บทและพระราชบัญญัติเพื่อการส่งเสริมและขยายตัวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เจริญเติบโตในอนาคตในทำนองเดียวกัน Wiele และ Brown (1998) อ้างถึงในหากัน บุญอิต (2543:32) ได้แสดงเหตุผลที่ต้องมี SMEs คือประการแรก องค์ขนาดใหญ่จะไม่สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพได้ปราศจากการบริหารคุณภาพที่ดีของผู้ส่งมอบสินค้า เพราะ SMEs จะเป็นผู้จัดส่งวัสดุคิบหรือชิ้นส่วนเข้าสู่ระบบการผลิตให้กับองค์กรขนาดใหญ่ ประการที่สอง SMEs ต้องพยายามพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการเพื่อสามารถแข่งขันได้มากยิ่งขึ้น

ส่วน ช้างนัตร (2542;1-2) ได้อ้างถึงรายงานของธนาคารกรุงเทพฯ ในปี พ.ศ. 2541 ซึ่ง SMEs ประกอบด้วยกิจการการผลิต การค้าและธุรกิจบริการรวมทั้งสิ้น 311,518 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.00 ของวิสาหกิจทั้งหมดในประเทศไทย และ SMEs ที่มีมากที่สุด คือ ประเภทการค้า เช่น ค้าส่ง ค้าปลีก ก้าค้า และ โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 43.00 (134,171 ราย) รองลงมาคือการผลิตร้อยละ 28.90 (90,122 ราย) และการบริการร้อยละ 28.70 (80,225 ราย) ตามลำดับ

หลังจากเกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของ SMEs และได้กำหนดนโยบายสนับสนุน SMEs ดังนี้

ปรับโครงสร้างแผนอุดสาหกรรมและจัดกลุ่ม (Cluster) ของธุรกิจเป็นระบบและให้ SMEs ขยายตัวเพิ่มขึ้นจัดทำแผนแม่บท SMEs สนับสนุนและส่งเสริมกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่น ยกระดับความสามารถทางเทคโนโลยีและการจัดการพัฒนาผู้ประกอบการและทรัพยากรมนุษย์สร้างและขยายโอกาสทางการตลาด ปรับสภาพแวดล้อมธุรกิจการพัฒนา SMEs รายย่อยและชุมชน และเพื่อนโยงกลุ่มวิสาหกิจครบวงจรจัดตั้งสถาบันพัฒนา SMEs มีการจัดฝึกอบรมพัฒนาระดับทักษะฟื้นฟื้นแรงงาน ยกระดับมาตรฐานสินค้า สนับสนุนศูนย์อุดสาหกรรมระดับจังหวัด และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมลงทุนกับภาครัฐ และตั้งคณะกรรมการส่งเสริม SMEs โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ตั้งกองทุนส่งเสริม SMEs เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนอุดสาหกรรมที่ชุมชนเป็นเจ้าของและรับผิดชอบบริหารจัดการด้วยตนเอง (กองประสานความร่วมมือภาครัฐและเอกชน, 2542;58-59) พิทักษ์สิทธิ์ ชายะภูติ (2544;5-6) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของสถาบัน SMEs ในประเทศไทยซึ่งจัดตั้งโดยกรมส่งเสริมอุดสาหกรรมร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และสถาบันเครือข่ายฯ 7 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้

ประกอบการ ศิลปพร ศรีจันเพชร (2543; 23) ได้นำให้เห็นว่า SMEs จะดำเนินไปได้ด้วยดี ก็อควบคุณทางบัญชีเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนการจัดองค์กร การปฏิบัติงาน และการจดบันทึกทางการบัญชีเพื่อให้ทุกฝ่ายได้มั่นใจว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ได้รับอนุมัติจากผู้บริหารแล้ว การเปลี่ยนแปลงโดยข่ายทรัพย์สิน ได้รับอนุมัติแล้วเป็นต้น

สรุปการพัฒนา SMEs ให้เกิดความยั่งยืนต้องทำความคู่กันไปทั้งภาคเอกชน คือตัวผู้ประกอบการ SMEs เองซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่จะผลักผันเปลี่ยนแปลงธุรกิจให้อยู่รอดและยั่งยืนและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการทำธุรกิจของ SMEs ซึ่งจะต้องใช้เวลาดำเนินการพอสมควร ดังนั้น SMEs จึงควรตระหนักและไม่ควรซักซ้ำที่จะรับเร่งพัฒนาตนเองและมีกิจการเพื่อรับรองต่อการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อความอยู่รอดของธุรกิจต่อไป

1.1.3 ภาระการขาดดุลการค้าของประเทศไทย

สำนักงานสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ (2544; 135-137) ได้สรุปถึงภาระการขาดดุลการค้าของประเทศไทย ว่าเกิดจากความผิดพลาดของแนวทางการพัฒนาประเทศไทย ได้ปรากฏผลลัพธ์ที่ยากแก่การแก้ไข นั่นคือ โครงสร้างอุตสาหกรรมไทย เป็นโครงสร้างของการพึ่งพาการนำเข้า ยิ่งผลิตมากยิ่งต้องนำเข้ามาก กล่าวคือ นำเข้าเครื่องจักร วัสดุอุปกรณ์ แม่เหล็ก โลหะ ฯลฯ ทางข้างล่างนี้ซึ่งให้เห็นมูลค่าการนำเข้าเครื่องจักรและสินค้านี้เพื่อการอุตสาหกรรมนั้นมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 80% ของมูลค่าการนำเข้าของไทย

	เปอร์เซนต์		
กลุ่มสินค้า	2530	2533	2539
สินค้าอุปโภคบริโภค	10.0	8.6	12.6
สินค้าปรุงรูปเพื่อการผลิต	37.0	33.9	35.9
เครื่องจักร	29.7	39.2	48.8
อื่น ๆ	23.3	18.3	2.7

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจและสหกรณ์ สำนักงานเศรษฐกิจและสหกรณ์ ประเทศไทย

การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย จึงต้องความคู่กันไปกับการขาดดุลการค้า ความเชื่อทางทฤษฎีที่ว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมช่วงแรกย่อมขาดดุลการค้า เพราะมีการนำเข้าสินค้า แต่ความจริงกลับเป็นว่า เมื่อสินค้าอุตสาหกรรมจะส่งออกได้มากขึ้น แต่การนำเข้าเพื่อการอุตสาหกรรมกลับเพิ่มเร็วกว่า เราจึงต้องขาดดุลการค้าเพิ่มขึ้น คุณภาพจาก 2 ตารางต่อไปนี้ คือ ตารางสัดส่วนการส่งสินค้าอุตสาหกรรมออกและการขาดดุลการค้าของไทยจะเห็นได้ว่า การส่งสินค้าอุตสาหกรรมออกเพิ่มขึ้นนี้ได้ช่วยแก้ไขปัญหาขาดดุลการค้าได้ย่างไร

การส่งสินค้าอุตสาหกรรมออก

กลุ่มสินค้า	2535	2536	2537	2538	2539 เปลี่ยนเปอร์เซนต์
สนค้าเกษตร	15.9	16.0	16.8	17.1	20.3
สินค้าอุตสาหกรรม	74.1	74.9	75.3	75.2	73.6
อื่นๆ	10.0	9.1	7.9	7.7	6.1

การขาดดุลการค้าของไทย

ปี	ยอดขาดดุลการค้า	คิดเป็นเปอร์เซนต์ของ GDP
2531	109,544	7.2
2532	146,364	8.2
2533	254,635	12.2
2534	233,201	9.7
2535	208,601	7.3
2536	230,733	7.2
2537	231,437	6.4
2538	357,276	8.4
2539	420,725	9.0

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ที่ยกตัวเลขในช่วง 2531-2539 มาแสดงก็ เพราะว่าช่วงนี้ คือ ยุคทองของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม สัดส่วนของสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกสูงกว่าร้อยละ 74-75 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดแต่ ปรากฏว่าขาดดุลการค้ากลับเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะจากปี 2535 เป็นต้นมา เพิ่มขึ้นอย่างต่อๆ กัน ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 1-2 ซึ่งประมาณร้อยละ 50-60 ของมูลค่าการส่งออกเป็นสินค้าการเกษตร การขาดดุลการค้าประมาณ 10,000-12,000 ล้านบาท คิดเป็นประมาณร้อยละ 4-5 ของ GDP ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เป็นสถิติที่คิดจากมูลค่าสินค้าและบริการของประเทศไทย

การขาดดุลการค้าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ นำไปสู่ปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด (ดุลการค้าและดุลบริการ) เพราะรายได้จากการบริการในที่สุดแล้วก็ไม่เพียงพอที่นำมาชดเชยดุลการค้ายังนำเข้าและ การส่งออกของไทยต้องพึ่งพาการขนส่งของบริษัทการเดินเรือต่างประเทศ จึงต้องเสียค่าธรรมเนียม

และค่าประกันภัยให้ต่างประเทศมากขึ้น ยิ่งมีการส่งออก-นำเข้ามากขึ้น ค่าใช้จ่ายส่วนนี้ก็ยิ่งมากขึ้น ตั้งในปี 2538-2539 ทำให้คุณบัญชีเดินสะพัดขาดดุลสูงมากถึงประมาณร้อยละ 9 ของ GDP

ปัญหาการขาดดุลการค้า รวมทั้งคุณบัญชีเดินสะพัด (คือรวมบริการระหว่างประเทศด้วย) คือส่วนหนึ่งที่ทำให้ไทยเป็นหนี้ต่างประเทศมากขึ้นและนำไปสู่วิกฤตในปี 2540 หลังเกิดวิกฤตแล้วในปี 2541-2543 มูลค่านำเข้าต่ำกว่ามูลค่าส่งออก เพราะเราจะก่อการสั่งเข้าสัตอคสินค้าเนื่องจากสินค้าสั่งเข้าเพียงขึ้น และเรายพยายามเร่งส่งออกเพื่อหาเงินตราต่างประเทศมาใช้หนี้มากขึ้น ตั้งแต่ปี 2543 มูลค่าการนำเข้าเพิ่มในอัตราสูงขึ้น ขณะที่มูลค่าการส่งออกเริ่มชะลอตัว

1.1.4 สภาพแวดล้อมของประเทศไทยในปัจจุบัน

สภาพแวดล้อมของประเทศไทยในปัจจุบัน จะกล่าวถึงสภาพแวดล้อมทั่วๆ ไปดังนี้คือ ด้านการเมือง ทิศทางก้าวไปสู่ระบบการตรวจสอบที่เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น รัฐธรรมนูญเปิดโอกาสสนับสนุน มีองค์กรอิสระเพิ่มมาตรการในการทำงานเชื่อมโยงระหว่างภาครัฐ-เอกชน ประชาชน เช่น กกต. ศาลปกครอง ปปช. ฯลฯ วุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้งและไม่ต้องสังกัดพรรคการเมือง ทำหน้าที่ตรวจสอบสถาบันรายได้ก่อให้เกิด ขยะเดียวกัน รัฐได้มุ่งเน้นการกระจายอำนาจไปสู่ส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะมีการเพิ่มงบประมาณจากร้อยละ 9 เป็นร้อยละ 20 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี 2545

การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ทำให้บุคคล / กลุ่มต่างๆ มีอิสระในการดำเนินชีวิต / มีสิริภาพ / มีความเสมอภาค / มีสิทธิเรียกร้องต่างๆ ทางการเมือง ประกอบการเปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยที่ควบคุมไม่ได้แพร่กระจายไปสู่สังคมเมือง-ชนบท (นานาชาติ) รูปแบบของทุนนิยมได้เติบโตอย่างรวดเร็ว สิ่งที่กระทบต่อปัญหางานด้วยความต้องการเพิ่มขึ้น ให้เงินตราพังพิงวัสดุมากขึ้น มีการนำเทคโนโลยี / คอมพิวเตอร์ / สื่อต่างๆ มาใช้ในชีวิตประจำวันมีการจัดซื้อจัดจ้าง ทางเดียวกันสังคมยกย่องคนมีเงิน ร่ำรวย มีอำนาจการมีผลตอบแทนระหว่างราชการกับเอกชน (ธุรกิจ) ทำให้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานและประสิทธิภาพที่ดีความเข้าใจชัดเจน รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง (ข้าราชการ) ด้านวัฒนธรรมประเพณีสืบเนื่องจากวัฒนธรรมที่ไม่ใช้วัตถุ เช่น นารายาท ธรรมเนียม คำนิยม ฯลฯ ของไทยจะให้คุณค่ากับระบบอาชญากรรม นิยมอำนาจ บารมี รักสนูก ก่อให้เกิดผลเสีย คือ เสาะແສງหารวัตถุ ชอบเสียงโขก เล่นการพนัน (ตามแบบตะวันตก) เพื่อเปลี่ยนแปลงความเป็นอยู่ของตนเอง เห็นแก่ตัวเพิ่มขึ้น ทำให้กิจกรรมการรวมกลุ่มกันหลากหลาย ถ้าพื้นที่จะเน้น (ธุรกิจ) การท่องเที่ยวเน้นสื่อโฆษณาต่าง ๆ ทำให้ชุมชนสูญเสียเอกลักษณ์ของคนอพยุชนเป็นผู้จัดการแทน ทศวรรษวัฒนธรรมแห่งการพัฒนา (2541 – 2550)

แผนงานหลัก

- การเสริมสร้างและการพัฒนาระบวนทักษิโน้มในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม
- การเสริมสร้างและการพัฒนาระบวนการเรียนรู้ของชุมชน
- การเสริมสร้างพัฒนาคุณธรรม
- การเข้าร่วงทางวัฒนธรรม
- การเสริมสร้างและพัฒนาจิตสำนึกร่วมกันแห่งการเป็นผู้ผลิต ผู้นำ และผู้ให้

ผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่น

- สภาพแวดล้อมและวัฒนธรรม รัฐบาลไทย; สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ / โลกอุตสาหกรรม
ชนบท เมือง / บริโภคนิยม / อื่น ๆ
- การแก้ไขปัญหาวัฒนธรรมภาพรวม
- พัฒนาผู้ด้อยโอกาส
- ยกระดับการเรียนรู้มนุษย์
- เร่งผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน
- พัฒนาตลาดแรงงาน (สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม)

ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พลังงานต่างๆ ที่เคยมีอยู่ในธรรมชาติเริ่มหาซื้อ-ขายได้ในสังคมเมือง /
บริการ การกระจายพลังงานจากชนบทไปมาสู่เมือง (คนใช้จริงๆคือคนเมือง) แต่ระบบทรัพยากร
ในชนบทถูกทำลายเสื่อมโทรม

ผลกระทบด้านการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์กับครูลดน้อยลง พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูกๆ
 เพราะต้องแสวงหางานและเงินหาเลี้ยงชีพ การศึกษามุ่งที่ระบบการแข่งขันของเด็กใช้เทคโนโลยีมา
 เก็บข้อมูล นักเรียนในชนบทต้องเพิ่มทุนในการศึกษา (ขณะที่พ่อแม่มีฐานะยากจน) นักเรียนที่ขาด
 โอกาสเข้าถึงเทคโนโลยี หรือเรียนไม่จบ (จบต่ำ) ก็จะตกงานสิ่งจำเป็นพื้นฐานขาดหายขาด
 โอกาสมากกว่าคนในเมือง เช่น ตอน ไฟฟ้า โทรศัพท์ น้ำประปา สถานับบริการต่างๆ ฯลฯ งบ
 ประมาณและการบริหารจัดการที่เหมาะสมสมต่อคนในชนบท ที่สำคัญได้เกิดการแพร่ระบาดของ
 ปัญหาฯลฯ ในการลุ่มวัยแรงงาน ซึ่งนำมาสู่การก่ออาชญากรรม ลักขโมย ทำรายร่างกาย และขาด
 ความอบอุ่นในร่างกาย

ปัญหาคอร์ปั้น สาเหตุสำคัญเกิดจากความไม่ลงตัวและไม่ตอบสนองต่อผลประโยชน์ทางการ
 เมือง (ทุกระดับ) จะมีลักษณะ “การลงทุน” เมื่อสูญเสียไปแล้ว และประการต่อมาเกิดจากระบบทราษฎร
 การที่มีอำนาจ การถือปืนบัดที่เหลื่อมล้ำกันจากการมีบุคคล เห็นเงินเดือนต่างกัน มีการเบิกบังเวลาซึ่ง
 การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวมีค่าคอมมิชชัน จำกัดกิจต่างๆ

- ใช้หลักเศรษฐศาสตร์ในการพัฒนา (ความคุ้มค่า)
- แก้ไขการขาดแคลนบุคลากร / เพิ่มทักษะความสามารถภาคราชการ
- พัฒนาระบบสาธารณสุข
- พัฒนาอย่างสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง
- เรียนรู้จากเหจ้าวัฒธรรม เศริมสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ดำเนินการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม (2545;2-7) ได้สรุปสถานการณ์ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของประเทศไทยในรอบปีที่ผ่านมาพบว่า ปัจจุบันประเทศไทยมีการขยายตัวด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่ง การค้าและบริการทำให้เกิดความต้องการใช้ทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ มากมายและเพิ่มพูนขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดปัญหาภาวะมลพิษต่างๆ พบว่าการป้องกันใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพ ทำให้มีผลกระทบต่อความรุนแรงต่างๆ ตามมา เช่น ปัญหาป่าไม้เสื่อมโทรม ดินเดือดความสมดุลรั่ว ขาดแคลนแหล่งน้ำ ปัญหาอุทกภัย กัยแล้ง เป็นต้น

ปัญหาที่สำคัญของทรัพยากรธรรมชาติแต่ละประเภทได้แก่

1. ทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน เป็นการใช้ที่ดินไม่ถูกต้องขาดการบำรุงรักษาหน้าดิน เสื่อมโทรม พังทลาย ดินเป็นกรด ดินเค็ม
2. ทรัพยากรป่าไม้ พื้นที่ป่าลดลงอย่างรวดเร็ว ปี พ.ศ. 2534 มีพื้นที่ป่าไม้ประมาณ 171 ล้านไร่ (กรมป่าไม้, 2541) หรือประมาณร้อยละ 53 ของพื้นที่ประเทศไทยและลดลงเหลือ 81 ล้านไร่ หรือประมาณร้อยละ 25 ของพื้นที่ประเทศไทยในปี พ.ศ. 2541
3. ทรัพยากรน้ำ มีการบริหารจัดการน้ำไม่เป็นธรรมแยกส่วนกันระหว่างรัฐ/ชุมชน ในระดับลุ่มน้ำ ความต้องการใช้น้ำแตกต่างกัน ทั้งในภาวะน้ำหาลาภและน้ำขาดแคลน เช่น การใช้น้ำฟุ่มเฟือย มีการแย่งสماซิกการใช้น้ำเพื่อการเกษตร
4. ทรัพยากรแร่ มีการสัมปทานทำเหมืองแร่ และนำแร่มาใช้ฟุ่มเฟือย ขาดมาตรฐานความคุ้มเกิดผลกระทบข้างเคียงต่อแหล่งน้ำ ผลกระทบต่างๆ

สุกาวัลย์ เสถียรไทย (2544;357-361) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้นต้องอาศัยหลัก “ธรรมกิบาล” 3 ประการ คือ

1. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านสิ่งแวดล้อม
2. การจัดการทรัพยากรสาธารณะร่วมกันระหว่างรัฐกับประชาชน
3. อีดหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งทางสิทธิ์ในการเข้าถึงและนำใช้ทรัพยากรและมาตรการฟื้นฟูอนุรักษ์ต่างๆ

1.1.5 ความเดือดร้อนและการเป็นหนี้สินของประชาชน

ไทยเป็นประเทศที่ขาดกลางค่อนข้างมากจน และด้วยการพัฒนามนุษย์ในระดับต่ำ ถ้าจัดลำดับประเทศต่าง ๆ โดยดูจากขนาดของประชากร ประเทศไทยซึ่งมีประชากรราว 62 ล้านคน เป็นประเทศขนาดกลางที่ค่อนข้างใหญ่ อยู่ในอันดับที่ 18 ของประเทศทั่วโลก 200 กว่าประเทศ รายได้ประชาชาติต่อหัวของไทย ในปี 2539 อยู่ในอันดับที่ 49 ของประเทศทั่วโลก

จากสภาพปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ

ตลอดช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจไทยได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่องในอัตราประมาณร้อยละ 8-12 ต่อปี เมื่อจากในช่วงดังกล่าว ภาวะความยากจนในส่วนต่าง ๆ ของประเทศไทยได้ลดลงอย่างเห็นได้ชัดแต่ไม่ไป远 จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอาจไม่ได้รับการจัดสรรในระหว่างประชากร กลุ่มต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกัน เมื่อจากความไม่เท่าเทียมทางรายได้ ได้เพิ่มขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว

ตั้งแต่ปี 2539 เป็นต้นมา เศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังจะเข้าภาวะถดถอย จนกระทั่งในปี 2541 การถดถอยทางเศรษฐกิจได้เกิดขึ้นอย่างรุนแรง จากสถานการณ์ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจของไทยที่เกิดขึ้นจะเห็นได้ว่า เกิดปัญหาความยากจน ประชาชนมีหนี้สินเพิ่มขึ้นดังตารางที่ 1-2 ทำให้ประชาชนมีความเดือดร้อนจากภาวะหนี้สิน เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา

ภาวะหนี้สินของประเทศไทย

ตารางที่ 1 แสดงหนี้สินคงค้างต่างประเทศปีงบประมาณ 2539 – 2543 (ล้านบาท)

สิ้นระยะเวลา (ปี พ.ศ.)	รวมยอดทั้งสิ้น	หนี้รัฐบาลภายนอกต่างประเทศ	หนี้รัฐบาลประจำรัฐบาล
2539	372,844.81	125,073.82	247,770.99
2540	542,332.12	206,870.05	335,872.74
2541	649,930.23	272,870.05	377,060.18
2542	876,793.77	361,010.61	515,783.16
2543	897,392.38	395,170.68	502,221.70

ที่มา : กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง (ตุลาคม 2543)

ตารางที่ 2 แสดงหนี้คงค้างในประเทศปีงบประมาณ 2539 – 2543 (ล้านบาท)

สิ้นระยะเวลา (ปี พ.ศ.)	รวมยอดทั้งสิ้น	หนี้รัฐบาลกู้โดยตรง	หนี้รัฐบาลค้าประกัน ชำระคืน
2539	343,989.61	50,233.85	293,755.76
2540	350,309.28	35,459.91	314,849.37
2541	562,327.20	227,016.33	335,310.87
2542	992,829.30	598,640.12	394,189.18
2543	1,188,266.82	718,712.94	469,553.88

ที่มา : กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง (ตุลาคม 2543)

จากตารางที่ 1 และ 2 พบว่าเมื่อรวมหนี้คงค้างของรัฐบาลทั้งในประเทศและต่างประเทศในเดือน ตุลาคม 2543 มียอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น 2,085.569.20 ล้านบาท โดยคิดเป็นเงินหนี้รัฐบาลกู้โดยตรง 1,113,88.62 ล้านบาทและเป็นหนี้รัฐบาลค้าประกันชำระคืน 971,775.58 ล้านบาท

ด้วยอง ปลั๊กกลาง และกิตติมา พามาลี (2542 : 10) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ประชาชนเป็นหนี้สินเนื่องจากภาวะการขาดดุลการค้าธุนแรงตั้งแต่ปี 2538 และคุณการชำระเงินเริ่มมีปัญหา การลดอย่างหนึ่งนาทีจึงเป็นทางออกสุดท้ายที่รัฐบาลตัดสินใจใช้ในวันที่ 2 กรกฎาคม 2540 ซึ่งตามมาด้วยภาวะหนี้สินต่างประเทศที่มีอยู่มารถึง 90,000 ล้านเหรียญหรือประมาณร้อยละ 50-60 ของ GDP โดยเป็นเงินกู้ภาคเอกชนร้อยละ 80 (72,000 ล้านบาท) เมื่อค่าเงินบาทลดลง ทำให้หนี้สินเหล่านี้เพิ่มขึ้นอย่างมาก many ประมาณกันว่า หลังจากที่ไทยเข้าโปรแกรม IMF แล้วประชาชนคนไทย นอกจากคนไทยที่ยังคงอยู่แล้ว ก็รายเป็นคนยากจนเฉียบพลันกันไปทั่วหน้าโดยต้องแบกรับหนี้สินต่างประเทศไว้คนละ 70,000 บาท และภาวะหนี้สินที่เกย์ตระรบกับอุตสาหกรรม คือ หนี้สินในระบบได้แก่ หนี้ที่มีอยู่กับภาครัฐบาล และหนี้สินที่มีอยู่กับธนาคารพาณิชย์และหนี้สินของระบบ ได้แก่ หนี้สินที่มีต่องนายทุน ซึ่งมูลเหตุที่ทำให้เกิดหนี้สิน คือ

1. เกษตรกรเป็นหนี้ตามโครงการช่วยเหลือของรัฐบาล
2. การจัดตั้งก่อตุ้นเกษตรกรตื้มเหลว
3. เกษตรกรยังไม่เข้าใจนโยบายของรัฐบาล ส่วนใหญ่รับไม่ได้เปล่าหรือส่วนใดต้องให้เชิงกู้
4. เกษตรกรได้รับปัจจัยคุณภาพดี
5. เกษตรกรขาดความรู้เรื่องการใช้เครื่องมือทุนแรงที่มีสมรรถนะสูง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. สถาบันการเกษตรบางส่วนอยู่ในพื้นที่ล่องแฉลบเป็นอันตราย ได้แก่เขตปฏิบัติการของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์
 7. เกษตรกรมีอาชีพทำนามาตั้งแต่บรรพบุรุษ พอร์สูนาลีน นโยบายให้ลดพื้นที่ปลูกข้าวและปลูกอื่นทดแทน ทำในเกษตรกรขาดทุนเพราะปลูกและมีหนี้สินตามมา
- ธีรพงษ์ มารารัมย์ (2544 : 29) ได้อ้างถึงรายงานของกองนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร ในปี พ.ศ. 2534 พบปัญหาหนึ่งที่สืบทอดมาจากสาเหตุดังนี้

- รายได้ต่ำกว่ารายจ่าย
- การถูกผู้นิจจากสถาบันการเงิน
- การจำนวนที่ดินขาย หรือขายฝากกับเจ้าหนี้ของระบบ
- การขาดประสิทธิภาพ การดำเนินงานของรัฐ

ประเวศ วาสี (2544 : 6) กล่าวว่า “ถ้าที่ 70,000 กว่าหมู่บ้านนายยากจน ชาวบ้านย่อมมีจำนวนซื้อมาก ก็จะซื้อวิถุ ซื้อพัดลม และเครื่องอุปโภคที่จำเป็นอื่น ๆ เศรษฐกิจข้างบนก็เจริญและมั่นคง ทิศทางใหญ่ของการพัฒนาเกือบ สนับสนุนให้ชุมชนเข้มแข็งที่ 70,000 กว่าหมู่บ้าน พลังชุมชนทั้งหมด จะเป็นพื้นฐานพลังแห่งนินท์ที่ทำให้ประเทศมั่นคง ทุกหมู่บ้านนายยากจนทุกตำบลเข้มแข็ง เป็นเป้าหมายของพลังชุมชน พลังแห่งนิน” ก็ตาม ไม่สามารถทำให้ประชาชนหายใจ ยังคงเป็นหนี้สิน เห็นใจเดิน หรือหนักกว่าเดิม ด้วยซ้ำ

เดช กาญจนากุร (2539 : 42) ได้สรุปการพัฒนาเศรษฐกิจ หมายถึงการเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทุกอย่าง อันได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคนิค การผลิต ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างของสถาบันต่าง ๆ ก cioè สถาบันทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อ ที่อันที่จะเอื้ออำนวยต่อการทำให้รายได้ประชาชาติที่แท้จริง หรือรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในระยะยาว ตลอดจนการทำให้รายได้ประชาชาติมีการแพร่กระจายไปยังกลุ่มนบุคคลต่าง ๆ ในสังคมอย่างดีวนหน้าเสมอภาคเท่าเทียมกัน

องค์การสหประชาชาติบททวนความหมายและการสร้างแนวความคิดของการพัฒนาเศรษฐกิจ ชี้แนะใหม่ กล่าวว่าคือ การพัฒนาเศรษฐกิจที่ดีนี้จะต้องเป็นไปที่การปรับปรุงคุณภาพที่ดีสำหรับมนุษย์(Quality of Life) ให้ดีขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มนบุคคลเป้าหมายที่สภาพเป็นอยู่ที่ยากจน เพื่อให้กลุ่มคนเหล่านี้มีโอกาสและมีความสามารถในการซ่วยเหลือตนเอง ตลอดจนสามารถซ่วยเหลือสังคมได้ต่อไปในอนาคต ซึ่งได้แก่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยไว้ เช่น สินค้าไทยหน้าจะผลิตได้ แบ่งขันได้ดี เช่น ข้าว ยางพารา ถุงสูดแข็งแข็ง ผลิตภัณฑ์ยาง เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผ้าพื้น เพอร์นิชอร์ / ชีนส่วน และสินค้านำเข้าวัสดุคุณ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ แผนกวจไฟฟ้า รถยนต์ อุปกรณ์ อาหารทะเล

กระปอง เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ อัญมณีเครื่องประดับ เครื่องปรับอากาศ ซึ่งสินค้าเหล่านี้ประเทศอื่นผลิตได้ ดังนั้นจึงมีการแปร่งขันสูง โดยได้สรุปแล้ววิเคราะห์โครงสร้างเศรษฐกิจเป็นข้อดังนี้

1. ปัญหาโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และภาคเทคโนโลยีอ่อนแอ ทรัพยากรที่เคยสมบูรณ์ เช่น ป่าไม้ ปะวง และสินแร่ลดลง แม้จะมีฐานการเกษตรขนาดใหญ่ แต่ประสิทธิภาพการผลิตในภาคนี้ยังต่ำมาก มีการใช้เทคโนโลยีต่ำ และมีปัญหาในระบบการบริหารและจัดการภาคเกษตร

2. ปัญหาค่าหนี้ของภาครัฐและเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาหนี้ไม่ค่อยรายได้ (NPLs) ของภาคเอกชน หนี้สาธารณะ (public debts) มีแนวโน้มสูงขึ้น ปัจจุบันมีสัดส่วนหนี้สาธารณะประมาณ 60 % ของ GDP การขาดแคลนแรงงานคุณภาพหลายสาขาและค่าแรงไรีฟมีของไทยสูงกว่าประเทศคู่แข่งขัน ไทยพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศและการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศในสัดส่วนสูง ส่วนจุดอ่อนของไทยที่มีตั้งเป็นภัยคุกคามที่ดี เป็นศูนย์กลางของภูมิภาค สามารถผลิตอาหารได้เพียงพอต่อความต้องการในประเทศไทย เป็นสังคมที่เปิดกว้าง จุดมุ่งหมายของการพัฒนาเศรษฐกิจ 4 ประการ คือ

1. ขัดหรือลดความยากจนด้วยการยกระดับรายได้ทั้งรูปเงินและสิ่งของ
2. ขัดหรือลดการว่างงานด้วยการสร้างงานปรับปรุงอัตราค่าจ้าง
3. ขัดหรือลดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้
4. เร่งรัดพัฒนาให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้วยการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต

ดังนั้นสำหรับประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาเศรษฐกิจนี้ จำเป็นจะต้องทำให้เกิดโครงสร้างของสถาบันต่าง ๆ ให้ดี เพื่อจะได้เสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง

สรุปปัญหาด้านด้าน ๑ ที่ทำให้บรรยากาศของความอ่อนแอกลืน ในท้องถิ่นชนบทเรียกว่า ความล่มสลายของท้องถิ่นชนบท ซึ่งได้แก่

ปัญหาสังคม จากสถิติกីอาญาที่นำเสนอไว้ เช่น คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ ปี 2542 (ม.ค. – มี.ค.) 8,496 คน ปี 2543 (ต.ค. – ธ.ค) 9,042 คน จะเห็นได้ว่าปัญหาได้เพิ่มขึ้นอย่างน่าตกใจ หรือ คดีประทุยร้ายต่อทรัพย์ปี 2542 (ม.ค.-มี.ค.) 16,141 ราย คดีลักทรัพย์ปี 2545 (ม.ค.-มี.ค) 13,765 ราย

จำนวนประชากรไทย จากสำมะโนประชากรและเดชะ จำแนกตามหมวดอายุ เพศ พ.ศ. 2543 รวมยอด 60,617.2 โดยแยกออกเป็นวัยแรงงานตั้งแต่อายุ 15-59 ปี 40,282.6 เยาวชน 15-24 ปี 10,272.9 คนชรา 60-85 ปีขึ้นไป จำนวน 5,713.1 คน ซึ่งกำลังแรงงานในปัจจุบัน 33,144.6 (พ.ย. : 2543) ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 15,519.8 (พ.ย. -2543) ผู้มีอายุต่ำกว่า 13 ปี 13,746.9 (พ.ย. -2543)

ถ้าพิจารณาทางด้านสถานการณ์ของการกระจายผลการพัฒนาต่อจังหวัดความอยู่ดีกินดีของประชากรที่มีระดับรายได้ต่ำในข่ายความยากจนน้อยกว่าประมาณ 13 ล้านคน ดังนี้การพัฒนาเพื่อมุ่งการกระจายรายได้ในทางเศรษฐกิจซึ่งควรมุ่งเน้นในการกระจายโอกาสการเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตให้เป็นไปอย่างเท่าเทียมกันเป็นสำคัญ ซึ่งสามารถกระทำได้ด้วยมาตรการต่าง ๆ

1.1.6 ค่านิยมในกระแสสังคมและสินค้าจากต่างประเทศ

คำว่า “ค่านิยม” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “VALUE” ค่านี้แต่เดิมใช้ว่า “คุณค่า” ซึ่งหมายถึง การแสดงออกทางพฤติกรรมในทางที่ดี ไม่ดี ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตามค่านิยมที่ดีมักได้รับการยกย่อง ว่ามีค่านิยม จึงเป็นเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินค่านิยมพฤติกรรมของคนในสังคม ซึ่งอาจเป็นบุคคล หรือสังคมก็ได้ เป็นสิ่งที่ดีง่าย สิ่งนี้ก็เป็นที่ประданาของคนในสังคมว่าอย่างเดินทางไปถึงจุดนั้น คำที่ปรากฏในสังคมไทยที่เป็นค่านิยมที่พบบ่อยมีอยู่หลายเช่น มีความรู้ มีฐานะร่ำรวย เป็นคนซื้อสัตย์ เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นผู้มีอาชญาโน่นนับถือ เป็นข้าราชการใจนักลง ฯลฯ

การเปลี่ยนแปลงค่านิยมในสังคมไทยเป็นเรื่องละเอียดซับซ้อนที่ต้องอาศัยการศึกษากระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เช่น ค่านิยมในการทำงานอยู่ด้วยพระสงฆ์ เริ่มลดลงทั้งในด้านการถวายเงิน กองทุน ทั้งนี้เพราะปัจจุบันประชาชนเริ่มเห็นความจำเป็นที่จะต้องช่วยสังคมก่อสร้าง โรงเรียน ศาลาประจำหมู่บ้าน โรงพยาบาล แทนการสร้างศาลาภูภูมิ วิหาร ซึ่งมีพระสงฆ์ตัดน้อยลง พระสงฆ์มีค่านิยมในการศึกษาความรู้ทางธรรม ควบคู่กันไปเพื่อการรู้เท่าทันโลก และเด็กควรเชื่อฟังผู้ใหญ่น้อยลง เพราะผู้ใหญ่ไม่อาจสอนความลับซับซ้อนแห่งปัญหาในโลกกว้างนี้ ทำให้ผู้ใหญ่ไม่สามารถแสดงบทบาทอบรมสอนเด็กได้เช่นเดิม การสร้างค่านิยมในยุคนี้มีหลายอย่าง เช่น ค่านิยมในการเดินทาง ค่านิยมในการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้การศึกษาค่านิยมจึงมีประโยชน์มากที่สุด สำหรับเด็กนักเรียน กลุ่มสถาบันราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2542 : 90-95))

สุจริต นัวพินพ (25439 : 12) ได้สรุปความหมายของวัฒนธรรมพื้นบ้าน หมายถึง ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ นิทาน ระบำ การเต้นรำ ดนตรี ศาสนา และรวมถึงการละเล่นต่างๆ ซึ่งชาวบ้านได้เชิดชูกันมาหากลายชั่วอายุคน วัฒนธรรมเป็นสิ่งไม่เสื่อมสภาพ ทราบได้ที่สังคมยอมรับ คุณค่าของวัฒนธรรมในเรื่องนี้ การพัฒนารูปแบบเนื้อหาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น แต่ถ้าสังคมเห็นว่าไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ การทำนุบำรุงจะคงน้อยลงถึงขั้นเลิกปฏิบัติในที่สุด หรือเอกสารลักษณ์ของประเทศไทยหรือในทางตรงกันข้ามก็อาจทำให้วัฒนธรรมของชาติเสื่อมลงได้เช่นเดียวกัน

ค่านิยมของสังคมไทย

ทรงค์ เสี้ยงประชา สรุปค่านิยมของสังคมไทยและปลูกฝังค่านิยมไว้ในพื้นฐานวัฒนธรรมไทย เพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์วัฒนธรรมอย่างยั่งนานาไป

ค่านิยมของสังคมไทยมีมากมาย และบางอย่างก็เป็นค่านิยมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ แต่บางอย่างก็ ก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคม เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับความหรูหราอย่างมีหน้า การเชือดถือโขคทาง ของ สังคมไทยบางประการ ซึ่งจะเป็นค่านิยมที่ก่อให้เกิดผลดีหรือไม่ดีก็ตาม ดังนิยมค่าความร่าเริง มั่ง คั่ง ทุกคนอยากร่ำรวยได้ คนร่าเริงจะเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในสังคม เงินจะซื้อสิ่งต่าง ๆ ได้ดังนั้นทุก คนจึงต้องสู้คืนจนเพื่อให้ได้มาเพื่อความมั่งคั่ง นิยมอ่อนๆ ถ้านองไม่มีโอกาสก็จะลางสุดอกหายนะ ของตนให้แสวงหาอ่อนๆ ผู้มีอ่อนๆ ในสังคมไทย ส่วนใหญ่คือผู้มีตำแหน่งสูงในหน้าที่ราชการ ดัง นั้นคนไทยจึงนิยมเข้ารับราชการ ผู้ที่อาศัยอ่อนๆ อื่น ๆ ได้แก่ นักการเมือง ปัจจุบันอ่อนๆ อาจซื้อด้วย เงิน ดังจะพบได้จากการใช้เงินซื้อเสียงเพื่อให้ได้รับเลือกเป็นผู้แทนราษฎรรวมทั้งการซื้อตำแหน่ง ต่าง ๆ

อีกสิ่งหนึ่งที่พบคือไม่ว่างานพิธีใด ๆ จะต้องมีกิจกรรมกินเลี้ยงอยู่เสมอ แม้แต่เมื่อทำงานเสร็จ โปรแกรมหนึ่ง ๆ ได้รับตำแหน่งใหม่ เปลี่ยนงานใหม่ ก็มีการเลี้ยงฉลองกัน ความมีหน้ามีตา ซึ่งจะ แสดงออกโดยการแต่งตัวประวัติด้วย การทำบุญญาวย่าให้จะทำมากกว่ากัน การมีเครื่องใช้ที่ทันสมัย ราคาแพง ไม่น้อยหน้ากัน ฯลฯ และมักนิยมน้ำเครื่องแรง หรือการประพรน้ำมันต์เพื่อขัดกัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น และนิยมการทำบุญสร้างวัด ปิดทองฝังลูกนิมิต โดยเชื่อว่าจะได้บุญมากในชาติหน้า อย่างไรก็ตามค่านิยมนี้มีแนวโน้มลดลง เพราะสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนไป คนมากขึ้น ทรัพยากรน้อยลง

ปัจจุบันการหลังไหลวัฒนธรรมตะวันตกเข้าสู่ประเทศไทยในยุคโลกาภิวัฒน์การติดต่อสื่อสาร รับรู้สิ่งกันทั่วโลกด้วยระบบสื่อสารที่ทันสมัย ไทยมีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมใหม่ ๆ เกิดขึ้น เช่น การ แต่งกาย การกระทำ การแสดงออกต่อชุมชน โดยเฉพาะวัยรุ่น มีการเคราฟต์อาวุโสน้อยลง แต่งตัวไม่ เหมาะสม (ใส่สายเดี่ยว เกาะออก) ทำสีผมต่าง ๆ ชอบม้วนสูบตามสถานบันทึกต่าง ๆ ดื่มสุรา ทำให้เกิด ปัญหาสังคมมีการก่อคดีอาชญากรรมในกลุ่มผู้มีฐานะร่ำรวยมีรสนิยมบริโภคสินค้าที่มีราคาแพง เช่น รถยนต์ โทรศัพท์มือถือ เสื้อผ้า เครื่องใช้ต่าง ๆ

1.1.7 แนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่น

เศรษฐกิจที่ขาดเทคโนโลยีของตนเอง การละเอียดวิจัยและพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ทำให้ภาระการผลิตของไทยไม่มีเทคโนโลยีของตนเอง จึงต้องซื้อเทคโนโลยีจากต่างประเทศ แม้แต่ประเด็นทางอ้อม เช่น การเมืองลิขสิทธิ์ ส่งบันทึกเสียงของสหภาพฯ ไปปี พ.ศ. 2539 ถึงร้อยละ 54 ทำให้ประเทศไทยถูกตอบโต้โดยการตัดสิทธิ์ GSP และการถูกมาตรการกีดกันทางการค้าเนื่องจากสินค้าผลิตไม่ได้มาตรฐานการค้าออกเป็นต้น

เอกสารที่ ๗ ถating (2542 : 10 – 11) ภูมิปัญญาของมนุษย์เกิดจากการที่มนุษย์ต้องเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เพื่อความอยู่รอดและการดำรงเผ่าพันธุ์ มนุษย์จึงสร้างความเชื่อและระบบความสัมพันธ์กับสิ่ง “หนึ่งอธรรมชาติ” และปรับเปลี่ยนประสบการณ์อย่างไม่หยุดยั้ง สิ่งนี้เองคือ ภูมิปัญญา สิ่งนี้เองคือ基因ของวัฒนธรรม ประเพณีหลักในที่นี้คือสภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติกับความสามารถในการปรับตัวของมนุษย์ ได้อาศัยภูมิปัญญาอันเกิดขึ้นตั้งแต่โบราณ ต่างวาระทั้งการประทัศน์และเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกันเป็นเวลานาน จึงทำให้เกิดความมั่นคง และเกิดเป็นมรดกทางปัญญาอันควรแก่การศึกษา ในการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตให้เหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local wisdom) หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน (Popular wisdom) คือความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของคนเราผ่านกระบวนการทางศึกษา ศัจเกต ศิวิเคราะห์จนเกิดปัญญา ความรู้ดังกล่าวไม่ได้แยกย่อยออกจากให้เห็นเป็นศาสตร์เฉพาะสาขาว่าต่าง ๆ การแก้ปัญหาการจัดการและการปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนเรา หากมีการสืบทอด คืนหาเพื่อศึกษาจะเป็นที่รู้จักกันเกิดการยอมรับ ถ่ายทอดและพัฒนาไปสู่คนรุ่นใหม่

รัตนะ บัวสนธิ กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการทัศน์ของบุคคลที่มีตนเองต่อโลกสิ่งแวดล้อม ซึ่งกระบวนการทัศน์ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นจำแนกออกได้ 3 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 ภูมิปัญญาเกี่ยวกับการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติแวดล้อม

ลักษณะที่ 2 ภูมิปัญญาเกี่ยวกับระบบสังคมหรือการจัดความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

ลักษณะที่ 3 ภูมิปัญญาเกี่ยวกับระบบการผลิตหรือการประกอบอาชีพที่มีลักษณะมุ่งเป็นระบบการผลิตเพื่อพึ่งพาตนเอง

ภูมิปัญญามีกระบวนการที่เกิดจากการสืบทอดถ่ายทอดองค์ความรู้ที่มีอยู่เดิมในชุมชนท้องถิ่นต่าง ๆ แล้วพัฒนาเลือกสรรค์ปรับปรุงองค์ความรู้เหล่านั้นจนเกิดทักษะและความชำนาญที่สามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาชีวิต ได้อย่างเหมาะสม

1.1.8 แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

มีคำให้มาทางจริยธรรมของการพัฒนาองเพื่อความอยู่รอดตามรอยพระยุคลบาท การพัฒนาตามแนวพระราชดำริมุ่งให้ความสำคัญในการพัฒนาคนให้อยู่ได้โดยการพัฒนาเอง

สิ่งที่เกิดขึ้นคือ ประชาชนชาวไทยมีสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น มีรายได้และเศรษฐกิจดีขึ้น ทั้งนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มหาราชที่ทรงงานเพื่อประชาชนมาต่อๆ กว่า 50 ปี ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายการพัฒนาคือ “คน” เป็นสำคัญ (สถาบันราชภัฏ 2544 : 74) เริ่มต้นที่สุภาพสาธารณะปึกพื้นฐาน พระองค์สนับสนุนเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่มีลักษณะง่าย ๆ ประยุกต์ และสอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์แต่ละภูมิภาค ทรงสนับสนุนให้แก่ปัญหาโดยใช้ธรรมชาติแก้ธรรมชาติให้มีการเกิดความยั่งยืน โดยมีการพัฒนาคร่าวงจร

ทฤษฎีในการพัฒนาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะทำเป็นโครงการจากโครงการนำมาปฏิบัติและมีการพัฒนา โครงการที่ควรรู้จักและศึกษาคือ โครงการตามพระราชประสงค์ โครงการหลวง โครงการตามพระราชดำริ โครงการต่อวั่นพระองค์สวนจิตรลดาน มูลนิธิอาสาพัฒนาชุมชน มูลนิธิชัยพัฒนา มูลนิธิศิลปาชีฟพิเศษ

โครงการทฤษฎีใหม่ เป็นโครงการตัวอย่างที่ดีของการบริหารงานด้านการเกษตรไปสู่เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้รายได้ที่ยั่งยืน สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวในลักษณะพออยู่พอกินและดำเนินถึงการลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในเบื้องต้น

การจัดการด้านการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ที่พระองค์ทรงคิดค้นสูตรสำเร็จให้แก่รายได้ใช้หลักการจัดสรรการใช้ที่ดินในสัดส่วน 30 : 30 : 30 : 10

30 % แรก สำหรับชุดสร้างน้ำเพื่อใช้ในการเลี้ยงปลา และใช้สำหรับการเกษตรในฤดูแล้ง สามารถปรับเปลี่ยนเพิ่มลดได้ตามสภาพแวดล้อม

30 % ที่สอง เพื่อทำนาข้าวให้เพียงพอ กับการบริโภคในครัวเรือน

30 % ที่สาม การทำไร่นาสวนผสมเลี้ยงสัตว์ปลูกพืชไว้เพื่อสวนไว้บริโภคและสำหรับขาย

10 % ที่เหลือ สำหรับเป็นที่อยู่อาศัย ถนนอีกด้วยทั้งปลูกพืชสวนครัว

แนวทางหลักที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมอบให้กับคนไทยต่อสู่ภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันประกอบด้วย 3 คำหลักคือ การดำรงอย่างพอเพียง การดำรงชีวิตด้วยความเห็นด้วยคลาด และการอยู่ร่วมกันด้วยความสามัคคี ดร. ชัยอนันต์ สมุทรวนิช ราชบัณฑิตวารสารสูงที่ยั่งยืน (2542 : 6 – 7) ได้วิเคราะห์ “ทฤษฎี” หลักในเรื่อง “บ – ว – ร” (บ้าน วัด ราชการ) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเป็นเพียงทางเลือกหนึ่งของการนำไปสู่การแก้ไขปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจของชาติ และตระหนักรถึงความผิดพลาดในอดีต อย่างน้อยในบางแห่งนุ่มนวลให้ลูกโพลงสว่างไสวขึ้นมา

โลกในยุคโลกาภิวัตน์เน้นเน้นแต่เรื่องทุน เรื่องกำไร จนกระทั่งยอมสูญเสียสิ่งที่มีคุณค่าของชีวิตไป เช่น จริยธรรมและวิถีชีวิตที่ดีงาม นอกจานี้ยังคงเหลือเรื่องของ “คน” และคุณค่าของคน

1.1.9 แนวคิดชุมชนเข้มแข็ง

จากสถานการณ์วิกฤตเศรษฐกิจประเทศไทยมาตั้งแต่ พ.ศ 2540 ซึ่งอยู่ในด้านแพนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (2540 – 2544) ส่งผลกระทบต่อประชาชนทำให้ภาวะความล้าภาก เศรษฐกิจตกต่ำ ฝึกเดือง การประกอบอาชีพล้ำกเกิดปัญหาสังคมต่าง ๆ ใน พ.ศ. 2544 ที่ไม่อาจแก้ ปัญหาความขาดแคลนนี้ได้ การพัฒนาประเทศ หรือประชาชนเป็นหนึ่งเดียว ประชาชนเกิดความแตก แยกในชุมชน ทำให้เกิดปัญหาในด้านการปกครอง ตลอดจนความไม่พึงพอใจกัน ถินคำบริโภค ราคายังคง ขาดการคูแลเอาไว้สู่ภาคภารัฐ

ดร.วิทย์ อวิรุทธิ์วรกุล (2544 : 18 – 20) ได้สรุปแนวทางนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อ การพัฒนาที่ยั่งยืน คือ

- 1) องค์กรชุมชนต้องมีอุดมการณ์ร่วมกันเพื่อเข้าถึงปัญหาและวางแผนปัญหาร่วมกัน
- 2) มีการกำหนดเป้าหมายแนวทาง (วิสัยทัศน์) ร่วมกันเพื่อพัฒนาเรื่องอะไรให้ครอบคลุมทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
- 3) แนวทางการมีผลประโยชน์ร่วมกันและวิธีกระจายผลประโยชน์ มีการยอมรับร่วมกัน
- 4) การพัฒนาผู้นำกลุ่ม องค์กรและสมาชิกให้เข้าใจ โครงสร้างและบทบาทหน้าที่ร่วมกัน
- 5) การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการกับชุมชน มีการระดมทรัพยากร / ภูมิปัญญาทำ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- 6) มีการสนับสนุนงบประมาณ ความรู้วิชาการจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งใน – นอกชุมชนอย่างต่อ เนื่อง

บทบาทของหน่วยงานที่สนับสนุน

1. หน่วยงานภาครัฐ รัฐมุ่งเน้นสร้างความมั่นคงทางระบบการเมืองเป็นหลัก โดยการสั่งการ จากส่วนกลางท้องถิ่น แต่ในปัจจุบันมีการปรับตัวในการทำงานเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น โดยการสนับสนุนบทบาทขององค์กรชุมชน เพื่อสร้างกระบวนการพัฒนาโดยเน้นในเรื่อง “การพึ่งพาตนเอง” ของ คนในชุมชนเป็นหลักเพื่อกระตุ้นให้คนในชุมชนรู้จัก “คิดเอง ทำเอง” โดยมีหน่วยงานภาครัฐอยู่ เป็น “พี่เลี้ยง” เช่น กรมการพัฒนาชุมชน กรมการปกครอง เป็นต้น

2. หน่วยงานภาครัฐ ปัจจุบันมีหน่วยงานภาครัฐที่ทำงานด้านพัฒนาชุมชนจำนวนมาก โดยสนับสนุนให้นำภูมิปัญญาชาวบ้านมาเป็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม ยัง มีปัญหางานประจำ เช่น การขาดการยอมรับจากหน่วยราชการในท้องถิ่น ขาดการสนับสนุนทาง การเงินจากประชาชน ภาคเอกชนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนความเคลื่อนไหว โดยทำหน้าที่เป็นตัว

ประสานระหว่างองค์กรภาครัฐในระดับท้องถิ่น กับองค์กรชุมชนในระดับประชาชนมากขึ้น เช่น มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย มูลนิธิพัฒนาไทย บริษัทหน้าบ้านจากจำพวก (มหาชน)

ดังนี้อาจกล่าวได้ว่า การสนับสนุนหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จึงเน้นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนสนับสนุนให้เกิดชุมชนเข้มแข็งในชุมชน ซึ่งสามารถมองเห็นชุมชนเข้มแข็งได้จาก มีความสามัคคี มีความซื่อสัตย์ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีโอกาสทางความรู้เพิ่มเติม มีการรวมตัวตั้งกลุ่มองค์กร มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิก มีการช่วยเหลือสตรี เด็ก มีผู้นำที่มีคุณธรรม ยุติธรรม ตั้งเหล่านี้สามารถบ่งบอกได้ว่าชุมชนนั้นมีความเข้มแข็งและสามารถช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นได้

1.2 บริบทระดับท้องถิ่น

1.2.1 ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน บ้านหนองกอก หมู่ที่ 2 ตำบลหนองบัวน้อย อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

ที่มาของหมู่บ้าน เหตุที่ได้ชื่อว่า บ้านหนองกอกนั้น เริ่มก่อตั้งใน พ.ศ. 2451 หรือประมาณ 93 ปีมาแล้ว เหตุที่ชื่อบ้านหนองกอกนั้น เพราะว่า มีหนองน้ำและต้นกอกขึ้นเป็นจำนวนมาก จึงได้อ�名หนองกับต้นกอกมาร่วมกันเข้า ให้เป็นชื่อบ้านหนองกอก ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา คนกลุ่มแรกที่มาเริ่มก่อตั้งหมู่บ้าน ได้แก่ นายทำ นางอัน นางผึ้ง นางคำ และนายมั่ง

คนกลุ่มแรกที่ตั้งหมู่บ้านหนองกอก เพื่อความสะดวกสบายในการประกอบอาชีพ เพราะว่า แต่ก่อนนั้น อยู่ที่บ้านหันการเดินทางทำนาหากินในแต่ละวันหรือแต่ละครั้ง มันต้องใช้ระยะเวลาเดินทางนานพอสมควร จะนั่งถังทำให้บุคคลกลุ่มนั้นอพยพมาตั้งรกราก อยู่ที่บ้านหนองกอก เพื่อมีพื้นที่ทำการเกษตร ซึ่งอยู่ที่เดินนั้นไม่สามารถมีที่ดินทำกินเป็นของตนเองได้

สภาพทางภูมิศาสตร์ของหมู่บ้านหนองกอก ในอดีตนั้นหมู่บ้านหนองกอกนี้ เป็นป่ารกและมีหนองน้ำที่มีต้นกอกขึ้นอยู่เต็มไปหมดทั่วทั้งหนองน้ำ หมู่บ้านหนองกอกนี้ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของที่ว่าการอำเภอสีคิ้ว ซึ่งมีระยะห่างจากอำเภอสีคิ้วประมาณ 18 กิโลเมตร

1.2.2 สภาพปัจจุบัน

1) ลักษณะประชากร หมู่บ้านหนองกอก มีจำนวนประชากร 255 คน เป็นเพศชาย 118 คน เป็นเพศหญิง 137 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 46.27 กลุ่มอายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 18 – 50 ปีตามดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามลักษณะของประชากร

ลักษณะของประชาชน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	118	46.27
- หญิง	137	53.73
2. อายุ		
1 วัน – 3 ปีเต็ม	9	3.53
3 ปี 1 วัน - 6 ปีเต็ม	36	14.12
6 ปี 1 วัน – 12 ปีเต็ม	8	3.14
12 ปี 1 วัน – 14 ปีเต็ม	12	4.71
14 ปี 1 วัน - 18 ปีเต็ม	22	8.63
18 ปี 1 วัน – 50 ปีเต็ม	126	49.41
50 ปี 1 วัน – 60 ปีเต็ม	15	5.88
60 ปี 1 วันขึ้นไป	27	10.59

จากตารางที่ 3 พน.ว่าหมู่บ้านหน่องกมีประชากร 18 ปี 1 วัน – 50 ปีเต็มมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.41 รองลงมาคือ 3 ปี 1 วัน – 6 ปีเต็ม (ร้อยละ 14.12) และน้อยที่สุด คือ วัย 6 ปี 1 วัน – 12 ปีเต็ม (ร้อยละ 3.14)

การประกอบอาชีพจำนวน 106 ครอบครัว ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา ร้อยละ 46.22 ดังแสดงในตารางที่ 4

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ทำนา	49	46.22
ค้าขาย	5	4.72
ทำสวน	6	5.66
รับราชการ	9	8.49
รับจ้าง	37	34.91
รวม	106	100

ครอบครัวที่มีที่ดินเป็นของตนเอง จำนวน 45 ครัวเรือน ส่วนใหญ่มีที่ดิน 21–50 ไร่ ร้อยละ 44.44 รองลงมา 6–10 ไร่ ร้อยละ 22.22 น้อยที่สุด 1–5 ไร่ ร้อยละ 4.44 ตั้งแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนครอบครัวที่มีที่ดินเป็นของตนเอง จำนวน 45 ครัวเรือน

ที่ดิน	จำนวน	ร้อยละ
จำนวน 1-5 ไร่	2	4.44
6-10 ไร่	10	22.22
11-12 ไร่	8	17.18
21-50 ไร่	20	44.44
50 ไร่ขึ้นไป	5	11.11
รวม	45	100

ครอบครัวที่มีที่ดินที่ยังไม่ได้เอกสารที่ดิน จำนวน 20 ครอบครัว รวม 478 ไร่ ด้านศึกษาสามารถในหมู่บ้านมีผู้อ่านหนังสือไม่อ่าน 21 คน และมีสามารถจำนวนหนึ่งเดินทางไปศึกษานอกหมู่บ้านรวมทั้งหมด 69 คน คือ

- ระดับประถมศึกษา 28 คน
- ระดับมัธยมศึกษา 27 คน
- นักศึกษาผู้ใหญ่ 4 คน
- สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา 10 คน

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนนักเรียนระดับอนุบาล ประถมศึกษา

ชั้น	จำนวนห้อง	จำนวนเด็ก
อนุบาล 1	1	7
อนุบาล 2	1	7
ป.1	1	9
ป.2	1	10
ป.3	1	8
ป.4	1	6
ป.4	1	9
ป.6	1	9
รวม	8	65

ภายในหมู่บ้านหนองกอก ประชารัฐ อายุ 60 ปีขึ้นไป ปัจจุบันได้รับการส่งเคราะห์จากรัฐ จำนวน 13 คน และคนในหมู่บ้านมีคุณพิการจำนวน 6 คน ได้เรียนหนังสือ 5 คน ไม่ได้เรียน 1 คน นอกจากนี้บ้านหนองกอก ปัจจุบันมีร้านค้า 5 ร้าน มีโรงสีจำนวน 1 โรง มีจำนวนสัตว์เลี้ยงดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนสัตว์เลี้ยงภายในหมู่บ้าน

ชนิด	จำนวน (ตัว)
วัว	184
เป็ด	134
ไก่	760
สุกร	10
กระต่าย	6
แมว	17
สุนัข	15
รวม	1,126

แหล่งน้ำในหมู่บ้าน

แหล่งน้ำในหมู่บ้านหนองกอกส่วนใหญ่ไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพของชาวบ้าน โดยทั่วไปประกอบอาชีพในด้านการเกษตร คือ ทำนา ปลูกอ้อย ปลูกมันสำปะหลัง ปลูกข้าวโพด ซึ่งต้องใช้น้ำเป็นจำนวนมาก ถ้าหากว่าปีไม่มีฝนทึ่งช่วงไม่ตกลตามฤดูกาลทำให้เกิดปัญหาความแห้งแล้งในหมู่บ้าน ปัจจุบันแหล่งน้ำมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพใช้ไม่ได้ตลอดปี ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนแหล่งน้ำและการใช้น้ำสำนักตามแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำ	จำนวน	การใช้น้ำ	
		ตลอดปี	ไม่ตลอดปี
บ่อน้ำตื้น	11	-	-
บ่อน้ำบ่อคอก	8	/	-
สระน้ำ	27	/	-
คลอง	1	-	/
ห้วย	1	-	/
หนอง	-	-	-
บึง	-	-	-
แม่น้ำ	-	-	-
ฝายกันน้ำ	2	/	-
เขื่อนกันน้ำ	-	-	-
ทะเล	-	-	-

ตารางที่ 9 รายได้ของประชาชนในหมู่บ้านหนองกอก ต่อปี แต่ละครอบครัว

รายได้ (บาท)	จำนวนครอบครัว	ร้อยละ
1,000-5,000	2	4.08
5,001-10,000	3	6.12
10,001-20,000	2	4.08
20,001-30,000	5	10.20
30,001-50,000	9	18.37
50,001-100,000	28	57.15
รวม	49	100

1.2.3 ค้านเศรษฐกิจทั้งหมู่บ้าน

ค้านเศรษฐกิจภายในหมู่บ้านหนองกอก มีพื้นที่ทำการเกษตร 1,371 ไร่ เป็นที่นา 621 ไร่ เป็นที่สวน 15 ไร่ มีผลผลิตค้านท่าน้ำทั้งหมู่บ้าน 126 เก维ยน ผลผลิตทางการเกษตรภายในหมู่บ้านแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนผลผลิตทางการเกษตรภายในหมู่บ้าน

อาชีพ	จำนวนครัวเรือน	ผลผลิต (บาท/ปี)
1. ทำสวนมะม่วง	2	20,000
2. ทำไร่อ้อย	8	1,700,000
3. ทำไร่มันสำปะหลัง	13	481,600
4. ทำไร่ข้าวโพด	14	699,000
5. เลี้ยงโค	2	55,000
6. เลี้ยงไก่บ้าน	4	12,000
7. หอผ้า	23	338,700
8. ทำขนมจีน	1	36,000
9. ตัดเย็บเสื้อผ้า	1	40,000
รวม	68	3,382,300

1.2.4 ด้านวัฒนธรรม

ประชาชนในหมู่บ้านหนองกอก นับถือศาสนาพุทธ มีวัฒนธรรมประจำหมู่บ้านชื่อวัดหนองกอก มีพระประจำ จำนวน 4 รูป ภาษาที่ใช้ในหมู่บ้านเป็นภาษาพื้นบ้าน คือ ภาษาอีสาน ทั้งนี้ภาษาในหมู่บ้านมีผู้รู้เกี่ยวกับภาษาอีสานเป็นจำนวนมาก ท้องถิ่นด้านต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงปัญญาท้องถิ่นของชาวบ้านหนองกอก

ประเภทลักษณะ ภูมิปัญญา	ชื่อ - สกุล	อายุ	ความเชี่ยวชาญ	ประสบการณ์
1. ด้านการเกษตร	นายบุญไ話 ทับแสง	48	การเลี้ยงสัตว์	49
	นายวิรัตน์ ไฟจันทึก	50	การเพาะปลูก	30
2. ด้านหัตถกรรม	นายศรีโพ ไฟจันทึก	62	การจักสาน	40
	นางอนร ติโยธา	31	การตัดเย็บเสื้อผ้า	10
3. ด้านศิลปกรรม	นางทองดี พรหมมาตร	74	การละเล่นพื้นบ้าน	6

นอกจากนี้บ้านหนองกอก ยังมีงานบุญประเพณีประจำเดือนต่างๆ ซึ่งชาวบ้านให้ความร่วมมือร่วมใจกันจัดขึ้นทุกปีดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 12 แสดงการทบถูหรืองานประเพณีของชาวบ้านหนองกอก

เดือน	การทำบุญหรืองานประเพณี
มกราคม	ทำบุญขึ้นปีใหม่
กุมภาพันธ์	ทำบุญเทมน้ำชาติ
มีนาคม	-
เมษายน	ทำบุญสงกรานต์ (สรงน้ำพระ)
พฤษภาคม	ทำบุญเลี้ยงศาลพระภูมิ (ตะปู้บ้าน)
มิถุนายน	-
กรกฎาคม	ทำบุญตักบาตรเข้าพรรษา
สิงหาคม	ทำบุญตักบาตรวันแม่
กันยายน	ทำบุญข้าวกระยาสารท์
ตุลาคม	ทำบุญตักบาตรเทโว (ออกพรรษา)
พฤศจิกายน	ทำบุญทอดกฐิน
ธันวาคม	ทำบุญตักบาตรวันพ่อแห่งชาติ

ผู้ที่ชาวบ้านให้ความนับถือในหมู่บ้านหนองกอก หมู่ที่ 2

1. ผู้นำทางศาสนา
2. ผู้นำชุมชน
3. ผู้นำกลุ่มอาชีพ
4. ครู – อาจารย์
- 5.

1.2.5 ข้อมูลด้านอื่น ๆ

1) ลักษณะบางประการด้านเศรษฐกิจและอาชีพ

ภายในหมู่บ้านหนองกอก แต่ละปีสามารถจัดเก็บภาษีต่าง ๆ เช่น ภาษีที่ดิน ภาษีร้านค้า ฯลฯ ได้ไป ละ 5,826 บาท/ปี นอกเหนือไปจากนี้ยังมีเครื่องใช้ไฟฟ้าอุปกรณ์ต่างๆ ดังนี้ คือ ถนนต์ 13 คัน มอเตอร์ไซค์ 45 คัน รถไถนาเดินตาม 21 คัน ตู้เย็น 53 เครื่อง พัสดุม 118 เครื่อง โทรศัพท์ 22 เครื่อง ทีวีสี 71 เครื่อง ทีวีขาวดำ 10 เครื่อง หม้อหุงข้าวไฟฟ้า 76 เครื่อง รวมถึงส่วนที่ถูก สูญเสียไป จำนวน 59 ครัวเรือน และภายในหมู่บ้านยังมีการรวมกลุ่มเพื่อประกอบกิจกรรมซึ่ง ปัจจุบันมี 4 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 13 แสดงกลุ่มเพื่อประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของหมู่บ้านหนองกอก หมู่ที่ 2

ชื่อกลุ่ม	ปีที่ก่อตั้ง	จำนวนสมาชิก	กองทุนบังอุบัน (บาท)
1. กลุ่มหอผ้า	2541	65	140,000
2. กลุ่มเลี้ยงสัตว์	2535	10	12,000
3. กลุ่มอาชีวศึกษา	2506	340	3,400
4. กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	2541	84	64,000

2) ลักษณะที่เป็นศักยภาพด้านดี บ้านหนองกอก หมู่ที่ 2 มีการปกครองระบบประชาธิปไตยมีคณะกรรมการหมู่บ้านซึ่งทำหน้าที่ปกครองและบริหารหมู่บ้านให้มีความเข้มแข็งดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	การศึกษาสูงสุด
1. นายโคงเขต พรมเมตตา	ผู้ใหญ่บ้าน	ม.6
2. นายบุญรอด ชาติจันทึก	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	ป.4
3. นายสาบันต์ จันจันทึก	กรรมการ	ปวส.สูง
4. นางมิจฉา อุคมสูงเนิน	กรรมการ	ม.ค. 3
5. นางกอบเกื้อ ครีคำมา	กรรมการ	ป.6
6. นายวิรัตน์ ไฟจันทึก	กรรมการ	ป.4
7. นายวันทา เพียรชัย	กรรมการ	ป.4
8. นายคุณ มีสุวรรณ	กรรมการ	ป.4
9. นายจรุณ หาซัยภูมิ	กรรมการ	ป.4

3) ลักษณะที่ส่อความไม่เข้มแข็งคือชาวบ้านในหมู่บ้านหนองกอก หมู่ 2 เป็นหนี้สินสถาบันการเงินของรัฐ เช่น ธ.ก.ส. กองทุนหมู่บ้านจำนวน 28 ครอบครัว (คิดเป็นร้อยละ 35.44) เป็นเงินรวมทั้งสินประมาณ 5,531,000 บาท ส่วนดอกเบี้ยของสถาบันการเงินของรัฐ ประมาณ 10-14 บาท/ปี

ผลการประเมินโครงการโดยภาพรวม

ผลการประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้าน บ้านหนองกอก หมู่ที่ 2 โดยภาพรวมมีดังนี้

ผลการประเมินหน่วยระบบ A

หน่วยระบบ A คือ หน่วยระบบการบริหารจัดการและแนะนำส่งเสริมผู้ถูก ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหน่วยระบบ A พบว่า

1) นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับโครงการกองทุนหมู่บ้านในชุมชนเมืองแห่งชาติจากการสัมภาษณ์เปิดเผยว่าชาวบ้านในหมู่บ้านพบร่างชาร์บ้านหนองกอก หมู่ 2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติว่าเป็นนโยบายที่รัฐบาลจะแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนในชนบทให้เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนภายในหมู่บ้านและใช้เป็นทุนในการประกอบอาชีพ

2) เงิน 1 ล้านบาท ชาวบ้านหนองกอก หมู่ 2 มีความเข้าใจว่าเป็นเงินที่รัฐบาลจัดสรรมาให้ถูกยึดเป็นทุนในการประกอบอาชีพ โดยเมื่อถึงช่วงคืนจะต้องส่งคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ย แต่บางส่วนที่เข้าใจว่าเป็นเงินที่รัฐบาลจะให้ใช้ฟรี ๆ

3) คณะกรรมการหมู่บ้านบ้านหนองกอก หมู่ 2 พบว่าการจัดเวทีประชุมเพื่อจัดตั้งกองทุนและคัดเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน จำนวน 15 คน และได้มอบหมายหน้าที่ให้กับคณะกรรมการทุกคนปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเหมาะสมและโปร่งใส

4) อื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยนำเข้าของหน่วยงานระบบ A

- เงินที่ผู้ถูกชาร์บินไว้ ยังไม่มีการชำระคืนเพราะในระเบียบข้อบังคับของกองทุนได้กำหนดไว้ในการทำสัญญาถูกยึดนั้นจะชำระคืนเมื่อครบกำหนด 1 ปี

- ผู้สมัครขอถูก กองทุนหมู่บ้านหนองกอก หมู่ 2 พบร่างชาร์บ้านภายในหมู่บ้านได้สมัครเป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน จำนวน 62 ราย และมีผู้ถูกจำนวน 59 ราย คณะกรรมการได้พิจารณาให้ถูกได้ทั้งหมด

ผลการประเมินกระบวนการของหน่วยระบบ A

1) กระบวนการคัดเลือกผู้ถูกกองทุนหมู่บ้านพบร่างชาร์บันภาระคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านได้พิจารณาจากโครงการที่สมาชิกเสนอขอถูกโดยคุ้มครองความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของโครงการที่สมาชิกได้เสนอขอถูก

2) กระบวนการทำบัญชีของกองทุนพบร่างชาร์บันภาระคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านที่มีการจัดทำบัญชีครบถ้วนตลอดจนเริ่มทำบัญชีตั้งแต่การสมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุนรวมไปถึงการจัดทำบัญชีเงินฝากและบัญชีค่าใช้จ่ายของกองทุนหมู่บ้านอย่างรอบคอบทุก ๆ เดือน ประกอบด้วยบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ บัญชีรายรับรายจ่าย และบัญชีลูกหนี้

3) อื่น ๆ เกี่ยวกับกระบวนการของหน่วยงานระบบ A

- การแนะนำวิธีทำธุรกิจ จากการจัดเวทีประชุม พนวจภายในหมู่บ้าน ได้รับการช่วยเหลือจากทางอำเภอ โดยได้จัดโครงการอบรมการประกอบอาชีพด้านต่างๆ และมีวิทยากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาให้ความรู้กับชาวบ้านภายในหมู่บ้าน
- การช่วยหาตลาด ไม่สามารถหาตลาดมารองรับผลผลิตของสมาชิกได้ สมาชิกต้องพึ่งพาตนเองในการจำหน่ายผลผลิตที่เกิดขึ้น

ผลการประเมินผลผลิตของหน่วยระบบ A แบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้

- 1) ผลโดยตรง จำนวนผู้ถูกเงินจากกองทุนหมู่บ้านมีทั้งหมด 59 ราย จากจำนวนสมาชิกทั้งหมด 62 ราย รวมยอดเงินให้สมาชิกทั้งหมด 923,000 บาท จากจำนวนเงิน 1 ล้านบาท
- 2) ผลกระทบโดยตรง พนวจสมาชิกที่ถูกเงิน 59 ราย ได้พิจารณาจากคณะกรรมการและอนุมัติให้ถูกได้ทั้งหมด จำนวนเงินทุนสะสมของกองทุนหมู่บ้านมีเพิ่งเล็กน้อยเท่านั้น สมาชิกที่ถูกเงินไปไม่มีการขยายกิจการใหม่ ๆ ภายในหมู่บ้าน
- 3) ผลกระทบโดยอ้อม พนวจ มีศักยภาพและความเข้มแข็งขึ้นในหมู่บ้านนี้เครือข่ายการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการประกอบอาชีพซึ่งกันและกันภายในหมู่บ้าน เพื่อให้ชาวบ้านมีความเป็นอยู่ที่ดี

ผลการประเมินหน่วยระบบ B

หน่วยระบบ B คือ หน่วยระบบการดำเนินกิจการของผู้ถูกแต่ละราย

1. ผลการประเมินบริบทเฉพาะตัวของหน่วยระบบ B พนวจ
ผลการประเมินในการดำเนินกิจการของผู้ถูก ส่วนมากสมาชิกที่ถูกเงินเคยมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพมาแล้ว เพราะเป็นอาชีพหลักของสมาชิกที่ถูกเงินอีก ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของหน่วยระบบ B พนวจ
 - ความรู้ความสามารถของผู้ถูกและครอบครัว สมาชิกที่ถูกเงินมีความรู้ความสามารถที่ประกอบอาชีพของตน ได้รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้เป็นอย่างดี
 - อาชีพหลักของผู้ถูก ได้แก่ อาชีพทางด้านการเกษตร การทนา การทำไร่อ้อยและการเลี้ยงสัตว์
 - หนี้สินชนิดการของผู้ถูกสมาชิกส่วนใหญ่มีหนี้สินอยู่กับ ธ.ก.ส. มีบางส่วนเป็นหนี้สินอยู่กับธนาคารออมสิน หนี้สินนายทุนนอกระบบทะหาก่อน
 - รายได้ของครอบครัว สมาชิกส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำ ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว แต่ก็มีบางครอบครัวที่มีรายได้อよดในเกล้าที่ดีสามารถเลี้ยงครอบครัวได้

ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหน่วยระบบ B พนว่า

1) จำนวนเงินที่ได้จากการกองทุน ส่วนใหญ่สามารถนำเงินถูกต้องไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้เสนอโครงการขอถูกกับคณะกรรมการทุนหมู่บ้านจะมีเพียงสามารถบางรายเท่านั้นที่ไม่ใช้ตามวัตถุประสงค์ที่เสนอขอถูก เพราะสามารถบางรายถูกเงินให้จำนวนน้อยไม่เหมาะสมกับการลงทุน จึงหันไปประกอบอาชีพอย่างอื่นแทน

2) อื่น ๆ เกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าของหน่วยระบบ B

- เงินอื่น ๆ สามารถบางรายมีเงินทุนเดิมอยู่แล้วแต่ส่วนมากสามารถจะมีเงินมาลงทุนเดิมจากการคุ้ยมจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ธ.ก.ส.
- สถานที่และวัสดุคิด สามารถที่คุ้ยมเงินจะใช้สถานที่และวัสดุคิดของตนเองซึ่งมีอยู่แล้วใช้ในการประกอบอาชีพแต่มีบางครอบครัวเข้าที่ในการประกอบอาชีพ
- เทคนิควิธีทำงาน ขังใช้ระบบเดิมคือ ใช้แรงงานของตนเองในการประกอบอาชีพ

ผลการประเมินกระบวนการของหน่วยระบบ B พนว่า

1) การทำกิจกรรมอย่างถูกวิธีของผู้ถูกแต่ละราย พนว่า สามารถที่ถูกเงินได้ทำการหรือประกอบอาชีพอยู่ในรูปแบบเดิม เช่น สามารถที่ถูกเงินไปเชื้อสัตว์มาเลี้ยงก็จะเลี้ยงตามธรรมชาติ โดยผู้เลี้ยงจะพยายามอย่างใกล้ชิด

2) อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการของหน่วยระบบ B

- การหาตลาดที่ดี สามารถที่ถูกเงินไปลงทุนประกอบอาชีพไม่สามารถหาตลาดรองรับผลผลิตได้
- การหาวัสดุคิดที่ดี สามารถมีความสามารถที่จะหาวัสดุคิดที่ดีได้แต่สามารถบางรายถูกเงินได้น้อยจึงไม่พอเพียงที่จะหาวัสดุคิดมาประกอบอาชีพได้ตามต้องการ
- การทำบัญชี สามารถบัญชีไม่ถูกเข้าใจในระบบการทำบัญชีที่ถูกต้องและมีบางรายที่ลงทุนประกอบอาชีพแล้วไม่ได้บันทึกรายการใด ๆ ไว้เลย

ผลการประเมินผลผลิตของหน่วยระบบ B

ผลกระทบโดยตรง ได้แก่

- รายได้เป็นเงิน สามารถบางรายที่ถูกประเมินลงทุนประกอบอาชีพแล้วมี รายได้เป็นเงิน เช่น สามารถที่ถูกไปลงทุนปลูกอ้อย เมื่อผลผลิตออกมานำล้วนนำไปขายสามารถก็มีรายได้เป็นเงิน
- ผู้ถูกได้ผลผลิตเป็นสิ่งของ สามารถส่วนใหญ่ที่ถูกเงินไปลงทุนแล้วได้แก่ ผลผลิตเป็นสิ่งของ เช่น สามารถที่ไปเชื้อสัตว์มาเลี้ยง ค้าขาย
- ผู้ถูกทำการด้วยเทคนิควิธีที่ดีขึ้นอันเนื่องมาจากได้ศึกษาด้านควัดด้วยตนเอง สามารถได้ดำเนินกิจการของตนเองด้วยเทคนิควิธีที่ดี คือ มีการวางแผนระบบการทำงานที่ดีขึ้น

ผลกระทบโดยอ้อม ได้แก่

- ผู้ถูกล้มการพึงพาตนของสมาชิกที่ถูกเงินกองทุนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองเองมีประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพมากขึ้น
- การกลับคืนคืนของประชาชนที่เคยอพยพไปทำงานต่างถิ่นก็มีบางส่วนที่ได้กลับมาทำงานที่บ้านเกิดของตนเอง

3. ผลกระทบดังวิธีแบบใหม่

ผลกระทบดังวิธีใหม่พบว่า สมาชิกที่ถูกยืมเงินกองทุนหมู่บ้านไปแล้วไม่ได้นำเงินไปทดลองประกอบอาชีพในรูปแบบใหม่ ๆ เนื่องจากสมาชิกได้ถูกยืมเงินไปเพื่อเป็นทุนสมทบเพื่อประกอบอาชีพหลักที่เคยทำมาก่อนแล้ว ดังนั้นสมาชิกจึงไม่คิดที่จะประกอบกิจกรรมใหม่ ๆ ถ้าไปทดลองวิธีใหม่ ๆ อีก เงินทุนก็คงจะต้องใช้จ่ายในจำนวนมากขึ้น ด้วยเหตุนี้สมาชิกไม่คิดจะทดลองวิธีใหม่ อีกทั้งสมาชิกไม่ค่อยได้รับการอบรมจากหน่วยงานและไม่มีความรู้ความเข้าใจว่าการประกอบธุรกิจอะไรจะทำให้ประสบความสำเร็จในด้านการประกอบอาชีพใหม่ ๆ หรือการประกอบธุรกิจใหม่ ๆ จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สมาชิกไม่กล้าที่จะลงทุน

4. ผลกระทบดังวิธีทำธุรกิจของผู้ถูก

จากการประมวลเทคโนโลยีทำธุรกิจของผู้ถูกอาชีพ เดี่ยงสัตว์ สรุปได้ดังนี้

4.1 อาชีพเดียงโโค, กระเบื้อง ปัจจัยนำเข้าที่ดีได้แก่ จำนวนเงินที่ได้ถูกยืมจากกองทุนและเงินทุนเดิมของสมาชิกที่ถูกยืม กระบวนการที่ดี ได้แก่ มีการวางแผน, เตรียมสถานที่, มีการหาตลาดรองรับ ผลผลิตที่ดีด้านคุณภาพ มีความพึงพอใจ, ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น

4.2 อาชีพเดียงสูกร ปัจจัยนำเข้าที่ดี ได้แก่ จำนวนเงินที่ถูกจากกองทุนหมู่บ้าน, มีเทคนิคการทำอาหารที่ดี ได้แก่ มีการวางแผนจัดเตรียมโรงเรือนและสถานที่เดียงให้พร้อม, ซื้อลูกหมูโดยเลือกพันธุ์ที่มีคุณภาพและศึกษาวิธีเดียงที่ดี ทั้งได้ติดตามรองรับผลผลิตของสมาชิก มีความพึงพอใจในการผลิตทำให้ไม่เกิดการว่างงานในชุมชน

5. ผลอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากการประกอบกองทุนหมู่บ้าน บ้านหนองกอก หมู่ 2

5.1 ผลที่เกิดจาก การเสนอโครงการของสมาชิกที่ถูกยืมเงิน พบว่าสมาชิกได้รู้จักเรียนโครงการที่ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบที่คณะกรรมการกองทุน ได้กำหนดเอาไว้และทำให้คณะกรรมการได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของสมาชิก

5.2 ผลที่เกิดจาก การทำสัญญาถูกยืมระหว่างคณะกรรมการกับสมาชิก พบว่าสมาชิกได้ทำสัญญาถูกยืมเงินนั้น มีความตระหนักและคิดอยู่เสมอว่าเมื่อครบวาระการชำระหนี้ต้องนำทุนเดิมพร้อมดอกเบี้ยไปชำระตามที่ได้ทำสัญญาเอาไว้กับคณะกรรมการกองทุน

5.3 ผลผลิตที่เกิดจาก รายได้ของสมาชิก พบว่า สมาชิกกองทุนหมู่บ้านมีการสร้างงาน สร้างอาชีพ ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นและสามารถลดรายจ่ายภายในครอบครัวได้

6. สรุปการบรรลุวัตถุประสงค์ของการทำสารนิพนธ์

6.1 การบรรลุเป้าหมายของกองทุนหมู่บ้าน บ้านหนองกอก หมู่ 2 ที่ 5 ข้อ พบว่า

6.1.1 การเกิดกองทุน พบว่ามีเงินกองทุน 1 ล้านบาท สมาชิกมีความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุน โดยมีผู้เกี่ยวข้องกับกองทุนมาให้ความรู้ กับสมาชิกในหมู่บ้านและมีความต้องการอย่างให้เกิดกองทุนหมู่บ้าน มีการพัฒนาอาชีพ มีการสร้างรายได้ มีผู้สนับสนุนให้เกิดกองทุนหมู่บ้านและมีสมาชิกในกองทุนหมู่บ้าน จำนวนสมาชิกในกองทุนมี 62 ราย ยอดเงินคงเหลือของกองทุน 77,000 บาท เพื่อกันไว้เป็นเงินให้สมาชิกกู้ฉุกเฉิน

6.1.2 ระบบบริหารกองทุน พบว่ามีคณะกรรมการจำนวน 15 คน ชาย 12 คน หญิง 3 คน มีการคัดเลือกคณะกรรมการด้วยความโปร่งใสในระเบียบการบริหารกองทุนให้อยู่ภายใต้การของระเบียบกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ การดำเนินงานของคณะกรรมการกองทุนมีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดทำบัญชีให้เป็นปัจจุบัน มีการจัดสรรผลประโยชน์จากอัตราดอกเบี้ยที่ได้รับจากสมาชิกที่ชำระคืนเงินเมื่อครบกำหนด 1 ปี

6.1.3 การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาเอง พบว่าสมาชิกมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง และสมาชิกได้นำหลักการนี้มาใช้ในการประกอบอาชีพ สามารถนำหลักการพัฒนาเองใช้ในการประกอบอาชีพของตน มีการนำหลักการภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการประกอบอาชีพ

6.1.4 การสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคม พบว่ามีการซื้อขายเงินกองทุนให้สมาชิก เจ้าให้หลักการสำคัญที่ว่าเงินกองทุนหมู่บ้าน ไม่ใช่เงินที่รัฐบาลให้ยืม สมาชิกมีความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานกองทุนว่าจะต้องช่วยกันรักษาเงินกองทุนด้วยตนเอง สมาชิกแต่ละคนมีความคิดในการดำเนินการประกอบอาชีพโดยใช้หลักการพัฒนาเองและคำนึงถึงการบริโภคที่มีคาดการณ์รับอย่างมั่นคง

6.1.5 การมีศักยภาพและมีความเข้มแข็ง พบว่ามีจำนวนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีอาชีพทางการเกษตร ปัจจุบันสมาชิกนำเงินกลับไปประกอบอาชีพด้านการเกษตร เช่น ปลูกพืช จำนวน 37 ราย เลี้ยงสัตว์จำนวน 6 ราย นอกจากนี้ยังมีอาชีพอื่น ๆ คือ อาชีพค้าขาย 5 ราย สมาชิกได้ดำเนินการกิจการของตนเองอย่างยั่งยืน

6.2 ปัจจัยด้านบวกและด้านลบที่ส่งเสริมและขัดขวางการบรรลุวัตถุประสงค์ คือ

6.2.1 ปัจจัยด้านบวก พนับว่าการมีส่วนรวมในการจัดตั้งกองทุน ภายในหมู่บ้าน โดยมีหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนเข้าร่วมประชุมจำนวนสามในสี่ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดคือภายในหมู่บ้านมีองค์ต่าง ๆ ในหมู่บ้านภายในหมู่บ้านมีกิจกรรมค์กรเกิดขึ้น จำนวน 4 กิจกรรม เช่น กิจกรรมท่องเที่ยว กิจกรรมเลี้ยงลัตต์ว์ กิจกรรมอนثارพัร์ เป็นต้น

6.2.2 ปัจจัยด้านลบ พนับว่ามีความพึงพาใจในการจัดตั้งกองทุน ภายในหมู่บ้านมีสมาชิกบางส่วนที่ไม่เพิงพอใจในการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้าน ยังไม่ถึงเวลาชำระเงินคืนจึงไม่สามารถที่สรุปได้ว่าจะไม่มีภาระค่าใช้จ่ายก้อนเดียวของกองทุน

6.3 การเกิดองค์กรเครือข่ายของการเรียนรู้ พนับว่ามีองค์กรผู้ประกอบอาชีพเดียวกันมีการจำหน่ายผลผลิตของผู้ประกอบอาชีพส่วนตัว สามารถมีการจัดเวทีชาวบ้านเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ และการแก้ไขปัญหาร่วมกัน

6.4 ความเข้มแข็งของชุมชน

6.4.1 ความเข้มแข็งของชุมชนตามที่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติกำหนด พนับว่า

- สมาชิกในชุมชนมีความสามัคคีอยู่ในระดับปานกลาง
- สมาชิกในชุมชนมีความซื่อสัตย์อยู่ในระดับปานกลาง
- สมาชิกในชุมชนยกย่องคนทำความดีอยู่ในระดับค่อนข้างมาก
- สมาชิกในชุมชนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันอยู่ระดับปานกลาง
- ชุมชนมีการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกเป็นประจำ โดยการประชุมหรือส่วนaooy ในระดับปานกลาง

6.4.2 ความเข้มแข็งของชุมชนตามที่ศูนย์ของประชาชนในท้องถิ่น พนับว่า

- สมาชิกภายในหมู่บ้านต้องมีความสามัคคี
- สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ได้ด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่
- สมาชิกภายในหมู่บ้านอยู่อาศัยร่วมกันเป็นปีกแผ่น
- สมาชิกภายในหมู่บ้านสามารถพัฒนาศักยภาพของตนได้

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการติดตามผลดำเนินการประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองบ้านหนองกอก สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ

- 1.1 เพื่อทราบถึงปัจจัยด้านบวกและปัจจัยด้านลบ ที่ส่งเสริมและขัดขวางการบรรลุเป้าหมาย ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
- 1.2 เพื่อประชาชนในท้องถิ่น มีศักยภาพและความเข้มแข็ง ด้านเศรษฐกิจและก่อให้เกิด การบริหารและจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
- 1.3 เพื่อทราบถึงประสิทธิภาพของการดำเนินการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจระดับฐานรากของประเทศ
- 1.4 เพื่อชูชนชนมีความสามารถในการจัดการกองทุน
- 1.5 เพื่อทราบถึงกฎระเบียบข้อบังคับของหมู่บ้านที่จัดทำขึ้นมา โดยสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน

2. วิธีดำเนินการ

- 2.1 การวางแผน คือ การวางแผนการเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องหลักการ แนวคิดความสำคัญ และขั้นตอนของวิธีการดำเนินงานเพื่อให้ทราบถึงปัญหาล่วงหน้าและวิธีแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้
- 2.2 การวิเคราะห์โครงการ เป็นการจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทุกส่วนที่จะเข้าร่วมกระบวนการ ได้ศึกษาบททวน ทำความเข้าใจกันอย่างชัดเจน
- 2.3 การกำหนดตัวชี้วัด การกำหนดตัวชี้วัดเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยในการปฏิบัติงาน

3.ผลการดำเนินการ

- 3.1 ประชาชนในหมู่บ้านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายกองทุนหมู่บ้านเพิ่มขึ้น
- 3.2 ประชาชนในหมู่บ้านนำเงินคุ้มครองทุนไปใช้ในกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์
- 3.3 สมาชิกในหมู่บ้านและคณะกรรมการกองทุน มีความสามัคคีกัน มีความคิดริเริ่ม ร่วมแสดงความคิดเห็นให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อกองทุน

3.4 คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน มีประสิทธิภาพในการบริหารกองทุนเพิ่มขึ้น มีความรับผิดชอบต่อเงินกองทุนและส่งเสริมการทำงานของกองทุน

3.5 คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน มีความรู้ความเข้าใจในการทำบัญชีกองทุนเพิ่มขึ้น

3.6 ระเบียบกองทุนมีความชัดเจน โปรด়ใส่มากขึ้น เป็นระเบียบที่สามารถปฏิบัติตามได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารกองทุน

3.7 สมาชิกในหมู่บ้านมีความอุต্তิสือดีขึ้น มีเงินทุนในการประกอบอาชีพและรู้จักประเมินความต้องการใช้เงิน เพิ่มมากขึ้น

3.8 ประชาชนนิยมงานทำ มีรายได้ สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ก่อให้เกิดความสงบสุขขึ้น ในหมู่บ้านหนองกอก

อภิปรายผล

1. การบรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุนหมู่บ้านหนองกอก บรรลุทั้ง 5 ข้อ ได้แก่

ข้อ 1 การเกิดกองทุน กองทุนหมู่บ้านหนองกอก เกิดจากความร่วมมือของประชาชนในหมู่บ้าน และมีแนวโน้มว่าประชาชนในหมู่บ้านจะให้ความร่วมมือเพิ่มมากขึ้น

ข้อ 2 การมีระบบบริหารกองทุน กองทุนหมู่บ้านหนองกอกมีการจัดโครงสร้างองค์กรอย่างชัดเจน มีการตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนและมีการแบ่งหน้าที่การทำงานอย่างถูกต้อง ช่วยให้ระบบการบริหารกองทุนมีประสิทธิภาพ

ข้อ 3 การมีการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา กองทุนหมู่บ้านหนองกอก เปิดโอกาสให้ประชาชนในหมู่บ้านมีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ แต่ยังไม่ถึงขั้นที่พัฒนาองค์กรให้ทั่วหมู่บ้าน ขาดความร่วมมือจากชุมชนภายนอกอยู่ เพื่อการเรียนรู้ต่อไป

ข้อ 4 การสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคม ประชาชนทั่วไปและสมาชิกกองทุนหมู่บ้านหนองกอก มีการรวมตัวเป็นกลุ่มในการประกอบอาชีพ เช่น กลุ่มหอพัก กลุ่มเลี้ยงโค กลุ่มเลี้ยงไก่ฟาร์ม และมีแนวโน้มในการจัดตั้งศูนย์ฝึกอาชีพหอพักในหมู่บ้านได้ อีกทั้งมีแนวโน้มที่จะมีการรวมตัวกันจัดตั้งสหกรณ์ในหมู่บ้าน

ข้อ 5 การมีศักยภาพและความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น ประชาชนทั่วไปและสมาชิกกองทุนหมู่บ้านหนองกอก มีความซื่อสัตย์ต่อชุมชน ร่วมมือร่วมใจ มีความสามัคคีรักใคร่กลมเกลียวกัน เอื้อเฟื้อเพื่อแผ่ขยายเหลือซึ่งกันและกัน รับฟังความคิดเห็นของสมาชิก จึงทำให้หมู่บ้านหนองกอกเป็นหมู่บ้านที่เข้มแข็งจนถึงปัจจุบัน

2. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดผลด้านบวกและด้านลบ

2.1 ปัจจัยด้านบวก

2.1.1 ประชาชนในหมู่บ้านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกองทุน โดยมีสมาชิกกองทุนทั้งหมด 62 คน จากจำนวนครัวเรือน 59 ครอบครัว ซึ่งถือว่าการจัดตั้งกองทุนประสบความสำเร็จ

2.1.2 ประสบการณ์การประกอบอาชีพที่ล้มเหลวของประชาชนบางรายในหมู่บ้าน จึงได้อาศัยเป็นบทเรียนให้ประชาชนในหมู่บ้านมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และรวมตัวกันเป็นกลุ่มในการประกอบอาชีพ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำๆ มาก

2.1.3 สมาชิกกองทุนมีเงินสะสมเพิ่มขึ้น รู้จักการออมเงิน เพื่อประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพของตนเอง

2.2 ปัจจัยด้านลบ

2.2.1 ประชาชนในหมู่บ้านยังคงมีสภาพเป็นลูกหนี้ของธนาคาร และนายทุนนอกระบบ ซึ่งอัตราดอกเบี้ยค่อนข้างสูง ทำให้ขาดเงินทุนหมุนเวียน เพราะเงินส่วนหนึ่งต้องนำไปชำระหนี้ ทำให้ไม่สามารถลงทุนให้เรียบเติบโตได้ในระยะเวลาอันสั้น

2.2.2 สมาชิกกองทุนบางรายไม่พึงพอใจในการตัดสินอนุมัติเงินกู้ของคณะกรรมการกองทุน ซึ่งอนุมัติให้กู้เงินได้จำนวนน้อยกว่าที่ขอไว้ ก่อให้เกิดความไม่พอใจในการทำงานของคณะกรรมการกองทุน จึงไม่ค่อยให้ความร่วมมือ ในการจัดเวทีประชุมเท่าไหร่นัก

2.2.3 คณะกรรมการกองทุนบางคนขาดความรู้ ในการบริหารจัดการกองทุน และการทำบัญชีกองทุน ดังนั้นภาระหนักงดงามเป็นของประธานและเหรัญญิก ทำให้ระบบการบริหารกองทุน มีความล่าช้า ขาดความละเอียดในการทำงาน บางครั้งคณะกรรมการ ได้ขอความช่วยเหลือจากบัณฑิตกองทุนให้ช่วยจัดทำบัญชี ซึ่งเป็นการช่วยบรรเทาปัญหาได้เพียงระดับหนึ่ง

3. การเกิดองค์กรเครือข่ายการเรียนรู้

จากการปฏิบัติงานภาคสนาม ผู้วิจัยได้เข้าร่วมศึกษาการสร้างองค์กรเครือข่ายอย่างกายภาพในหมู่บ้าน ซึ่งสมาชิกหมู่บ้านหนอนกอก ได้จัดตั้งสมาชิกกลุ่มผู้ประกอบอาชีพห่อฟ้า และกลุ่มผู้ประกอบอาชีพเดียงโโค โดยเป็นองค์กรเครือข่ายเพื่อการเรียนรู้ที่ได้จัดตั้งขึ้นก่อนนี้แล้ว แต่เมื่อมีกองทุนหมู่บ้านเข้ามา กลุ่มของค์กรเหล่านี้ได้มีการพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้น สมาชิกกลุ่มนี้การแลกเปลี่ยนความรู้เพิ่มขึ้นกว่าเดิม ทำให้กลุ่มองค์กร มีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น เป็นส่วนช่วยเสริมประสิทธิภาพและความแข็งแกร่งในการดำเนินโครงการ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายกับองค์กรภายนอกชุมชน

4. ตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชนในพื้นที่ที่เป้าหมาย

ประชาชนในหมู่บ้านหนองกรุ้งน้ำที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ทำงานเพื่อส่วนรวม โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทน สมาชิกหมู่น้ำก็พยายามรู้เพิ่มเติม เพื่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมจากหน่วยงานของรัฐ แสดงความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะอย่างเต็มที่ อีกทั้งสมาชิกต่างยอมรับมติในที่ประชุม จึงทำให้การบริหารกองทุนคล่องตัวขึ้น การอยู่ร่วมกันอย่างอบอุ่นภายในครอบครัว มีอาชีพที่สามารถเลี้ยงดูตนเอง และครอบครัวได้ จึงทำให้การอาชีวศึกษาในหมู่บ้านหนองกรุ้งน้ำมีความสงบสุข ร่มเย็น อุปกรณ์อย่างมีสันติ

5. ผลโดยตรงและผลกระทบต่างๆ

5.1 ผลโดยตรง (Immediate Result) เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง สมาชิกที่ถูกเงินไปดำเนินการประกอบอาชีพต่างๆ สามารถลงทุนก่อให้เกิดรายได้จากการผลิต และสามารถนำเงินเข้าระดับกองทุนทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยได้ครบตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ทำให้จำนวนเงินกองทุนเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นถึงการเติบโตของกองทุน

5.2 ผลกระทบโดยตรง (Direct Impact) สมาชิกผู้ถูกเงินไปดำเนินโครงการตามกิจกรรมต่างๆ สามารถปลดปล่อยภาระหนี้สินลงได้ในระดับหนึ่ง และช่วยเพิ่มศักยภาพในการประกอบอาชีพมากขึ้น โดยสมาชิกได้รู้จักการใช้เงินให้เกิดประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ นำความรู้ที่ได้จากการรวมกลุ่มของคู่การ ไปพัฒนาศักยภาพการประกอบอาชีพของตนเองและสร้างฐานะทางเศรษฐกิจให้เข้มแข็งขึ้นกว่าในอดีต

5.3 ผลกระทบโดยอ้อม (Indirect Impact) วิธีชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม ประชาชนเกิดความสามัคคีมากขึ้น สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้านเพิ่มมากขึ้น มีทักษะอย่างให้เกิดกองทุนที่มั่นคง มีประสิทธิภาพเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ก่อให้เกิดสันติสุขขึ้นในหมู่บ้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับระเบียบกองทุนหมู่บ้าน

ข้อที่ 1 วงเงินท่อนุมัติให้ถูก สูงสุดไม่ควรเกิน 30,000 บาท จากระเบียบกองทุนท่อนุมัติให้ถูกได้ไม่เกิน 50,000 บาท เนื่องจากสมาชิกบางรายหากถูกเงินไปแล้วไม่สามารถนำเงินมาชำระคืนได้ จะเป็นการเพิ่มภาระหนี้สินผูกพันมากขึ้น และเงินกองทุนอาจสูญ ไม่สามารถเรียกเก็บคืนได้

ข้อที่ 2 การจัดสรรกำไรสูตร比率ปี มีการจัดสรรปันผลค่าหุ้นคืนแก่สมาชิก มากเกินไป คือ 30 % การจัดสรรคืนเพียง 20 % โดยที่เหลือนำไปจัดสรรเพื่อสาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน

2. ข้อเสนอแนะการบริหารจัดการกองทุน

ข้อที่ 1 คณะกรรมการกองทุนควรให้ความสำคัญกับบทหน้าที่ของตนเองให้มากกว่านี้ โดยให้ความร่วมมือในการประชุมระดับอ่านเอกสารมากขึ้น ซึ่งเป็นการให้ความรู้แก่คณะกรรมการกองทุนโดยเฉพาะ เพื่อนำความรู้มาใช้ในการบริหารกองทุนให้มีประสิทธิภาพ

ข้อที่ 2 ควรมีการแบ่งงาน บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุน ตามความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อที่ 3 ควรมีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทำบัญชีกองทุนแก่คณะกรรมการให้มากกว่านี้ โดยเฉพาะเรื่องบัญชีและการดำเนินการ ควรได้รับความรู้ในการทำบัญชีกองทุนมากที่สุด เนื่องจากการทำบัญชีกองทุนค่อนข้างยากและข้อมูลมาก ต้องทำบัญชีไม่ให้ผิดพลาด เพื่อความโปร่งใสในการบริหารกองทุน และ เป็นการจัดระบบบัญชีที่มีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยในการบริหารจัดการกองทุน

3. ข้อเสนอแนะนำเงินถูกไปพัฒนากิจกรรมอาชีพของสมาชิกกองทุน

ข้อที่ 1 สมาชิกผู้ถูกเงินควรนำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่เขียนขอโครงการ ไม่ควรนำเงินไปใช้จ่ายทางอื่นที่ไม่เป็นประโยชน์หรือนำไปชำระหนี้แก่นายทุนนอกรอบน เพราะจะเป็นการเพิ่มภาระหนี้สินผูกพันมากขึ้น

ข้อที่ 2 สมาชิกผู้ถูกเงินไปประกอบอาชีพต่างๆ ที่มีกิจกรรมเดียวกันหรือคล้ายกันควรมีการรวมกลุ่มจัดตั้งองค์กรประกอบอาชีพขึ้น เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ภายในกลุ่มอาชีพเดียวกันและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จะช่วยให้การประกอบอาชีพมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อที่ 3 สมาชิกผู้ถูกเงินที่ต้องการประกอบอาชีพเสริม หรือต้องการลดรายจ่ายในการผลิต ควรรวมกลุ่มกันจัดตั้งองค์กรขึ้น เช่น กลุ่มผลิตปุ๋ยชีวภาพ เป็นการช่วยลดต้นทุนในการประกอบอาชีพโดยไม่ต้องซื้อปุ๋ยราคาแพงอีกด้วย และสามารถผลิตปุ๋ยจำหน่าย เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัวได้

4. ข้อเสนอแนะสำหรับการคืนค่าวิจัยต่อไป

ข้อที่ 1 สาเหตุความล้มเหลวของกองทุนหมู่บ้าน

ข้อที่ 2 ผลกระทบในระยะยาวที่อาจเกิดขึ้น หลังจากมีเงินกองทุน 1 ล้านบาท เข้ามานั้นหมู่บ้านและชุมชน

ข้อที่ 3 ความโปร่งใส ความซื่อสัตย์ในการทำงานของคณะกรรมการกองทุน

ข้อที่ 4 อาชีพใหม่ที่อาจเกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน หรือมีการรวมกลุ่มจัดตั้งองค์กรเพื่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ ที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในหมู่บ้าน

บรรณาธิการ

เกย์ตรและสหกรณ์, กระทรวง. 2541. รายงานสรุปลักษณะพื้นที่ในของประเทศไทยตั้งแต่เริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2504 เป็นต้นมา . กรุงเทพฯ : กรมป่าไม้.

คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, สำนักงาน. 2544. คู่มือสำหรับประชาชนเพื่อเตรียมการจัดตั้งและดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภากาดพร้าว.

คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, สำนักงาน. 2544. คู่มือการดำเนินงานสำหรับคณะกรรมการสนับสนุนและติดตามการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน ระดับจังหวัด และอำเภอเพื่อเตรียมการจัดตั้งและดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง. สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี.

คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, สำนักงาน. 2544. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 และ ระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 . กรุงเทพฯ : บริษัทสถาพรพิมพ์จำกัด

ค่านิยม . 2542. โครงสร้างการพัฒนาสื่อสารการศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา. วิถีไทย. (253-254)

คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, สำนักงาน. 2540. นโยบายและแนวทางการวิจัยของชาติ พ.ศ. 2540 - 2544 (ฉบับที่ 417 เดือน มีนาคม 2540), 1-24.

เฉลิมฯ บุรีวัสดิ์ และคณะ. 2545. ชุดวิชาการวิจัยชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 1 . กรุงเทพฯ : บริษัท เอส. อาร์. พรีนติ้ง เมสโปร็อกส์จำกัด.

เทคโนโลยีสารนารี. มหาวิทยาลัย. 2544 . คู่มือนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตการจัดการและการประเมินโครงการ. นគราษลีมา

สำรอง การบรรจุ. 2544 . รายงานผลการพัฒนาสารารัฐสุข SR1 . นគราษลีมา : สถานีอนามัย หนองกอก

ธีร์พงษ์ มารัมย์ 2544 สภาพการคุ้มครองและการนำร่องนักศึกษาในการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ อำเภอทวายราช จังหวัดนราธิวาส ของแก่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เดช กาญจนากุล. “การพัฒนาเศรษฐกิจของไทย ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว”

2539.เศรษฐกิจ ปีที่ 1. (ฉบับที่ 2 ตุลาคม-ธันวาคม 2539),40-53

84 % ♂ %

BRITISH MUSEUM LIBRARIES.

การพึงพาตนเองเพื่อการอยู่รอดตามรอยพระบุคลบาท. สูโภทัยธรรมชาติราช ปีที่ 12 ฉบับที่ 3
(กันยายน- ธันวาคม 2542), 5-19

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจของประเทศไทย
ประกาศกำหนดการแก้ไข พ.ศ. 2539-2541 ราชกิจจานุเบกษา ปีที่ 5, 10

รวิทัย อวิรุทธ์วงศ์กุล. 2544. ชุมชนเข้มแข็งรากฐานการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน. เศรษฐกิจปะสังคมแห่งชาติ ปีที่ 38 (มกราคม – เมษายน 2544), 8-29

วิทยาศาสตร์ทุก โน้โลยีและสิ่งแวดล้อม, กระทรวง .2544. รายงานการประชุมคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเพื่อปรับโครงสร้างการบริหารจัดการและองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม ครั้งที่ 1/2544.
กรุงเทพฯ . สำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม

ศิลปพร ศรีจันเพชร. 2543. ระบบบัญชีที่ดีช่วย SMEs อย่างไร . บริหารธุรกิจปีที่ 23 . (ฉบับที่ 86 เมษายน-มิถุนายน 2543), 17-22

สงวน ลิขสิทธิ์ 2542 การพัฒนาทีมงานที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ
ขนาดย่อม (SMEs). กรุงเทพฯ : สำนักงานสถาบันราชภัฏ

สมหวัง พิธิyanวัฒน์ (บรรณาธิการ) . 2544 . รวมบทความทางการประเพิ่มโครงการ .พิมพ์ครั้งที่ 6
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อัญชนา ณ ถนนอ. 2541. แนวคิดและวิธีวัดความยากจนในประเทศไทย. เศรษฐศาสตร์ ปีที่ 16 .
(3 กันยายน 2541). 51-58

อุดม จำรัสพันธ์ และคณะ . 2545 . ชุดวิชาการประเมินเพื่อพัฒนา . พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :
ห้างหุ้นส่วนจำกัดหกนิ่งของการพิมพ์.
SMEs พื้นฐานเศรษฐกิจไทย.2542 . กลุ่มงานประสานแผนอุตสาหกรรมกองประสานความร่วมมือ
ภาครัฐบาลและเอกชน (กรอ.) เศรษฐกิจและสังคมบีที่ 36 . (กันยายน-ธันวาคม 2542) 57-64

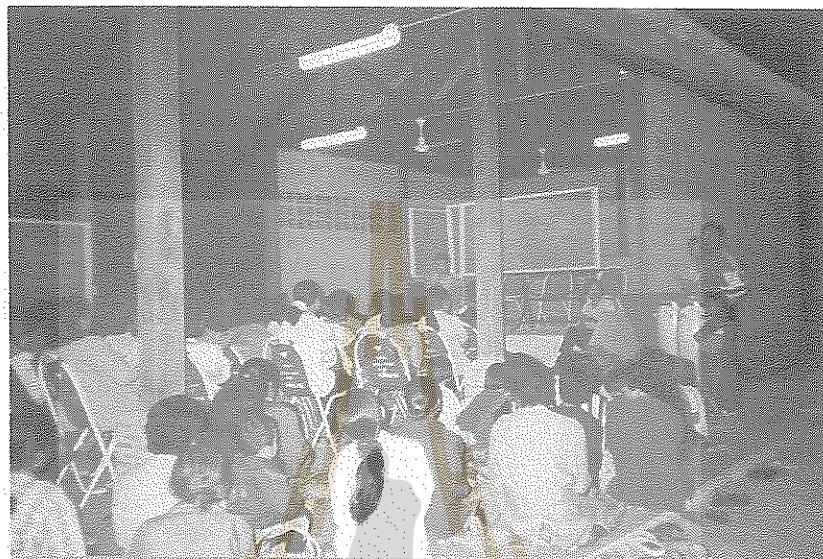
เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 และระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
2. คู่มือการดำเนินงานสำหรับคณะกรรมการสนับสนุน และติดตามการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านระดับจังหวัดและอำเภอ เพื่อเตรียมการจัดตั้งและดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
3. คู่มือสำหรับประชาชน เพื่อเตรียมการจัดตั้งและดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
4. ระเบียบกองทุนหมู่บ้านหนอนกาก
5. ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ชุดวิชาการประเมินเพื่อพัฒนา
6. ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ชุดวิชาการวิจัยชุมชน
7. คู่มือนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตการจัดการและการประเมินโครงการ

รูปภาพกิจกรรมกองทุนและสมาชิกกองทุน

ภาพที่ 1 การจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านหนอนกอก มีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ เข้ามาให้คำแนะนำ ปรึกษา แก่ประชาชนและร่วมสังเกตการณ์คัดเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน

ภาพที่ 2 หน่วยงานของรัฐจัดการฝึกอบรมอาชีพห่อผ้าแก่สมาชิกผู้ถูกจึง เพื่อการพัฒนาอาชีพให้มี คุณภาพและมีความสามารถในการผลิตเพิ่มขึ้น

ภาพที่ 3 เกิดองค์กรเครือข่ายการเรียนรู้ โดยหน่วยงานของรัฐเข้ามารับรองให้ความรู้แก่สมาชิกผู้ถูกจับเพื่อการพัฒนาอาชีพต่อไป

ภาพที่ 4 กิจกรรมพัฒนาหมู่บ้าน ซึ่งกองทุนหมู่บ้านหนังอกกลันบันสนุนให้สมาชิกมีความสามัคคีโดยการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้สมาชิกเกิดความร่วมมือ ทำงานร่วมกันและเป็นหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อการพัฒนาหมู่บ้านให้มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายวิเชียร พับแสง
วัน เดือน ปีเกิด 28 ธันวาคม 2520

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ประถมศึกษา	โรงเรียนบ้านหนองกอก	2534
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนห้วยดีกพดุงวิทยา	2537
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	วิทยาลัยเกษตรกรรมนครราชสีมา	2540
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	วิทยาลัยเกษตรกรรมนครราชสีมา	2542
ปริญญาตรี	สถาบันราชภัฏสุรินทร์	2544

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรินทร์

